

పెరిగాయి. దానితో, తమ పెద్దలు కూలీ పనులకు వెళ్డడం అంతగా ఇష్టపడక పోయినప్పటికీ, దేవీలా తరం ఎదిగే నాటికి మారిన ఆర్థిక, సామాజిక పరిస్థితులలో అన్ని ప్రాంతాల, అన్ని తెగల ఆదివాసులు కూలీ పనులకు వెళ్డడం పెరిగింది. ఆమెకు యుక్తవయసు వచ్చే నాటికి ఆ ప్రాంతంలోని అనేక గ్రామాలలో విఘ్వ ప్రజాసంఘాలు బలవడ్డాయి. కానీ కామ్చేంద్ర దేవీలా గ్రామం, దాని చుట్టూ పక్కల గ్రామాలలో సంఘ కార్యకలాపాలు పెద్దగా నడిచేవి కావు.

కామ్చేంద్ర దేవీలా, వరుసైన యువకునితో తమ పెద్దలు కుదిర్చిన వివాహాన్ని చేసుకుంది. పెళ్లి అయ్యాక దేవీలా కసంసూర్ ఏరియాలలోని ఆత్మారింటికి రేగడిగుట్టకు చేరింది. వారికి ఒక పాప పుట్టింది. కావురం సాఫీగా సాగుతుండగానే కుటుంబ కలహాలలో భాగంగా ఇంటి వాక్కే దేవీలా చేతబడి చేస్తుందనే ఆరోపణలు చేశారు. కుటుంబాలలో కానీ, ఊర్లలో కానీ ఇంకే ఆరోపణలు ఎదురైనా తప్పు ఒప్పుకోవడాలు, దండగలు చెల్లించడాలతో ఆదివాసులు సర్దుకోవచ్చు కానీ చేతబడి ఆరోపణ ఎదురైందంటే మాత్రం అది తిరుగులేని అయిధం. దాన్ని తట్టుకోవడం ఎంత మాత్రం సాధారణ విషయం కాదు. కుటుంబం నుండి, ఊరి నుండి బహిషురఙ్జె వారికి తప్పని శిక్ష అ శిక్ష తెగ పెద్దలు ప్రత్యుక్కంగా విధింస్తారు లేద అ కుటుంబం మీద పత్తిడి తెచ్చి తమ కక్ష సాధించుకోవడంలో భాగంగా ‘చేతబడి’ ఆరోపితులను ఊరి నుంచి పంచించేసి ‘పేడ’ విరుగడ చేసుకుంటారు. వినని మొండి ఘుటాలుంటే ఏదో కుట్ట పన్ని వారిని సజీవంగా తుదముట్టిస్తారు. అస్తిపై అలగే సంశానంపై హక్కు లేని దేవీలా చేతబడి ఆరోపణ ఎదురుయ్యాక తన పొత్తులలోని చిన్నారిని తండ్రి వద్దే వదిలి ఆత్మారింటి నుండి తల్లిగారింటికి చేరక తప్పలేదు. అదే ఆమె జీవితంలో ఒక కీలకమైన మలుపుకు దారి తీసింది. తనపై వచ్చిన తప్పుడు ఆరోపణలతో కుమిలిపోతూ తల్లిగారింటికి వస్తే అక్కడ కుటుంబికుల ఈసండింపులు, గ్రామస్థుల నిరాదరణ మధ్య దేవీలా దిక్కుతోచని స్థితిలో తన భవిష్యత్ గురించి ఎంతగానో ఆలోచించేది.

గడిచిరోలీ జిల్లా ఏటపల్లి తాలూకా కసంసూర్ ఏరియాను ఆనుకొన దేవీలా గ్రామం ఊండడంతో ప్రజల రెండు ప్రాంతాల ప్రజల మధ్య చుట్టురికాలు ఎక్కువే ఉండేవి. కసంసూర్ ప్రాంతం నుండి సంఘాల నాయకులు ఘర్లోబ్బాడి సహ చుట్టు పక్కల గ్రామాలకు వివిధ సందర్భాలలో విఘ్వ ప్రచార కార్యక్రమాల కేంపెయిన్లకూ వెళ్లిపారు. అలా వెల్లినవారితో దేవీలాకు మంచి పరిచయాలు ఏర్పడినాయి. దానితో ఆమె ఇక తన జీవితానికి సరైన మార్గం దొరికిందని ఎంతో సంతోషించింది. సంఘ నాయకుల ద్వార ఆమె ప్రాథమిక విఘ్వ రాజకీయాలు తెలుసుకుంది. అందులో భాగంగా ఆమె స్ట్రీ పురుషులు సమానునే ప్రజాస్వామిక భావనను అర్థం చేసుకుంది. మగాళ్ల పెత్తనం కింద ఆడాళ్ల వది ఉండాల్చిన అవసరం ఆదనేది ఆమెను బాగా ఆకట్టుకుంది. ‘న స్త్రీ స్నేహంత మర్పతి’ అన్న మనుస్సుతి నీతి ఆదివాసులలోనూ బలంగానే పాతుకుపోయింది. ఇక దానిపై పోరాదాలనే దేవీలా నిశ్చయించుకుంది. కానీ,

ద్రుంఠార్

పఠాడక : 35 జూలై-ఐణందర్-2021

దండకారణ్య చేతనా నాట్య మంచ్ సాహిత్య - సాంస్కృతిక పత్రిక

ము నెప్పుటితో తడిస్తిన జెండా విష్ణ పిధులలో ఎగరస్తా!

విజయం తద్వం' అంటూ ప్రగాఢ విశ్వాసంతో, పూర్తి భరోసాతో చేర్చిన సందేశం గెరిల్లాలకు ఎంతో స్ఫూర్తిని ఇస్తుంది. వారిద్దరూ తుదివరకూ భారత నూతన ప్రజాతంత్ర విష్వవ విజయానికి ఎంతగానో ఆకాంక్షించారు.

కామ్రేడ్ భుజంగారావుగారు విష్వవోద్యమంలో రాష్ట్ర స్థాయి కేడర్కొ గుర్తింపు పొంది విష్వవ బాధ్యతలు నిర్వహించగా అమ్మ రాజకీయ స్థాయి జిల్లా స్థాయిగా పార్టీ గుర్తించడంపై తాను స్పుందిస్తూ తనకు ఏ స్థాయి అవసరంలేదనీ, తుదివరకూ భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మావోయిస్టు) సభ్యురాలుగానే గుర్తింపు కలిగి ఉండడమే తనకు నర్సోన్స్తమనీ, నగర్యంగా, సంతోషంగా ఉంటుందనీ కాదనలేని జవాబిచ్చిన లలితగారు చివరివరకూ గొప్ప అంకిత భావంతో, విశ్వసనీయమైన ఒక పార్టీ సభ్యురాలుగానే ఉంటూ క్షణ క్షణం విష్వవాన్ని కాంక్షిస్తూ తుదిశ్వాస విడిచింది. చివరి రోజులలో గుల్బర్గాలోని తన కుమారుడి నివాసంలో గుండెపోటుతో కన్నమూసిన ఆలూరి లలిత గారి విష్వవ సేవలు చిరస్మరించాడు. అమెకు భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మావోయిస్టు) కేంద్ర కమిటీ విశ్వమంగా తలవంచి విష్వవ జోపోర్లరిపోస్టోంది.

ఎరువుందారాలు

పితృస్వామ్యంపై తుదివరకు పోరు వదలని విష్వవ వీరాంగన కామ్రేడ్ రూపీ అమర్ రహే

కామ్రేడ్ రూపీ గడచిరోలీ జిల్లా ధరోనా తాలూకా శుల్బాణ్డి ఊళ్లో ఒక మాడియా తెగ పేద ఆదివాసీ కుటుంబంలో పుట్టింది. అమెకు తమ తల్లి తండ్రులు దేవ్లా అని పేరు పెట్టుకున్నారు. అందరాదివాసీ పేద ఆడపిల్లలుగాగే దేవ్లా చదువు సంధ్యలకు నోచుకోకుండా చిన్నతనం నుండే శ్రమజీవిగా పెరిగింది. ఇంట్లో అన్ని పనులు చేస్తూనే అడవిలో ఇప్పపూలు, తునికి పండ్లు, సేకరించుకోవడం, కందమూలాలు తవ్వుకొని తేవడం, పెద్దవాళ్లతో కలిసి పొలం పనులలో పాల్గొనడం చేసేది. దేవ్లా కూలీ పనులకు ఎదిగేనాలీకే ఆ ప్రాంతంలో విష్వవోద్యమం ఘలితంగా వెదురు నరికే కూలీ రేట్లు, తునికి ఆకు కోత కూలీ రెట్లు దేశంలో మరక్కడా లేని విధంగా ప్రజా పోరాటాలతో

లోహే. కానీ, విష్వవోద్యమం కళ్వితంగా అమరుల త్యాగాలకు వన్నె తెచ్చే ఎరజెండాను మరింత ఎరుపెక్కించే నూతన వారసులను సృష్టించుకుంటుంది. దండకారణ్య విష్వవోద్యమ చరిత్రలో కామేడ్ శోభాయ్ అందించిన విష్వవ సేవలు అజరం, ఆయన ఆశయాలు అమరం అని నిరూపిస్తుంది.

కామేడ్ అలూరు లలితి (అమ్మ) అమెర్ రహే

21 సపంబర్ ఆదివారం నాడు కామేడ్ ఆలూరి లలిత గారు తన 76వ యేటా గుండెపోటు తో తుదిశ్వాన విడిచారు. ఆమె మరణం వట్ల భారత కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ (మాసోంగున్న) కేంద్రకవితీ విష్వవ జోపోర్సిస్టోంది. వారి బంధు మిత్రులకు ప్రగాఢ సంతాపం తెలియజేస్తాంది.

కామేడ్ లలిత, భుజంగారావులకు ముగ్గురు కూతుక్కల్ని ఒక కుమారుడు కాగా వారు తమ ముగ్గురు కూతుక్కలను విష్వవోద్యమంలోకి నడిపించగలిగిన ఆ తల్లి తండ్రులు తమ ఏకైక కొడుకును వదలి దశాబ్ద కాలం రహస్య జీవితంలో

ఉంటూ పార్టీ అప్పగించిన విష్వవ బాధ్యతలన్నీ పట్టుదలతో నెరవేర్చారు. వారిద్దరూ వామపక్ష భావాలతో విష్వవోద్యమం పక్షమే నిలుస్తా దృఢంగా నిలిచారు. 1985-86 నుండి దాదాపు దశాబ్ద కాలం వరకూ దండకారణ్య ఉద్యమ నాయకత్వానికి కామేడ్ భుజంగారావుగారు పెద్దన్నగా, లలితగారు అమృగా ఉంటూ గురుతరమైన విష్వవ బాధ్యతలు నిర్వహించారు. పార్టీ ఏర్పరిచిన రహస్య డెన్స్‌లలో ఉంటూ తత్త్వ కళ్లు కపి అధ్యుతంగా తమ విష్వవ సేవలు కొనసాగించారు. రహస్య జీవితంలో పెద్దన్నతో పాటు తానూ ప్రభాత్ పుత్రికా నిర్వహణలో ఉంటూ పోలీసుల కళ్లు కపి పెద్ద పెద్ద బండిల్స్ నగరం నుండి అడవికి చాకచక్కంగా వేరవేయడంలో ఆమె పోషించిన పాత్ర విష్వవోద్యమంలో ప్రతిభావంతమైన మరొళ సేవలకు ఒక పర్యాయాలు పెద్దన్నతో అమృ అడవిలో లేనప్పటికీ ఆయన గెరిల్లాలతో పంచుకున్న చెదిరిపోని అనభవాలు ఆ తర్వాత ఆయన ఆమెతో వంచుకున్న ప్రజాయుద్ధ స్థుతులు తుదివరకూ ఆమెకు ఎంతో ప్రేరణగా నిలిచాయనడానికి ఆమె చివరి దశలో (2017లో) గెరిల్లాలకు అందచేసిన సందేశమే చాటిచెపుతుంది. ‘మన పార్టీ నాయకత్వంలో భారత విష్వవోద్యమ

పీఎల్జీవి నాయకత్వంతో ఆవరేషన్ సమాధాన్-ప్రమాదాలు తిప్పి కంట్టిన్ విఫ్ల్వె ప్రజలకు విఫ్ల్వె జేడెలు

ఐదు దశాబ్దాలకు పైగా మన దేశంలో ప్రజాయుధానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మాహోయిస్టు) 2 డిసెంబర్ 2000 నాడు ప్రజా విముత్తి గెరిల్లా సైన్యాన్ని నిర్మించింది. ‘విఫ్లవ పార్టీ లేకుండా విఫ్లవమే లేదు’ అంటూ విఫ్లవ పార్టీ ప్రామణ్యతను ఎత్తిపట్టిన మహాసాధాయుడు కామ్మేడ్ లెనిన్ బోధనకు, ‘ప్రజా సైన్యం లేకుండా ప్రజలకు విము లేదు’ అంటూ మార్పిస్తు మహాసాధాయుడు కామ్మేడ్ మాహో చేసిన బోధనను అన్వయిస్తూ చేసిన విఫ్లవ కృషి ఫలితంగా పీఎల్జీవి ఆవిర్భవించింది. ఇప్పటికీ ఆ వీర పీఎల్జీవికు సరిగ్గా 20 ఏళ్లు వార్తయ్యాయి. అది నేడు భారత పీడిత ప్రజల ఆశాదీవంగా, ప్రపంచ విఫ్లవ ప్రజలకు ఆదర్శంగా ప్రపంచ ప్రజాసైన్యాలలో ఒక డిటాచ్ మెంట్‌గా నవయవ్వన ప్రాయంలో ఉంది. అది భారత దోషించి పాలక వర్గాల విఫ్లవ అణచివేత కేంపెయిన్ల మధ్య పట్టి రాటుతేలుతూ వుర్కోగమిస్తున్నది. దాని సమూల నిర్మాణానకు సామ్రాజ్యవాదులతో కలిసి భారత పాలక వర్గాలు వేగిరపడుతున్నవి. కానీ, అది సాధ్యం కాదనీ, సీపీఐ (మాహోయిస్టు) నాయకత్వంలో ఏర్పడిన ఆ వీర పీఎల్జీవికు అండగా నిలిచి కళా సాంస్కృతిక రంగాలలో మనం దృఢంగా పోరాదుడామని ఈ యేడాది వేడుకల సందర్భంగా మరోమారు శపథం చేచ్చాం.

2020 డిసెంబర్ 2 నుండి 2021 డిసెంబర్ 2 వరకు పీఎల్జీవి వార్షిక వేడుకలు మనంగా జరుపాలనీ కేంద్ర సైనిక కమీషన్ విఫ్లవ ప్రజాసంఘాలకు, విఫ్లవ ప్రజలకు, విఫ్లవ ప్రజాకమిటీలకు (జనతన సర్కార్)కు పిలుపునిచ్చింది. ఆ పిలుపును అందుకున్న మా విఫ్లవ ప్రజా కళా సాంస్కృతిక సంస్థ ‘ప్రత్యుష మండ’ గత ఆరు మాసాలకు పైగా యావత్తే దండకారణ్య ఉధ్వమ ప్రాంతంలో ఆ వేడుకల నిర్వహణలో ఉత్సాహంగా నిముగ్గుమైంది. దండకారణ్యంలో దోషించి పాలక వర్గాలు మోహరించిన లక్ష్మాది ‘భద్రతా బలగాల’ తుపాకుల నీడల మధ్యనే అవి వేలాది విఫ్లవ ప్రజల అండదండలతో కొనసాగాయి. పాటలతో, ఆటలతో విఫ్లవ ప్రజలను అలరించాయి యుద్ధ గీతాలతో పీఎల్జీవి విజయాలను గానం చేసింది. గడచిన రెండు దశాబ్దాలలో ప్రజాయుద్ధ నిర్వహణలో తమ నులి వెచ్చని నెత్తురును ధారపోసిన సాంస్కృతిక సైనికులతో సహ ప్రజా యుద్ధ వీరులందరికి ‘చేనామం’ ముందుగా పేరు పేరునా విఫ్లవ జోపోర్చుర్చించింది.

దోషించి పాలక వర్గాలు మఖ్యంగా వర్తమాన బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ ఫాసిస్టు శక్తులు

చిక్కిన కామ్మేడ్ శోభాయ్ కి మాత్రం ఎలాంటి వైద్యం అందకుండా నిలిపివేసి అనేక చిత్రహింసల పాట్టిని తుదకు ప్రాంతాబాద్లో వైద్యుల సమక్షంలోనే ‘హత్య’ చేశారు. ఇదే పోలీసులు అందించిన అత్యంత కుటుంబితమైన హంతక సేవగా నమోదైంది. ఆయన అరెస్టు వార్త విన్న ఆయన కన్న తండ్రి గుండె చెరువు చేసుకొని రెండు దశాబ్దాల తరువాత తన కొడుకును కళ్లర చూసుకొని కడుపునిండా మాట్లాడుతానని గంపెడు ఆశతో ఆస్పత్రికి చేరితే నిర్మాక్షీణ్యంగా పోలీసులు తండ్రి ద్వారా వారి మెరుగైన వైద్య సేవల గుట్టు ప్రవంచం ముందు వెల్లడవుతుందనీ గ్రహించి కడసారి కన్న కొడుకును చూసే అవకాశాన్ని కూడ కాలదన్నారు. ఆస్పత్రి గేట్ల ముందు పోలీసుల పిలుపుకై పడిగాపులు కాస్తున్న శోభాయ్ తండ్రి బాపుకు గుండెపోటుతో కొడుకు మరణించాడనే వార్తను చేరవేశారు. ఆ వృద్ధ తండ్రి గుండెలు బాదుకుంటూ, పోలీసుల ఘాతుకానికి బలైన తన కుమారుడి శవాన్ని తీసుకొని పుట్టెడు దుఃఖింతో స్ఫూర్చామం చేరాడు.

కా. శోభాయ్ పార్టీ శరీరానికి కొండవల్లిలో బంధు మిత్రులు, ప్రజల సమక్షంలో అత్యంత విపోదకర వాతావరణంలో అంత్యక్రియలు నిర్వహించారు. కొండవల్లి ప్రజలకు గతంలో కూడ తమకు పని చేసి తమ మధ్య అసుపులు బాసిన ప్రజావీరుల చరిత్రలు తెలుసు. కామ్మేడ్ పులి మధునయ్య, కనుకయ్యలాంటి వారిని ఎరిగిన వారు గడ్డం మధూకర్ అంత్యక్రియలు సందర్భంగా మరోమారు వారందరినీ తలుచుకొని ప్రత్యేక తెలంగాణ ససాధించుకున్నామన్న మాటే కానీ వేలాది యువ కిశోరాల నెతుల్లి త్యాగాలను సామ్యు చేసుకొని విద్రోహంతో ఆవిర్భవించిన దొరల తెలంగాణలో భాకీల చేతిలో తమ బిడ్డల హత్యలు తప్పడం లేదనీ జనం తెలంగాణ జనం బిడ్డల రక్కణకు పూర్తి హామీనిస్తునీ ముచ్చటించుకున్నారు. ఈరోజు తెలంగాణ ప్రజలు కోరుకుంటున్న ఆ ప్రజాస్మామిక తెలంగాణ కోసం, కామ్మేడ్ శోభాయ్ తన లక్ష్మింగా నిలుపుకొని 22 సంవత్సరాలు అవిభ్రాంతంగా, అలుపెరుగిని పోరు చేసిన ప్రజల ప్రజాస్మామిక భారతదేశం కోసం మనమంతా పోరాదుడాం. అదే మనం అమరులకు అర్పించే నిజమైన నిపాళి అవుతుంది. బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ ఫాసిస్టు శక్తులు దేశంలో మాహోయిస్టు విఫ్లవోద్యమాన్ని నామరూపాలు లేకుండా సమూలంగా నిర్మాలించాలనే విధ్వంసకర లక్ష్మింతో సమాధాన్ పేరుతో ఒక ప్రత్యేక సైనిక ఆవరేషన్ ను ఐదేళ్ల కాలవ్యవధితో రూపొందించి అందులో భాగంగా ప్రహార్ పేరుతో నిర్మయాత్మక కేంపెయిన్లను నిర్వహిస్తున్న సమయంలో అర్ఘన్వాలా శోభాయ్ మన మధ్య లేకపోవడం మనకు వెంటనే వ్యాధుకోలేని ఒక పెద్ద

అనుభవాన్ని గడించాడు. సీ4బె (కమాండ్, కంట్రోల్, కమ్యూనికేషన్, కో-ఆర్డినేషన్)లో తన రంగానికి న్యాయం చేకూర్చిన నేర్పరి ఆయన. 2012లో డీకేలో ఏర్పడిన రెండవ బెటాలియన్లో కామ్యేడ్ శోబ్రాయ్ కమ్యూనికేషన్ మాన్గా చేరి రెండేళ్లు అందులో పని చేశాడు. ఆ తరువాత ఆయన తిరిగి జోన్ కమ్యూనికేషన్ విభాగానికి బదిలీ అయ్యాడు. యుద్ధం ద్వారా యుద్ధాన్ని నేర్చుకుంటూ యుద్ధ అవసరాలు తీర్చడంలో ఒక నమూనాగా నిల్చిన మన శోబ్రాయ్ సదా మనకు చిరుస్తరణియుడు. ఆయన డజన్లల సంఖ్యలో పీఎల్జీఎప్ శత్రువును దునుమాడిన జీరగుడు సహ అనేక యుద్ధ చర్యలలో ప్రత్యక్షంగా పాల్గొన్నాడు. అలాంటి యువ విష్వవకారుడు, నిపుణత కలిగిన బెక్కీఖియన్, నిష్టాతుదైన కమ్యూనికేషన్ మాన్, చురుకైన గెరిల్లా, అనేక రకాల సాంకేతిక పనులలో పారాంగతుదైన కార్బూక వర్గ ఉత్తమ పుత్రుడు, ప్రజల ప్రేమను, కేడ్రల్స్ మంచి ఐక్యతను పార్టీ నాయకత్వ అపార విశ్వసాన్ని చూరగాన్న నిబద్ధత కలిగిన శోబ్రాయ్ ఒక ఆదర్శ కమ్యూనిస్టు.

కామ్యేడ్ శోబ్రాయ్ తన యవ్వన ప్రాయంలో వివాహం చేసుకున్నాడు. కానీ, ఆ జంట మధ్య వైవాహిక జీవితానికి కావలసిన అన్యోన్యత కొరవడడంతో ఒక ప్రజాస్వామిక వాతావరణంలో వారిద్దరు చర్చించుకొని పార్టీ అనుమతితో 2020 చివర్లో విడిపోవడానికి నిర్ణయం తీసుకున్నారు. కామ్యేడ్ శోబ్రాయ్ తన యూనిట్సో పాటు అన్ని పనులలో ఉత్సాహంగా పాల్గొంటున్న సమయంలోనే అనారోగ్య భారిన పడ్డాడు. అప్పటికే పార్టీలో కొంత మంది కామ్యేడ్ ద్రోహసికి గురై విపులయోగానికి గురికాగా వారు కోలుకోవడానికి వైద్యపరంగా చికిత్స చేయడంలో నిమగ్నమైన డాక్టర్లకు దివారాత్రులు సహకరిస్తూ, మానసికంగా వారి మనో నిఖ్చాన్ని పెంచడానికి మంచి కృషి చేశాడు. ఆ క్రమంలో ఆయన 2021 మే చివర్లో జబ్బుపడ్డాడు. ఇక ఆ జబ్బు నుండి ఆయన కోలుకోలేకపోయాడు. గెరిల్లా డాక్టర్లు ఆయనను కాపాడుకోవడానికి అహార్యపలు ఆయనకు వైద్య సేవలు అందించారు. అయినప్పటికీ ఆ జబ్బు కుదుటపడకపోవడంతో ఆయన్ని మెరుగైన వైద్యానికి పార్టీ బయలికి పంపింది. కానీ, జూన్ 2నాడు ప్రయాణంలోనే మార్గమధ్యంలో వరంగల్ సమీపంలో ఆయన శత్రువు చేత చిక్కాడు.

కొరోనా మహమ్మారీ భారీనపడి నక్కలైట్లు మృత్యువాత పడుతున్నారనీ శోబ్రాయ్ కూడ కొరోనా పీడితుడేనీ, వారు బయటకు వస్తే వారికి ప్రభుత్వం అన్ని రకాల మెరుగైన వైద్యాన్ని అందిస్తుందనీ గోబెల్స్ ప్రచారాన్ని లంఘించుకున్న పోలీసులు ప్రమాదవశాత్తు వారి చేతికి

ప్రకటించిన 8 మాసాల నిర్ణయాత్మక ప్రహార్ (దాడి) కేంపెయిన్ మధ్యనే పీఎల్జీఎప్ వార్షిక వేదుకలు జరుపుకోవాలనీ, ఆ సైనిక కేంపెయిన్ను ఓడించాలనీ పీఎల్జీఎప్ కోరింది. చేసామం కార్బూకలాపాలన్నీ బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ పొలకుల దాడులను, కుటులను గేలి చేస్తూ అత్యంత అంకితభావంతో విష్వవ ప్రజల మధ్య తన కార్బూకమాలకు ఘూసుకుంది.

సరిగ్గా ఈ కాలంలోనే మరోవైపు పారుగునున్న తెలంగాణ రాష్ట్రంలో దోషించి పాలక వర్గాల బంటు కేసీఆర్ చీఅర్ఎవ్ ప్రభుత్వం దాధావు 16 విష్వవ, ప్రగతిశీల, ప్రజాస్వామిక, హక్కుల ప్రజాసంఘాలను నిషేధించి తన ఫొసిస్టు స్వభావాన్ని చాటుకోవడమే కాకుండా ఆ చర్య ద్వారా ప్రజాస్వామిక తెలంగాణ ప్రాసంగికతను ప్రజలు మరింత స్పష్టంగా గుర్తించి దాని కోసం పోరాదేలా చేసింది. ప్రహార్ దాడికి, ప్రభుత్వ నిషేధానికి మధ్య విడాదియరాని సంబంధం ఉంది. చాలా కాలంగా ఆ సంస్థలపై ఆ రాష్ట్రంలో కొనసాగుతున్న అప్రకటిత నిషేధం ఈ చర్యతో లాంచనంగా అధికారిక ప్రకటనపై ముద్ర వేసుకోవడంతో పాటు నిన్నుచీపరకు భారత నూతన ప్రజాతంత్ర విష్వవోద్యమంలో తలమానికంగా ఉన్న ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలోని ప్రజల వద్దకు నిర్ణయాత్మక ఫొసిస్టు ప్రహార్ దాడి ఫూతుకాలు వెళ్లకూడదనీ, ఆ ప్రజలకు వాటి వివరాలు అందకూడదనీ, వారు ప్రజాయుద్ధం వక్కాన నిలవకూడదనే ఒక దూరధ్యష్టితోనే పాలకులు ఆ దురూర్గానికి పాల్పడ్డారు. ఈ ఫొసిస్టు చర్యను ‘చేతనా నాట్య మంచ్’ తన ఆట పాటల ద్వారా సాంస్కృతిక ప్రదర్శనల ద్వారా దండకారణ్య ప్రజల మధ్య తీప్రంగా ఖండించి నిషేధ ఎత్తివేతకై నడుం బిగించిన సమస్త ప్రజాస్వామిక, లౌకిక, విష్వవ శక్తులతో, సంస్థలతో భూజం భూజం కలిపి నడుధామనీ, గొంతు కలిపి నినదిధామనీ విష్వవ ప్రజలను కోరింది. నిషేధిత ప్రజా సంస్థలలో విష్వవ రచయితల సంఘం, ప్రజా కళా మండలి కూడ ఉండడం గమనార్థం. అవి విష్వవ ప్రజలకు విష్వవావ్శ్వకతను తెలియచేపే సాహితీ కళా సంస్థలు మాత్రమే. అవి సాయం సంస్థలు కానే కావు. అవి విశాల ప్రజారాసుల మధ్య చట్ట బద్దంగా భారత ప్రజల ప్రజాస్వామిక ఆకంక్షలను పదునెకిష్టున్న పూర్తి ప్రజాస్వామిక పోరాట సంస్థలు. కానీ బహిరంగంగా వాటి ఉనికినే భరించలేక పోతున్న తెరాస ప్రభుత్వం నిషేధిత చర్య ద్వారా తన ఫొసిస్టు స్వభావాన్ని చాటుకుంది. నిషేధం పూర్తిగా అమలులోకి రాకముందు నుండే ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలోని ప్రజా రచయితలను, కళాకారులను కటకటాల వెనుకకు తోయసాగింది. జనం కోసం కలం పట్టి, కాలుకు గజ్జె కట్టి, పాటకు దరువులేస్తూ, పాదం కలుపుతూ తమ ఆటపాటలతో విష్వవ ప్రజలను అలరించిన రచయితల, కళాకారుల విదుదలకు మనమూ ఘూసుకుండామనీ, మనమూ నినదిధామనీ, మనమూ నిలబడుదామనీ సోదర సాంస్కృతిక సంఘంగా, గత 20 సంవత్సరాలుగా ఛత్రీస్ గఢ్ రాష్ట్ర దోషించి ప్రభుత్వ నిషేధాన్ని అనుభవిస్తూ, లభ్యలాది ప్రజల మధ్య విష్వవాస్తు గానం చేస్తూ, పీడిత ప్రజల తళ్ళ విష్వవశ్వకతను

విపరిస్తున్న ‘చేనామం’ మీతో మేమంటూ ప్రతిజ్ఞ చేసింది. ‘అరచేతిని అడ్డుపెట్టి సూర్యకాంతి నావలేరు. అరెస్టులను సాగించి విష్ణువాన్ని ఆపలేరు’ అంటూ 1980లలోనే అమర కవి, కళాకారుడు, గాయకుడు కామ్రేడ్ చెఱబండరాజు వినిపించిన అమర గీతాన్ని గుర్తు చేసుకుంది.

విష్ణువ సాహితీ సాంస్కృతిక సంస్థల శక్తినెరిగిన దోషిదీ పాలకులు సరిగ్గా సమాధాన్-ప్రహర్ దాడుల మధ్య తమ నిషేధాప్తాన్ని ప్రయోగించాయి. సాంస్కృతిక సైనికులైన రచయితలు, కళాకారులు తమ కలాల ద్వార, కళల ద్వార, సాయుధ సైనికులకు శక్తిని, ఉత్సాహాన్ని ఇష్టవుడమే కాదు, ప్రజల మనుషులను వ్యాధులును సాయుధం చేసే గొప్ప ఆయుధాలనే ఎరుకతోనే సైనిక ప్రహర్ సంచాలకులు నిషేధాప్తాన్ని ప్రయోగించారు. అయితేనే! ఆ నిషేధ ఎత్తివేత డిమాండ్ ఒక చట్టబిడ్డ, శాంతియుత సమరంగా రంగం మీదికి వచ్చింది. వేలాది కంఠాలు నిషేధం ఎత్తివేయాలని నినదించాయి. అడవులలో మేమూ గొంతెత్తాం.

దశాబ్దాల నిషేధం మధ్యనే నెత్తుర్లు చిందిస్తున్న మా సంస్థ కళాకారులు జనం మధ్య సాయుధ విష్ణువ రాజకీయాలను ఉసురా, వాడ వాడా వినిపిస్తూ పీఎల్జీవి రక్షణలో వార్షిక ఉత్సవాల సందర్భంగా ప్రహర్ ఓటమిక్ దృఢంగా నిలిచింది. అపేర్షన్ ప్రహర్ను ఓడిధామనీ అడవులు ప్రతిధ్వనించేలా నినదించింది. అందుకు వందలాది రచయితలతో, కళాకారులతో కార్యకాలాలను నిర్వహించింది. వేలాది ప్రజా కళాకారులతో సామూహిక నృత్య రూపం కళాగ్జీవీలను జరుపుకుంది. ఇంకా అనేక కళారూపాలను స్ఫోటించింది. తుదకు తన లక్ష్యంలో పీఎల్జీవితో కలిసి విజయం సాధించింది. 8 మాసాల సైనిక నిర్మయాత్మక దాడి ప్రహర్ ఓటమి పొల్చింది దండకారణ్య సైనిక కమీషన్ చేసిన ప్రకలనతో సంతోషించి ఇక ఆ వేడుకల నిర్వహణకు సన్మద్దమైంది. రండి, విజయ వేడుకలను చురుకైన ఆత్మరక్షణలో ఘనంగా జనం మధ్య ఇరుపుకుండాం. ఇంకెన్ని ప్రహర్లు ఎదురైనా ప్రజాయుద్ధం అజేయమని నినదిద్దాం. అందుకు ఎంతటి త్యాగానికైనా మేం సంసీద్ధం అంటూ అమరుల త్యాగాలను సంస్కరించు కుండాం.

గమనిక: ఈ సంచిక విదుదలకు కొద్ది ముందు తెలంగాణలో ప్రజాసంఘాలపై ప్రభుత్వం విధించిన నిషేధాన్ని ఎత్తివేసిందనే వార్త వెలుపడింది. దండకారణ్యంలో ప్రహర్ దాడి ఓటమితో పాటు నిషేధ ఎత్తివేత పోరాటంలో సాధించిన ప్రజల విజయానికి మా విష్ణువ జేజేలు.

సంపాదక మండలి.

రైలై

డెంటిస్టుగా పరిపురించడం నేర్చుకున్నాడు. పూర్తిగా చెడిపోయిన పుప్పి పంటు ఎనీస్టేషియా ఇచ్చి తీసేయడం, సిమంట్ వేయడం, కొత్త పంటు బిగించడానికి కొలతలు తీసుకొని వాటిని ఫిక్స్ చేయడం, స్నేలింగ్ చేయడం మున్గు పంటి సమస్యలను పరిపురించడంలో నేర్చరి అయ్యాడు మన బేర్పుట్ డాక్టర్ శోబ్రాయ్. ఆయన యూనిట్లో ఆయనే జనరల్ డాక్టర్ బాధ్యతలు చూసేవాడు. జనరేటర్ల రిపేరింగ్లో తనకు తానే సాటిగా ఎదిగాడు. ఈ విధంగా ఎన్నో రకాలుగా అనుభవ సుసంపన్నడైన శక్తియుక్తులు కలగిన ఒక డైనమిక్ కామ్రేడ్ అర్సన్స్పూలా (బాక్ అఫ్ ఆల్ ట్రేడ్స్) మన శోబ్రాయ్. ఈరోజు ఆయన భౌతికంగా మన మధ్య లేని లోటును ఆయన నుండి శిక్షణ పొంది ఎదిగి వచ్చిన కామ్రేడ్ ఆయన ఆదర్శాలను, పట్టుదలను, సేవాభావాన్ని అంచితభావాన్ని పూర్తిగా జీర్ణం చేసుకొని ఆయన ఆశయాల మార్గంలో పరోగమించడం ద్వారానే పూర్తవుతుంది.

పార్టీలో పెరుగుతున్న అవసరాల రీత్యా కామ్రేడ్ శోబ్రాయ్ని పార్టీ 2017లో దక్కించి సంబంధించు బిలీ చేసింది. అక్కడ కొద్ది రోజులు 9వ ప్లాటూన్లో ఉండి ఆ తరువాత అక్కడ కమ్యూనికేషన్ విభాగ బాధ్యనిగా బాధ్యతలు చేపట్టాడు. అక్కడ కూడ అనతికాలంలోనే పార్టీ కేడర్ల, పీఎల్జీవి గెరిల్లాల, విష్ణువ ప్రజల అపార విశ్వాసాన్ని చూరగొన్నాడు. కమ్యూనికేషన్ రంగంలో వస్తున్న అనేక విష్ణువాత్మక మార్పులను కామ్రేడ్ శోబ్రాయ్ చాలా అధ్యయనం చేసేవాడు. తనకు ఇంగ్రీష్ భాషపై పట్టు లేనప్పటికీ దానిని ఆర్థం చేసుకోవడానికి పట్టుదలగా కృషి చేసేవాడు. ఆయన దీకే కామ్రేడ్తో పాటు పరిసర జోన్ల కామ్రేడ్కు శిక్షణనివ్వడమే కాకుండా ఆ రంగానికి సంబంధించిన అక్కడి అవసరాలను కూడ తీర్చేవాడు. సమయం చికిత్సపుడు లేద ప్రజా ద్రోహులను శిక్షించే ప్రత్యేక కేంపెయినల సందర్భంగా ప్రజాపనిలో నిమగ్నమైన కామ్రేడ్ వెంట ఉంటూ గ్రామాలలోని మార్పులను వారికి వివరిస్తూ పోలీసు ఇన్వార్లును శిక్షించడంలో వారికి తోడ్పుడేవాడు. శత్రువు నుండి దాడులలో గెరిల్లాలు స్వీచ్ఛనివచుకున్న దయాగ్రాంలను, సెట్లను, మొబైల్ ఫోన్ల ఆపలను నిశితంగా పరిశీలించి వాటిని అర్థం చేసుకొని వాటికి ప్రతిగా ప్రజాయుద్ధంలో అనేక నూతన టెక్నికులను అభివృద్ధిపరచేవాడు. ఇలా ఆయన అన్ని రంగాలలో ప్రవేశాన్ని గడించి తనదైన రంగంలో నిష్టాత్ముడై ప్రజాయుద్ధ అవసరాలను తీర్చడంలో సర్వస్వాన్ని ధారపోసిన మంచి విష్ణువ కమ్యూనిస్టు ఆయన. ఆయన ప్రజాయుద్ధంలో భాగమై అనేక దాడులలో గెరిల్లాల వెంట ఉంటూ వారి కమ్యూనికేషన్ అవసరాలను తీరుస్తూ తానూ యుద్ధ చర్యల

ఆయన అందుబాటులో ఉన్నాడంతే చాలా భర్తసాగా ఉండేవారు. విష్వవకారుల గాలింపు చర్యలలో భాగంగా గ్రామాల్లకి పోలీసులు వచ్చి పిచ్చి కోపంతో ప్రజలు నీళ్లు తాగే బోరింగ్లలను చెడగొడితే ఊరి ప్రజలు వచ్చి ఆ ఫూతుకాన్ని శోభాయ్కి చెప్పుకొని దానిని బాగుచేసివ్వాలనీ ఆయన్ని తమ వెంట తీసుకెళ్లేవారు. వారి రేడియాలు, గడియారాలు, మొబైల్ ఫోన్లు ఇలా దేనికి మరమ్మత్తు కావలసి వచ్చినా నిస్సంకోచంగా ఆయన వద్దకు చేరిపోయేవారు. ప్రజలను లోబర్యూకోవడానికి పోలీసులు గత అనేక సంవత్సరాలుగా విష్వవోద్యమ ప్రాంతాలలో సినిక్ ఆఫ్సర్ ప్రోగ్రామ పేరుతో అమలు పరుస్తన్న బాటకు సంస్కరణలలో భాగంగా ససోలార్ పైట్లు, బ్యాటరీలు, పెద్ద పెద్ద పానెల్లు అందించి చేతులు దులుపుకుంటున్నారు. కానీ, అవి తొందరలోనే చెడిపోయి రిపేరింగ్ కావలసి వచ్చేది. ఆడవిలో వాటిని రిపేర్ చేసి ప్రజలకు అందించేవారు మాయోయిస్టులు తప్ప మరెవ్వరూ ఉండరు. అందుకే ప్రజలు అలాంటి పనులకు తాము అమితంగా ప్రేమించే శోభాయ్ వద్దకే చేరుకునేవారు. ఆయన కూడ తనకు ఎంతటి పనుల వత్తిడిలో ఉన్నప్పుటికీ ప్రజల పనులు చేసిపెట్టడానికి ఎంతో ఆసక్తి కనపర్చేది. ఆపరేషన్ హోకా సమయంలో మాడ్ ఆదివాసుల సమస్యలను తెలుసుకోవడానికి కీర్తి శేషులు బీడీ శర్య గారు తన మిత్యలతో మాడ్ వస్తుండగా దారిలో వారి వాహనం బురదలో దిగబడిపోయి వారు ఎటూ పాలుపోక నిశ్చేష్యులై నిలబడిపోగా ఆ దారిన వెళ్లన్న శోభాయ్ గమనించి వెంటనే ఊరి రైతులను తీసుకెళ్లి వారి వాహనాన్ని బయటకు లాగించిన ఘటన వారు ఎన్నటికీ మరిచిపోలేదు. వారికి శోభాయ్ తెలియదు. కానీ శోభాయ్ వారిని గుర్తు పట్టి వారి మిషన్ నిర్మిష్టుంగా త్వరగా పూర్తవ్యాలని బాధ్యతగా సహకరించాడు. ఆయన తన శక్తి మేరకు తేఱి కామ్మేడ్సుకు ఎవరికైనా వారు అపరలో ఉన్నపుడు పూర్తి సేవాభావంతో అదుకునేవాడు. అమరుడు కత్తి మోహన్ రావు టైపోలార్ జబ్బుతో మతిష్టిమితం కోల్పోయి వ్యవహారిస్తున్నపుడు కామ్మేడ్ శోభాయ్ సోదర విష్వవకారుడిగా ఆయనకు అందించిన సేవలు తుదివరకు కామ్మేడ్ మోహన్ రావు గుర్తు చేసుకునేవాడు. ఇవి కేవలం కొన్ని ఉండాపారణలు మాత్రమే. ఏ విష్వవకారుడికి ఏ సమస్య వచ్చినా అది తనదేనన్న గొప్ప కామ్మేడ్ భావనతో వారికి సేవలందించే వాడు. ఆయన విష్వవ ప్రజలతోనూ అంతే సేవాభావంతో, సమృతగా ఉండేవాడు.

కామ్మేడ్ 2017లో పార్టీ అవసరాల కోసం డెంటల్ విభాగంలోకి ప్రవేశించి పండ్ల సమస్యలతో బాధపడుతున్న వందలాది మంది కామ్మేడ్ పండ్ల సమస్యను ఒక మంచి అనుభవం ఉన్న

స్తురత

ఐర్లిఫ్టుంకిలోలు

బహుముఖ ప్రీజ్ఞాతాతి కామ్మేడ్ శోభాయ్ విష్వవ సీవెబు పస్సురెడ్జీయం, అస్సస్రెడ్జీయం

కా. శోభాయ్ (గడ్డం మధూకర్) కోమురం భీం అసిషాబాద్ జిల్లా, పెంచికలపేట మండలం, కొండపల్లి గ్రామంలో 38 సం. క్రితం ఒక పేద రైతు కుటుంబంలో విమల, బాపులకు పుట్టడు. మధూకర్ 9వ తరగతి వరకు చదువుకున్నాడు. 1999లో తన 16 ఏళ్ల వయన్నాలోనే విష్వవోద్యమంలో చేరాడు. కా. గడ్డం మధూకర్ బాబాసాగర్ సూర్యలో చదువుతూ ఉద్యమంలో చేరాడు. ఆయన మొదట 1999లో సిర్పార్ దళంలో దళ సభ్యుడుగా పనిచేశాడు. అక్కడ ఆయన స్థీన్ ప్రింటింగ్ నేర్పుకొని, కరపత్రాలు ప్రచురించాడు.

2000 సం.లో బోధ్ దళానికి బదిలీ అయి ఆ సంవత్సరం చివరి వరకు అక్కడే పని చేసాడు. ఆయనలోని చురుకుదనం, కొత్త విషయాలు నేర్చుకోవడంలో జిజ్ఞాస, కష్టపడే మనస్తత్వం, అంకిత భావం గుర్తించిన పార్టీ ఆయన్ని దండకారణ్యానికి బదిలీ చేయాలని నిర్ణయించింది. పార్టీ నిర్ణయాన్ని స్పూగతించి ఎంతో సంతోషంగా ఆయన దండకారణ్యానికి వెళ్డడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

2001 జనవరిలో అదిలాబాద్ సుండి కామ్మేడ్ మధూకర్ దండకారణ్యానికి చేరుకొని అక్కడ ఆయన శోభాయ్ పేరుతో తుదివరకు టక్కికల్ రంగంలోనే తన విష్వవసేవలను అందించాడు. కామ్మేడ్ శోభాయ్ పారశాలలో చదువుకున్నది తక్కువే కాని విష్వవోద్యమంలో తన స్వంత చౌరవతో, పట్టడలతో, చాలా కష్టపడి అనేక కొత్త విషయాలను నేర్చుకోవడమే

కాదు, వాటిలో మంచి ప్రావిణ్యాన్ని సంపాదించాడు. నిజానికి పట్టభద్రుతైన మేధావులు ఔతం అబ్బిరవడే విధంగా తనలోని ప్రజ్ఞాపాటవాలను విభ్రవోద్యమానికి అంకితం చేశాడు. దండకారణ్యానికి చేరిన కామ్రెడ్ శోబ్రాయ్ మొదట 2002లో అక్కడ ఆయుధాల తయారీ కోసం నిర్వహించిన పైలట్ ప్రాజెక్ట్లో పాల్సి వందలాది తుపాకులు తయారు చేయడంలో భాగమై ఆ పనిలో మంచి పట్టు సంపాదించాడు. అక్కడి సుండి ఏటిటికి అదే టీంలో సభ్యుడిగా వెళ్లి అక్కడ కూడ ఆయుధాల తయారీలో భాగమయ్యాడు. ఆయుధాల తయారీలో ఉన్నప్పదే ఆయన జనరేటర్ల రిపేరింగ్లో కొంత ప్రవేశం పొందాడు. అదే సమయంలో దండకారణ్యంలో పెంపాందుతున్న యుద్ధ అవసరాలను తీర్మాకోవడానికి పార్టీ ఏర్పాటు ఏర్పర్చిన కమ్యూనికేషన్ విభాగంలోకి కామ్రెడ్ శోబ్రాయ్ని పార్టీ బిడలి చేసింది. ఇక ఆయన చివరివరకు అందులోనే ఉండి ఆ రంగానికి అద్భుతమైన సేవలు అందించాడు.

కామ్రెడ్ శోబ్రాయ్ కేవలం 9వ తరగతివరకే పారశాల విద్యసభ్యాలించినపుటికీ తన పూర్వ జీవితంలో ఎన్నడెరుగని ఎలక్ట్రానిక్ కాంపానెంట్స్ సుండి మొదలుకొని కలర్కోడ్ సహ అందులోని అన్ని విషయాలపై మంచి అవగాహనను పెంపాందించుకొన్నాడు. ప్రజాయుద్ధ అవసరాలను తీర్మానికి దయాగ్రాంల సహాయంతో అనేక నూతన పరికరాలను తయారుచేసేవాడు. ఒక సమయంలో గెరిల్లాలకు అత్యంత అవసరమైన ఫ్లాష్మెలను సమకూర్చుకోవడంలో ఎదురైన ఇబ్బందులలో నుండి ఆయన పార్టీతో చర్చించి పెద్ద ఎత్తున వాటిని తన టీంతో వాటిని తయారు చేసి గెరిల్లాల చేతికి అందించాడు. తనకు కమ్యూనికేషన్ రంగంలో పట్టు ఏర్పర్చుతున్న క్రమంలో దండకారణ్యంలోని అనేక సైనిక ఫార్మేషన్లకు చెందిన పదుల కొద్ది ఆదివాసీ కామ్రెడ్స్కు ఆ రంగంలో తర్పించు ఇచ్చి వారిని మంచి కమ్యూనికేషన్ మాన్/విమన్లుగా మలిచాడు. పార్టీ అప్పగించిన బాధ్యతలను నెరవేరుస్తూ విప్పవ రాజకీయాలను అభ్యసిస్తు ఉద్యమంలో పూర్తి నిబద్ధతతో కొనసాగుతున్న కామ్రెడ్ శోబ్రాయ్ ఎదుగుదలను చూసిన పార్టీ ఆయనను 2006 నాటికి ఏసీ స్థాయికి ప్రమోట్ చేసింది.

దండకారణ్య ఉద్యమాన్ని సమూలంగా నిర్మాలించే దుష్ట తలంపుతో కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ప్రత్యక్ష మార్గదర్శకత్వంలో స్థానిక ప్రజా వ్యతిరేక దుష్ట రాజకీయ నేత మహేంద్ర కర్మ ముందు నిలచి ప్రారంభించిన శేత బీబత్ సల్వోజుడూం కెంపెయిన్సు ఎదుర్కొవడానికి పార్టీ యూనిప్రైస్ కమాండ్లను ఏర్పర్చి చేపట్టిన ప్రతిఫుటనా కేంపెయిన్లో భాగమైన శోబ్రాయ్ దుష్ట పోలీసులను

శిక్షించడానికి సోదర కమ్యూనికేషన్స్ మాన్లతో కలిసి ఒక నూతన ఆయుధంగా రిమోట్లను తయారుచేసి గెరిల్లాలకు అందించడంలో విశేషమైన కృషి చేశాడు. ఆ సమయంలోనే మరోవైపు గ్రామాలపై విచ్చలవిడిగా దాడులు చేస్తూ ప్రజలను ఊచకోత కోస్తున్న జూడుం గూండాలను, ఎన్సిపీట్ (స్పెషల్ పోలీస్ ఆఫీసర్లు)లను శిక్షించడానికి మిలీషియాకు, చిన్న చిన్న ఆక్షన్ టీంలకు శత్రువు పసికట్టని విధంగా ఉండే కనిపించని మారణాయుధంగా బూబీట్రావ్లను అభివృద్ధి చేశాడు. కేంద్ర, రాష్ట్ర పోలీసు కమాండ్ బలగాలను ఎదుర్కొంటున్న గెరిల్లాలకు యుద్ధ చర్యల సందర్భంగా వార్తలను చేరేవేయడానికి రస్వర్లను వినియోగించడం కాకుండి వాకీ టాకీ సెట్లను పార్టీ సమకూర్చిన పిదప ఇక వాటి గురించి వందలాది మందికి శిక్షణ ఇచ్చి మంచి కమ్యూనికేషన్ మాన్లుగా తీర్చిదిద్దాడు. సెట్ల రిపేరింగ్లో మంచి నిష్పాతుడయ్యాడు. వాటి వాడకానికి సంబంధించి కోయలో నోట్టులు తయారు చేసి వారికి అందించాడు. నూతన ఎత్తులకు ఎదుగుతున్న ప్రజాయుద్ధ అవసరాలను కమ్యూనికేషన్ రంగంలో తీర్మాడంలో ఆయన విప్పవ పట్టుదలతో అలుపెరుగని కృషి చేస్తూ ఆ రంగానికి బాధ్యదుగా ఎదిగి డీవీసీ స్థాయి కామ్రెడ్గా 2012 నాటికి గుర్తింపు పొందాడు. పీఎల్జీపీ శత్రువుపై జరుపుతున్న దాడుల స్థాయి పెరుగుతూ శత్రువు సుండి రకరకాల నూతన కమ్యూనికేషన్ పరికరాలను స్టోర్ఫీనపరచు కుంటుండడంతో విస్తారమైన యుద్ధ భూభాగంలో సైనిక చర్యల, విప్పవ సందేశాల సమస్యలునికి బేస్ సెట్లను వినియోగంలోకి తేవడంలో ఆయన చూపిన పట్టుదల ప్రశంసనీయమైనది. కమ్యూనికేషన్ సెట్స్, రిమోట్లు, బూబీట్రావ్లు, ఫ్లాష్మెల తయారీతో పాటు దాడులలో శత్రువు వినియోగించే అన్ని రకాల కోడ్లను డీకోడ్ చేసే మెలుకువలు కూడ నేర్చుకున్నాడు. దీనితో శత్రువు బెంబెలుపడిపోతూ తమ సంకేతాలను నూతన పద్ధతులలో ట్రిస్ట్స్ మీటింగ్ చేయనారంభించాడు. దానిని అర్థం చేసుకున్న కమ్యూనికేషన్ విభాగు కామ్రెడ్ పోలీసులపై గెరిల్లాలు జరిపిన దాడులలో స్టోర్ఫీనమైన డిజిటల్ సెట్లను పోలీసులకు దీటుగా ప్రజాయుద్ధంలో గెరిల్లాలు వాడుకునే ఒక మంచి కమ్యూనికేషన్ పరికరంగా మలిచి అందించారు. అందులో కామ్రెడ్ శోబ్రాయ్ దాని మెలుకువలను అర్థం చేసుకోవడానికి అంతర్జాలాన్ని జల్లిద పట్టాడు. తుదకు అందులో సఫలమయ్యారు. వారందరినీ పార్టీ అభినందించింది.

సృజన శీలి కామ్రెడ్ శోబ్రాయ్ ఏ రంగంలోనైనా సునాయసంగా ప్రవేశించి ఆ రంగంలోని జ్ఞానాన్ని, మెలుకువలను అట్టే నేర్చుకోగల దిట్ట. ఆయన బన చేసిన గ్రామాల్లోని ప్రజలకు

డాక్టర్ పట్టా పొందారు. వీపోచ్ దీ చేసిన తర్వాత ఆయన ఉద్యోగం చేయాలని భావించలేదు. దోషించి తావులేని సమాజ స్థావరణకై వీడిత ప్రజలలో కృషి చేయాలంభించారు. చదువుకునేటప్పుడే ఆయన మార్కెజిం-మావోయిజిం వైపు ఆకర్షితులయ్యారు. దానిని విస్తారంగా అధ్యయనం చేసారు. విద్య హర్టి చేసుకున్న తర్వాత దిల్లీలో కార్బికుల మధ్య పని ఆరంభించారు. దిల్లీలో జనరల్ వర్కర్స్ యూనియన్ స్టాపకులలో ఆయన ఒకరు. ఈ యూనియన్లో కార్బికులను సంఘటించి చేసారు. ఈ కాలంలో, 1998-99 మధ్య ఆయన మావోయిస్టు కమ్యూనిస్టు సెంటర్ (ఎంసీఎస్) సభ్యులకు పరిచయం అయ్యారు. 2001లో ఆయన బిహార్ పార్టీలో భాగమయ్యారు. ఎంసీఎస్ కార్బిక్టగా ఆయన గ్రామాలలో రైతాంగాన్ని సంఘటించి చేయసాగారు. ఆయన పరిశోధన చేసే కాలంలో పశ్చిమ చంపారన్ జిల్లాలో ధారూ, బరాన్ ఆదివాసుల, దళితుల, భూమిలేని రైతుల దుర్ఘార పరిస్థితులను చూసి కదిలిపోయారు. అక్కడి రైతాంగం భూస్వామ్యం నుంచే కాకుండా బందిపోటు దొంగల నుంచి కూడా పీడను ఎదుర్కొంటున్నారని అర్థం చేసుకున్నారు. దాంతో ఆ ప్రాంత ప్రజలు భయంతో ఉండేవారు.

ఆ ప్రాంతానికి ఆయన వెళ్గానే ‘జన్ శిక్షా కేంద్ర’ (ప్రజా విద్య కేంద్రం) పేరుతో నాలుగు సూళ్ళను ప్రారంభించారు. అందులో దళిత, ఆదివాసీ పిల్లలకు విద్యను అందించనారంభించారు. ఆ సూళ్ళలో సూళ్ విద్యతో పాటు సామాజిక మార్పు గురించిన విద్యను కూడా అందించారు. ఆ సూళ్ళలో చదివిన కొంతమంది విద్యార్థులు తర్వాతి కాలంలో వర్గ పోరాటంలో సైతం భాగమయ్యారు.

ఆ కాలంలో బిహార్ లో విముక్తి ప్రాంతాల పర్సెక్టివ్ తో విష్లవోద్యమ కృషి కౌనసాగుతున్నది. ఆయన ఆ ప్రాంత ప్రజల మధ్య విష్లవోద్యమ నిర్మాణానికి కృషి చేశారు. ప్రజాపునాదిని అభివృద్ధి చేసారు. క్రాంతికారీ కిసాన్ కమిటీలను, గెరిల్లా దళాలను ఏర్పరచారు. ఆయన విష్లవ కృషి ప్రారంభించిన తొలిరోజుల్లో ఒక సంఘటన చోటు చేసుకుంది. బందిపోటు దొంగలు సుందర్సర్వర్ సూళ్లకు పక్కనున్న ఒక మైనారిటీకి చెందిన కుటుంబంపై దాడి చేసారు. ఆ ఇంటి పురుషులు ఆ సమయంలో పనికి వెళ్లారు. ఇద్దరు ఆడమిల్లలు, తల్లి మాత్రమే ఉన్నారు. బందిపోట్లు వారిపై లైంగిక దాడికి ప్రయత్నించారు. ఆ మహిళలు కేకలు పెట్టారు. ఆ కేకలు విని కాప్మేడ్ ఆశోదా ఒక కర్ర పట్టుకుని తన తోటి విద్యార్థులు, ఆ పరిసరాల్లోని ప్రజలతో కలిసి ఆ ఇంటి వైపుగా వెళ్లారు. దొర్కన్యాన్ని ఆపమని బందిపోట్లను హెచ్చరించారు. దానితో అక్కడ నెలకొన్న వాతావారణంలో ఒక ఎర సైనికుని శక్తివంతమైన గర్జనతో, గ్రామ ప్రజల ప్రతిఫలనతో బందిపోట్లు కలవరపడి పరుగు లంకించుకున్నారు. ఆయన ఆ కుటుంబాన్ని అదే రోజు రాత్రి సూళ్లకు తీసుకొచ్చి చాలా రోజుల పాటు అక్కడ ఆశయం కల్పించారు. ఈ

అప్పటికే గడ్చినోలీ, బండారా, చంద్రపుర్ సహ విదర్భ ప్రాంతంలోని విష్లవోద్యమాన్ని అఱచివేయడానికి పాలకులు ‘ఆక్షన్ ప్లాన్’ రూపొందించారు. స్టోనిక ఆదివాసీ యువకులతో సీ-60 (క్రాక్ కమాండోస్) అనే ప్రశ్నేక కమాండో షోర్జు ఏర్పడింది. కాప్మేడ్ దేవలా ఊరి పక్కనున్న పెద్ద గ్రామం కార్బిక్ట పోలీస్ స్టేషన్ నెలకొంది. 1991 నుండి 1994 మధ్య గడ్చినోలీ ఉద్యమం చాలా గడ్డు కాలాన్ని ఎదుర్కొంది. కానీ, సరిగా అదే సమయంలో యవ్వన ప్రాయంలో ఉన్న మన దేవలా పిత్యస్వామ్యంపై పోరాటానికి, ఆ ఉక్కు సంకెళ్ళ నుండి మహిళల విముక్తి కోసం అత్యంత అంకితభావంతో తన జీవన సమారానికి విష్లవ మార్గాన్నించుకుంది. కాప్మేడ్ దేవలా ఏటవల్లి దళంలో చేరిపోయింది. అక్కడ ఆమె చంద్రకళగా తన పేరు మార్గుకుంది. అది 1998వ సంవత్సరం. దళ జీవితం ఆమెకు ఎంతగానో నచ్చింది. దళంలో ఆడ మగ ఏ భేదం లేకుండా వ్యవహరించడం చూసి ఇక ఈ జీవితంలై ఎన్ని సమస్యలు ఎదురైనా వెనుతిరిగేది లేదనే గట్టి నిర్మయం తీసుకునేలా చేసింది. జీవితంలో శ్రమజీవిగా బతుకుతున్న దేవలాకు దళ జీవితం ఏమాత్రం కష్టమనిపించలేదు. పైగా తనకు దళంలో ఓ పలక, బలపంతో పాటు పైంటు, పట్ట, ఫూ, టోపీ, తుపాకితో ముస్తాబై తనకు తాను సైనిక యూనిఫాంలో చూసుకునే సరికి ఇక ఈ ప్రపంచాన్నే జయించవచ్చనే విశ్వాసం ఆమలో కలిగింది. రోజు రాజకీయాలు వినడం, అనేక గ్రామాల ప్రజలతో కొత్తగా పరిచయాలు ఏర్పడడం, వారిలో తనకు తెలిసిన బంధు మిత్రులుండడం, వారి సమస్యలు తెలుసుకోవడం, తన జీవితంతో వాచిని సరిపోలుకోవడం లాంటి ఆనుభవం ఆమలో ఒక గొప్ప మార్పుకు పునాదులు వేసింది. ఇక తన గురించి తెల్పినవారు, తనను ఈసడించుకున్న వారు, తనను నిరాకరించిన వారు కూడా ‘చేతబడి’ మాటే మరిచారు లేద ఆ మాట ఎత్తుకోవడానికి సాహసించడం లేదు. పైగా తనకు అనూహ్యమైనది. ఆ ప్రజల ఆదరణను ఆమె ఎన్నటికే చెదిరిపోని జ్ఞాపకాలుగా తన వ్యాదయంలో నిలుపుకుంది. ఇక విష్లవోద్యమమే తన సర్వస్పం ఆనుకుంది.

విష్లవోద్యమంలో చేరి చంద్రకళగా మారిని పిదప తోటి సభ్యులతో ఏర్పడిన పరిచయాలు, చనవులో నుండి ఒక కాప్మేడ్ తనతో వివాహ ప్రతిపాదనను ముందుంచగా ఆమె చాలా ఫుర్మణ పడింది. విడిపోయిన భర్త వర్గ పెరుగుతున్న పాప, ఆ పాపకు, ఆమెను కన్న తండ్రికి తెలియకుండా తాను తిరిగి వివాహం చేసుకోవడం ఎంత వరకు న్యాయం అనే ప్రశ్న ఆమెను వెంటాడుతోంది. ఔను. తన భర్త ఎవరి అనుమతితో తిరిగి రెండవ పెళ్లి చేసుకున్నదు. అనుమతి మాట దేవుడెరుగుర, కానీ, కనీసం తనకు ఎలాంటి కబ్బలైనా లేదే. అలాంటపుడు తానెందుకు అలా ఆలోచించడం! అనే తర్వాత కూడా తనలో నలుగుతోంది. సరే, ఇక ఆ ప్రశ్నకు పార్టీయే సరైన మార్గం చూపుతుందనే పూర్తి నమ్మకంతో తన అంతరంగాన్ని బాధ్యుల ముందు తెలిపింది. బాధ్యుల ఆమోదంతో తిరిగి వివాహమాడి తన తోటి సభ్యున్ని తన జీవిత సహచరుడిగా

ఎన్నకుండి. కానీ, ఆ వైపాహిక బంధం ఎక్కువ కాలం కొనసాగలేదు. వైపాహిక జీవితంలో ఎదురైన పురుషాధికృతను చంద్రకళ భరించలేకపోయింది. దానితో ఆయన నుండి విధాకులు తీసుకుంది. తిరిగి తాను విష్వవ సహచరులతో స్వతంత్రంగా ఉంటూ తనకు అప్పగించిన పనులను భరోసాతో పూర్తి చేస్తూ ఎదిగసాగింది. దళంలో అందరి విశ్వసాన్ని చూరగొంది. పార్టీ నాయకత్వం కూడ ఆమోలోని నిజాయితీ, క్రమశిక్షణ, నిబద్ధతను గుర్తించి ఆమెను అత్యంత ముఖ్యమైన విభాగానికి మార్చాలని నిర్ణయించింది. ఆమెకు ఇష్టమైతే, ఆమసరం అనుకుంటే, మరో వివాహం కూడ చేసుకోవచ్చని తెలిపింది. ఆ విషయాన్నే బాధ్యతలు ఆమె ముందు ప్రస్తావించగా విష్ణవోద్యమంలో పార్టీ ఏ బాధ్యతలు ఇచ్చినా సంతోషంగా స్వీకరిస్తానని తెలిపింది. ఇక పెళ్ళి విషయంలో తనకు అప్పబీకే జీవితంలో ఎదురైన రెండు రకాల చేదు అనుభవాల నుండి ఇకపై యోగ్యమైన కామేండో పార్టీ జరిపిస్తే తనకు అభ్యంతరం లేదంది.

కామేండ చంద్రకళ పార్టీ నిర్వహణలోని ఆయధాల తయారీ విభాగానికి బదిలీ అయింది. అడవిలో, ఆదివాసీ తెగలో పుట్టి పెరిగిన ఆమెకు పట్టణ జీవితం ఎంతో వింతగా తోచింది. ఆమెకు మహా నగరాలలోని జీవితం పూర్తిగా కొత్త కావడంతో అక్కడి వాతావరణంలో అడ్డస్టు కావడానికి కొంత టైం పట్టింది. అయితే, ఆమె వెళ్తన్న చోట, ఆ పనిలో ఒటురిగా ఉండడం కాకుండా జంటగా ఉండడం బాగుంటుందనీ, చాలా కాలంగా పార్టీలో నమ్మకంగా పనిచేస్తూ వివిధ స్థాయిలలో బాధ్యతలు నిర్వహిస్తూ ఆ రంగానికి బదిలీ అయిన కామేండో చంద్రకళకు తిరిగి పార్టీ వివాహం చేయడంతో జంటగా వారు అక్కడ సెబిల్ అయ్యారు. ఆదివాసీ జీవితం నుండి విష్వవ జీవితంలోకి ప్రవేశించి, ఒక గెరిల్లాగా ప్రజల మధ్య నూతన జీవితాన్ని ప్రారంభించిన చంద్రకళకు పట్టణంలో రహస్య యంత్రాంగంలో ఒక కార్బూకురాలుగా యంత్రాలపై పని చేయడం తానెన్నదూ ఊహించని కొత్త అనుభవాన్ని అందిస్తోంది. రోజు ఎదురయ్యే అనేక యక్క ప్రశ్నలకు కుశల సమాధానాలు ఇస్తూ దెన్ నిర్వహణలో అనుభవాన్ని గడించింది. మరోవైపు అక్కడి టెక్నికల్ పనులలో రాజీస్తూ పార్టీ విశ్వసాన్ని చూరగొంది ఏసి స్థాయికి ఎదిగింది.

రౌర్కూలోని టెక్ యంత్రాంగం 2007 ప్రారంభంలో శత్రువుకు బహిగ్రథమైంది. దానితో పోలీసులు అక్కడి వర్ష్టాషాటో పాటు అందులో పనిచేసే విష్వవకారులను అరెస్టు చేశారు. వారిలో చంద్రకళ జంట కూడ ఉంది. అక్కడి నుండి వారందరినీ ఆంధ్రప్రదేశ్ కు తరలించారు. పోలీసు కష్టదిలో ఎదురైన చిత్రపాంసులు ఆమెను బలహీనపరచలేదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ పోలీసులు అనేక తప్పుడు కేసులలో వారిని ఇరికించి వరంగల్, చర్చపెల్లి జైళ్లలో దాదాపు మూడేళ్లకు పైగా నిర్మించించారు. జైలు జీవితం ఆమెను విమాత్రం కుంగదీయలేదు. పైగా దోహించే వ్యవస్థలో కైదీల జీవితాలను ఆమె అర్థం చేసుకోవడానికి అది తోడ్పడింది. తమ బ్యార్క్లోని మహిళా

‘నిర్మలమైన నీ మనసు

ఆత్మియమైన నీ పలకరింపు

బాధల్లో ఉన్నపారిని అక్కున చేర్చుకొనే ఆమ్నమాస్తం

బడిదుమకల్లో ఉద్యమాన్ని నిలబట్టే అకుంతిత దీక్క

‘గోపాలం పంతులు’గా ప్రజల్లో

నీ వేసిన ముద్ర

ఎప్పబీకీ మా కాదర్చం’.

(తనకంటూ ఏదీ ఆలోచించకుండా ఉన్నతమైన ఆదర్శాలతో జీవించిన కా. యస్.వి. జ్ఞాపకాలతో....)

కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు ఆమరులు కామేండ చింతనీదాకు రెడిసెల్యూట్స్!

సిపీఎల్ (మాహోయస్టు) కేంద్రకమిటీ సభ్యులు కామేండ నరేంద్ర సింగ్ (ఆశోరా, చింతనీదా) ఒక పట్టణంలోని ఆసుపత్రిలో 2020 జనవరి 6న అంతిమశాస్య విడిచారు. ఆయన దీర్ఘకాలికంగా అనారోగ్యాలతో బాధపడుతున్నారు. 2018 నుంచి కోవాలో ఉన్నారు. ఆయన వయసు 74 సంవత్సరాలు. ఆయన బిపసోర్ రాష్ట్రంలో తూర్పు చంపారన్ జిల్లా, కేసరియా పోలీన్ స్టేషన్ పరిధిలో ఒక గ్రామంలో మధ్యతరగతి రైతు కుటుంబంలో జన్మించారు. ఆయనకు ఒక సోదరి ఉన్నారు. ఆయన అవిపాహతులు. పోలీసుల తీవ్రమైన చిత్రపాంసులతో సుదీర్ఘకాలం అనారోగ్యాగా ఉంటూ, కోమాలోకి వెళ్లి తురకు 2020 జనవరి 6న అంతిమశాస్య విడిచిన కామేండ చింతనీదాకు భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మాహోయస్టు) కేంద్రకమిటీ వినప్రుంగా విష్వవ జోవర్లర్పిస్తున్నది. ఆయన ఆశయాలను పరిపూర్తి చేస్తుందని శపథం చేస్తోంది.

స్వగ్రామంలోనే ఆయన ప్రాథమిక విద్య పూర్తి చేసారు. దిల్లీలోని జవహర్లల్ నెప్రూయా యూనివర్సిటీలో ఉన్నత విద్య అభ్యసించారు. పొమాలయ ప్రాంతంలో బిహార్-నేపాల్ సరిహద్దున తెరాయి ప్రాంతంలో నివసించే థారూ ఆదివాసీ ప్రజలపై ఆయన పరిశోధన చేసి

ఒకవైపు కా. మున్నా అమరత్వం, మరోవైపు కా. యస్.వీ. అమరత్వం. రెండింటినీ ఎలా సంభాధించుకుంటుందో? మానసికమైన ఒంటరితనంతో ఎంత తల్లిడిల్లిపోతుందోననిపిస్తుండగా ఆమె విలేకరులతో మాట్లాడిన విషయాలు అందాయి. లతక్క నిజంగా గోపాలం మాస్టర్ ఆశయాలకు, మున్నా జ్ఞాపకాలకు ప్రాణం పోసింది అని మరిసిపోయాను. అక్కకు నా విష్ణువాభివందనాలు.

కామ్రేడ్ యస్.వీ. అమరత్వం మా అందరికి విషాదమే. బెల్లంకొండ ఏన్ను అన్నట్లు ‘ఎన్ని గొంతులు పెగలకుండా హుడుకొనిపోయాయా, ఎన్ని బడబాగ్నులు బద్దలయ్యాయా ఊహించడం కష్టమే’.

కామ్రేడ్ యస్.వీ. అమరత్వం నుండి మేమింకా తేరుకోకముందే మరొక పిడుగులాంటి వార్త. పాట్లికి మరో భారీ నష్టం. ఉత్తర గడ్చిరోలీ డివిజనలో సవంబరు పదమూడవ తేలిన మహారాష్ట్ర సీ-60 కమాండోలు వెంటాడుతూ, వేటాడి కాల్యులు జరువుతూ హతమార్పిన మర్థిన్సోల ఘటనలో మన ప్రియతమ కామ్రేడ్సు, ప్రజల ముద్దు బిడ్డలు ఇరవై ఏడు మంది అమరులవ్వటం-పారిలో కేంద్రకమటీ సభ్యుడు కా. దీపక్ దా అమరత్వం పాట్లికి వెంటనే కోలుకోలేని దెబ్బ.

కా. దీపక్ దాదాని చూసింది, మాట్లాడింది రెండేసార్లు. కానీ ఎంతో పరిచయం ఉన్న కామ్రేడులా నాపై ముద్ర వేశాడు. ఒకరకంగా తన మాటల్లోనే అక్కున చేర్చుకొనే స్వభావం కలవాడు. అందుకే తొలిసారి పరిచయమైనప్పుడే ఆయనంటేనే ఒక ప్రత్యేకత ఉన్నపాడిలా నాలో భావం ఏర్పడింది. ‘జ్యులాగ్రహి’ అనే తన కలంతో వెలువదే సాహిత్యం విష్ణువ శక్తులు అభిమానించేవిగా, విష్ణువ ప్రతిఫూతక శక్తులకు వాడిగా, వేడిగా, పదునగా గుచ్ఛుకొనివిగా ఉండేవి.

ఎంతో రాజకీయ పరిణితి ఉన్న కా. సాకెత్, కా. దీపక్ దాదా, నడ్జల్యేరీ తరం నాయకుడు కా. అంబర్ దాదా, మా తరం నాయకుడు ఆదివాసీ ముద్దులిడ్డ కా. హారిభూషణ్ దాదాల అమరత్వం నేడున్న విష్ణువోద్యమ పరిస్థితిలో తట్టుకోలేని బాధని, పాట్లికి తక్షణమే పూడ్చలేని నష్టాన్ని కలిగించిని. ఒక పక్క రోజు వెంటాడే శత్రువు, మరో పక్క వెటరన్ సీరియస్ అనారోగ్యాలు. మరోపక్క అస్తీ మరిచిపోయె విష్ణువ ప్రజల ఆదరాభిమానాలు, వారి పోరాటాలు; సకాలంలో నరెన వైర్యసాకర్యాలు అందకుండా చేస్తూ, తిండి పదార్థాల్లో విష ప్రయోగాలు చేస్తూ పాట్లి నాయకత్వాన్ని పాశవికంగా హత్య చేస్తున్న ఈ ప్రభుత్వాల ఊసిస్టు నిర్వంధాన్ని, ప్రతిఫూతక విష్ణువ ఎత్తుగడలను ప్రజలు తప్పక తిప్పికొచ్చి తీరుతారు. అమరులు నెలకొల్చిన ఆదరాయాలను, ఆశయాలను తుదికంటా కొనసాగిస్తారు. తమ జీవితాల్లో తప్పక అవరించి నిరూపిస్తారు.

బైదీల జీవితాలు తెలుసుకొని ఎంతగానో చలించిపోయేది. జైలులో అనేక మందితో ఆమెకు మంచి పరిచయాలు ఏర్పడినాయి. వాయిదాలకు వెళ్లి రావడంతో కోర్సుల వ్యవహరాలు, అక్కడి న్యాయమూర్తుల అన్యాయ తీర్పులు ఆమెకు అర్థమైనాయి. తుదకు ప్రజాపీత వకీల్ల కృషితో వారందరూ 2009 చివరల్లో బెయిల్స్‌పై విడుదలై ఉర్దుము ప్రాంతంలోకి తరలి వచ్చారు. కామ్రేడ్ చంద్రకశ తిరిగి తనకు తెలిసిన తనదైన దండకారణ్యానికి రావడంతో ఎంతో ఊరటగా భావించింది. దండకారణ్యంలోని గడ్చిరోలీ పెక్కికల్ విభాగంలో కొంతకాలం పని చేసి తిరిగి పాట్లి అవసరాల రీత్యా రక్షిణ బస్తర్కు బదిలీ అయింది.

కామ్రేడ్ రూపీ జైలు నుండి విడుదలై వచ్చే సరికి యుక్త వయసుకు వచ్చిన ఆమె కూతురు తల్లి బాటలోనే గడ్చిరోలీ విష్ణువోద్యమంలో చేరింది. ఆ వార్త విస్తు కామ్రేడ్ రూపీ ఎంతో సంబురపడింది. తన రక్తం పంచుకు పుట్టిన బిడ్డ తన తండ్రిని కాదనీ, తన బాటలోనే సొయిధం కావడం నిజంగా తనకు ఎంతో ఆనందంగా ఉండనీ అందరితో ఆ ఆనందాన్ని పంచుకుంది. ఆ అమ్మాయి విష్ణువోద్యమంలో ఎదురుయే కష్టాలకు బిర్కుకోలేక అనతి కాలంలోనే ఉర్దుమాన్ని వదలి వెళ్లడంతో తిరిగి మరికి కూపంలాంటి జీవితాన్నే కోరుకుందనీ తనకు మనసులో ఎంతో బాధీసినప్పటికి పైకి మాత్రం ఎక్కుడున్నా విష్ణువోద్యమానికి సహకరించాలనే సందేశాన్ని చేర్చింది.

దక్కిణ బస్తర్లో రూపీగా పేరు మార్పుకొని తన సహచరునితో పాటుగా పెక్కికల్ విభాగం బాధ్యతలు చేపట్టింది. అక్కడే కామ్రేడ్ రూపీ దాదాపు దశాబ్ద కాలానికి పైగా పని చేసి అందరి అభిమానాన్ని చూరగొంది. అదివాసీ కుటుంబంలో పుట్టి పెరిగి విష్ణువకారిణిగా మారి విద్యాభుద్ధులు నేర్చుకొని వివిధ బాధ్యతలు చేపట్టి పలు రంగాలలో అనుభవాన్ని గడించిన రూపీకి తుపాకులు తయారుచేయడంలో, బాగు చేయడంలో తనపై తనకు విశ్వాసం బలపడింది. ఇంకా అనేక విషయాలలో అర్థం చేసుకునేది, సేర్కుకునేది ఎంతో ఉండనే వాస్తవాన్ని గుర్తిస్తూనే తనకు తెలిసిన మేరకు నమ్మకంగా పని చేయడం ఆమెలోని విష్ణువ తత్త్వానికి నిదర్శనం. దక్కిణ బస్తర్కు ఆమె బదిలీ అయి వచ్చాక యేబేటా తీవ్రమవుతున్న ఆపరేషన్ గ్రీన్సపంట దాడుల మధ్య తరచుగా యంత్రాలతో పాటుగా కదలికలో ఉంటూ రహస్యంగా రక రకాల ఆయుధాలు తయారు చేసి యుద్ధ భూమిలోని గిరిల్లాలకు అందించడంలో ఎంతో సంతోషపూస్తు వ్యక్తం చేసేది. రణరంగంలో గిరిల్లాలు ఒక కసాల్పాడ్ దాడిని, మరో మింప దాడిని లేద జీరగూడ లాంటి దాడులను సఫలం చేసి శత్రువు నుండి స్వాధీనం చేసుకున్న ఆయుధాలు, మందుగుండుతో వచ్చేసరికి కామ్రేడ్ రూపీ ఎంతో మరిసిపోయేది. తాము తయారు చేసిన నాటు ఆయుధాలతోనే యుద్ధ భూమిలో శత్రువుతో సాహసంగా పోరాడి ఆధునిక ఆయుధాలను వశవరచుకున్న గిరిల్లాలను మనసార అభినందించేది. అందుకే గిరిల్లా యుద్ధం ఒక రాజకీయ యుద్ధం అని

ఆది నంపుదాయ ఆయుధాలతోనే శత్రువుతో పోరాడి వాడి ఆధునిక ఆయుధాలను వశపర్చుకుంటుందని, తనకు అవసరమైన నూతన ఆయుధాలను గెల్పుకుంటుందని తాను విన్నది సమరభూమిలో నిజమవుతుందని రూపీ సంబురపడేది. తనకు శారీరకంగా, మానసికంగా ఎన్ని సమస్యలు ఎదురైనా ఇక తాను ఆ రంగాన్ని వదలననీ, చివరి వరకూ అక్కడే ఉంటూ గెరిల్లాలకు ఆయుధాలు సమకూరుస్తాననీ తనకు పార్టీ అదే పని అప్పగించిందని, దానినే కొనసాగిస్తాననీ ఎవరడిగినా సంతోషంగా చెప్పేది. అదే విధంగా కామ్రేడ్ రూపీ తుది వరకు అదే రంగంలో అవే యంత్రాల మధ్య ఆయుధాల తయారీలో నిబధ్ధతగా నిమగ్నమై రణరంగ అవసరాలు తీర్చిన వీరాగనగా నిలింది. వయసుతో పాటు వచ్చే శారీరక రుగ్మతలతో కామ్రేడ్ రూపీ చివరి రోజులలో గుర్తుశయ క్యాన్సర్కు గుర్తింది. దానిని సకాలంలో అర్థం చేసుకోలేక పోవడంతో విపరీతమైన రక్తస్థావానికి గురై ఎఫ్లింగ్ 28నాడు ఆ యంత్రాల మధ్యనే సహచర గెరిల్లాలను వదలి తుదిశ్వాస వదిలింది. కామ్రేడ్ రూపీ మరణంతో విషపోద్యమం ఒక సీనియర్ మహిళా కామ్రేడ్ను కోల్పోవడమే కాకుండా సాధారణ ఆదివాసీ జీవితం నుండి వచ్చి అనేక రంగాలలో అనుభవం సంపాదించి యంత్రాలపై పని చేసి కార్బూకురాలుగా ఎదిగి నమ్మిన ఆశయాల సాధనకై తుది వరకూ పోరాడింది. జీవితంలో ఎదురైన విత్తస్వామ్యాన్ని ఎదరించడానికి సాయిధమైన దేవలా దాడాపు రెండు దశాబ్దాలకుపైగా విషపోద్యమంలో దృఢంగా నిలచి విషప జీవితంలోనూ పురుషాధిక్యతతో ఎక్కుడా రాజీ వడకుండా బిలమైన సోదర సహచరుల బలమైన బక్కుతా సాధించే దిశలో గట్టిగా పోరాడింది. కామ్రేడ్ రూపీ మన మధ్య లేదు. కానీ, అమె నడిచిన దారి, గడించిన పోరాట అనుభవాలు, పోరాడిన తీరు నూతన తరాలకు ఒక మంచి విషప మార్గదర్శకాన్ని అందించింది. ఆ అమర నారి రూపీ జ్ఞాపకాలను, ఆదర్శాలను, పోరాట అనుభవాలను ముందురు తీసుకెళ్ళడం ద్వారానే మనం ఆమెకు నిజమైన నిపాలిని అర్పించగలం. కామ్రేడ్ రూపీ అమర్ రహే అంటూ మనం ఆమె పని చేసిన పట్టణ వాసుల

**సర్తు తెలుముకోలేరా వారు సర్తు న్నర్థించలేరు - ఖంచేస్కర్
రాజుకీయ ఉన్నమాలను గమ్మాలికి చేర్చేవి
సాంస్కృతిక ఉన్నమాలే - బచా సాహాబ్ ఖంచేస్కర్**

చేసేవాడు. కష్టకాలాల్లో (అరెస్టులు, అమరత్వాలు) గుండె నిబ్బరం పెంచే విధంగా ఓదార్పు ఇచ్చేవాడు. తప్పులను నిశితంగా విమర్శిస్తానే దాన్నండి బయటపడే విధంగా సహాయ, సహాకారాలు అందించేవాడు.

ఎవరైనా నాయకత్వం దగ్గర మాట్లాడాలంటే మొదట ఒకలాంటి బెరుకు అనిపిస్తుంది. కానీ యన్.వీ. దగ్గర అలాంటివేలి లేని ఒక ప్రజాస్వామికమైన రాజకీయ వాతావరణం, ఏ విషయమైనా ట్రీగా చెప్పుకునే స్వేచ్ఛ ఉండేది. అది ప్రజలకైనా, కేడర్లకైనా. అందుకే తన కలుస్తాడంటేనే కొండంత విశ్వాసమొచ్చేది. తనతో ఏవేవో పంచుకోవాలనే ఆరాటం పెనుగులాడేది'

నిజం! అక్కరాలా నిజం! దాచేపల్లి అనుభవాలు వాస్తవాలు. ఉన్నతమైన కమ్యూనిస్టు విలువలు, అదర్శాలు పుణికిపుచ్చుకున్న కా. యన్.వీ. జీవితాచరణ మనకందరికి ఆదర్శం. కామ్రేడ్ యన్.వీ. సుంచి మనం నేర్చుకోవాల్సిన, ఆచరించాల్సిన విషయాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అందుకే కా.యన్.వీ. అంటేనే తరగిని విషపానుభవాల గని.

అవకాశం ఉన్నంత మేరకు అందుబాటులో ఉన్న ఏ.పీ. కామ్రేడ్సు వీలు చేసుకొని కలవటం, దూరంగా ఉన్న వారిని గుర్తు పెట్టుకొని తెల్పు ద్వారా యోగక్కేమాలు తెలుసుకోవటం, వారిలో ఉత్సుకతను నింపే విధంగా ఎపి ఉద్యుమి రిపోర్టును తెలిపేవాడు. అలా నాకు రాసిన తెటర్ లోని కాన్ని వాక్యాలు.....

“నీ ఉత్తరం చూడగానే కానేపు పాత దినాల్లోకి వెళ్లిపోతాను. నీ అల్లరి మాటలు, అమరుడు యమ్.ఆర్.గారి పెద్దరికవు మాటలు గుర్తుకు వచ్చి నవ్వుకుంటాను”.

“ప్రతి సమావేశంలోనూ మెదడు భావాల సంఘర్షణను ఎన్నో రెట్లు పెంపాందించుకొని ఎంతో కొంత అదనపు జ్ఞానాన్ని సముప్పార్చించుకుంటానీ”

“ఎప్పుడూ రెండు భావాల మధ్య సంఘర్షణ జరగాలి. అప్పుడే నూతనమైన భావాలు ఉధ్వ విస్తాయి. అవే మన ఆలోచనా పరిధిని పెంచటానికి దోహదం చేస్తాయి”.

ఏ.పీ. సుంచి చాలా దూరంగా పని చేసున్న కామ్రేడ్సు కుటుంబాల క్షేమ సమాచారాన్ని తీసుకుంటూ కామ్రేడ్సుకు పంపటం, అలాగే కామ్రేడ్సు చేత లెటర్స్ రాయించేవాడు. “ఇప్పుడున్న పరిస్థితుల్లో కుటుంబాలను కలవలేము, కనీసం ఉన్నామా?! లేమా? అని ఇంటిపారికి తెలియాలి కదా! మనమీదే ఆశలు పెట్టుకున్న వారికి కనీసమైన ఊరట కలిగించే కబురుండాలి కదా!” చివరిసారి కలిసినప్పుడు అన్న మాటలు.

నిజం. ఏ సమయంలో ఏం జరుగుతోందో తెలీని పరిస్థితుల్లో పిల్లల మీదున్న మమకారం తల్లిదండ్రులకు నిరంతరం ఆందోళనకు గురి చేస్తుంది. ఈ సమయంలో లతక్కు ఎలా ఉందో?

విడిపోతున్నప్పుడు ఇంకాద్ది సేపు తనతో గడపాలని మనసు ఆరాటపడింది.

2016 అక్టోబర్ నెలలో ఏషబీలో జరిగిన రామగూడ ఎన్కొంటర్ అప్పటి భారతదేశ విష్ణువోద్యమ చరిత్రలోనే పెద్ద ఘటన. ఎంతో విష్ణువోద్యమ అనుభవం ఉన్న కాప్రైస్టును కోల్పోయిన ఈ ఘటనలో కాప్రైస్టు యన్.వి. కొడుకు కాప్రైస్టు మున్న కూడా అమరుడయ్యాడు. కంటి ముందే కన్న కొడుకు నేలకొరిగినా బాధను పంటి బిగువున అదిమి పట్టుకుని క్రత్వ దీక్షలో లీనమైనాడు. ఈ ఘటన అనంతరం కొద్ది మంది కుహనా మేధావులు ‘పీవర్జీపీ అంటే చావు సైన్యమని’ ప్రచారం చేశారు. ‘త్యాగాలు లేకుండా చరిత్ర పురోగమనం ఉండదు. ఈ విషయం వాళ్ళు ఆర్థం చేసుకోరు, మాది అజేయమైన సైన్యం. వాళ్ళు తమ స్పార్ట్ ప్రయోజనాలకు, డబ్బు నంచులకు అమ్మడుపోయే మేధావులు. ఈ నష్టం మా సుదీర్ఘ ప్రయాణంలో, లక్ష్మీ సాధనలో చిన్న అవరోధమే; అనివార్యమే ప్రజలే చరిత్ర నిర్మాతలు’ అని సూచిగా, దీటుగా జవాబు చెప్పాడు.

కా. యన్.వి. మంచి రచయిత. ఆయన రచనలు కూడా చాలా సింపుల్గా అందరికీ అరథమయ్యే విధంగా ఉంటాయి. అలాగే కాప్రైస్టుకు కూడా రాతల్లో సలహాలు, సూచనలు అందించేవాడు. అలా నేను కలిసిన ఒక సందర్భంలో నేను రాసిన ఒక లెటర్సు చూపించాను. ఆ లెటర్లో ఒకచోట ‘మార్పిజం కార్బూకవర్గానికి దిశా నీరేశం చేస్తుంది’ అని రాశాను. దాన్ని ఒకటికి రెండుసార్లు చదివిన కాప్రైస్టు యన్.వి. ‘కార్బూకవర్గం’ అన్నచోట ‘పురోగామి శక్తి’ పెట్టుమని, పురోగామి శక్తి అంటే చాలా విస్తృత ఆర్థమంటుందని సలహా ఇచ్చాడు.

పీ.ఎల్.జీ.వి. ఇరవయ్య వార్క్‌టోప్సుం సందర్భంగా పార్టీ వెలువరించిన సాపనీర్ పుస్తకంలో కాప్రైస్టు యన్.వి. ‘పీ.ఎల్.జీ.వి. పురోగామిస్తుంది’ అని రాసిన వ్యాసపు హెడ్లైంగ్ చూసిన నాకు అందరూ వెరైటీగా హెడ్లైంగ్ పెడితే ఈయనేంతి? ఇంత పింపుల్ గా పెట్టడని నా చిట్టి బుర్రకు అనిపించింది. ఆ వెంటనే గతంలో తనిచ్చిన విశ్లేషణ గుర్తుకొచ్చి ‘ఆ...’ అని నా బుర్రకు ఒకటి అంటిచ్చాను. కా. యన్.వి.కి కొరియర్లగా పనిచేసిన దాచేపల్లి ఆర్.కే. గురించి తన మాటల్లో...

‘మాడు నెలలకొకసారి నా రూమ్కి వచ్చేవాడు. ఒక్కసారి నాలుగు, ఐదు నెలలకు. ఒకసారి కలిశాడంటే మళ్ళీ ఎప్పుడు కలుస్తాడోనన్న ఆత్మతతో ఆయన కోసం ఎదురుచూసే వాడిని. కలిసిన ప్రతిసారి రోజువారి వసులను, రాజకీయ, సిద్ధాంత అధ్యయనానికి నిర్దిష్టంగా పాలు చేసేవాడు. విడిపోయేటప్పుడు కూడా అంతే. అలా కాప్రైస్టు ఉత్సవతను పెంచేవాడు. వసులు పురమాయించటమే కాకుండా పనిలో నైపుణ్యం, రాజకీయ స్ఫూర్తి కలిగించే విధంగా డీల్

అద్దు కమ్ముద్దిస్టు కాప్రైస్టు సాకెత్తకు అర్థాంశమి!

అక్టోబర్ 14. భారతదేశ విష్ణువోద్యమ చరిత్రలో మరో విపాదకరమైన రోజు. ఆ రోజున భారత కమ్ముద్దిన్న పార్టీ (మావోయిస్టు) మరో నాయకున్ని కోల్పోయింది. ఒక ఆత్మియుడు, స్నేహశీలి, ఓదార్పు, నిరాధంబర, నిస్పారజీవి, కష్టకాలాల్లో కాప్రైస్టుకు ఆత్మవిశ్వాసం నింపే ఒక అవనుహన్తుం, సాధారణంగా కోపతాపాలు ప్రదర్శించని సామ్యశీలి, అన్యేషి, ఆర్ధనైజర్, ఒడిదుకుల్లో ఉద్యమాన్ని నిలబట్టి సైద్ధాంతిక-రాజకీయ వ్యాపాకర్త, ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రజలకు రామకృష్ణగా చిరపరిచితుడైన క్యాదర్ల, ప్రజల ప్రియతమ నాయకుడు, కేంద్ర కమిటీ పొలిట్ బ్యార్లో సభ్యుడు కాప్రైస్టు సాకెత్త, రామకృష్ణ, శ్రీనివాస్ (యన్.వి.), గోపాలం మాష్టోరు (అక్కిళ్లాజు హరగోపాల్) కోలుకోని కిట్టి జబ్బుతో 2021వ సంవత్సరం అక్టోబర్ 14వ తేదీన ఉదయం 6.30 నిమిషాలకు అమరత్వం చెందాడు. ఆ మహేశ్వరును ఉద్యమస్వార్తికి తలవంచి వినమ్రంగా జోపోర్లు అర్పిస్తా...

పదిహేనవ తేదీ ఉదయం 6.45 నిమిషాలకు రేడియోలో వచ్చిన పిడుగులాంటి మరణ వార్త మనసును కుదిపేసింది. ఈ వార్త నిజం కాకపోతే ఎంత బాగుండును?! అని మనసులో పదే పదే అనిపించింది. ‘నిజమే’ అని రూఢి అయ్యేకూలది మనసంతా ఒకలాంటి ఒంటరితనం, వెలితి అవహించింది. విష్ణువోద్యమంలో అమరత్వం మామూలే అయిననప్పటికే జీర్ణంచుకోవటం కష్టంగా ఉంటుంది. అందునా పరిచయం ఉన్న కాప్రైస్టు అమరత్వం చెందితే మరీనూ. ఆ బాధను ‘పదాలు’లోకి మార్పుడం కష్టమే అవుతుంది. ప్రజల కోసం, సమాజ మార్పు కోసం జీవితాన్ని త్యాగం చేయడమంటే హిమాలయ పర్వతం కన్న ఉన్నతమైనది. అటువంటి వారి జీవితం ప్రత్యేకించి ఆదర్శంగా ఉంటుంది. విష్ణువోద్యమంలో అసువలు బాసిన ప్రతి విష్ణువకారుడి, విష్ణువకారిణీల జీవితాల్లో అనేక సాధారణాంశాలు ఉంటాయి. అవి

విష్వవక్సరులందరికీ ఆదర్శంగా ఉండడంతో పాటు పొర్చీని మరింత బోల్షీవీకరించేందుకు ఎంతగానో తోడ్పడతాయి. అలా మన ప్రియతమ నాయకులు కామ్రేడ్ ఆర్.కే. విష్వవ జీవితం కూడా ఎంతో ఆదర్శప్రాయమైనది. ఆర్.కేగా నాకు తెలిసిన అజరామరమైన ఆ అమరమార్తి సాకేత్ గురించి నాలో పొటమరిస్తున్న జ్ఞాపకాలు....

కామ్రేడ్ ఆర్.కే. పూర్వీకులది గుంటూరు జిల్లాలోని చారిత్రాత్మకమైన పల్నాడు ప్రాంతంలోని పిడుగురాళ్ళ మండలం గుత్తికొండ గ్రామం. తండ్రి రెంటచింతల మండలం తమ్కోట గ్రామంలో పౌడ్యాష్టోరుగా పనిచేస్తూ స్థిర పడ్డారు. గామాలపాడులో ఒక స్వాయి మాపోరిగా ప్రారంభించిన విష్వవ ప్రస్తావాన్ని ఆర్.కే. అంచెలంచెలుగా ఎదుగుతూ భారత విష్వవోద్యమానికి నాయకత్వం వహించే శీర్షమేతల్లో ఒకరిగా అగ్రస్తానానికి ఎదిగారు. ఉన్నత విద్యనబ్యసించిన కా.యస్.వీ. మట్టినీ, మట్టినే అంటిపెట్టుకున్న మనుషులనూ అపారంగా ప్రేమించాడు. ఆ రెండింటికి మధ్య ఉన్న అవినాభావ సంబంధాన్ని గ్రహించాడు. ఆ మట్టి మనుషుల కోసం జీవితాంతం విష్వవించాడు. మట్టి నుంచి మనిషిని వేరు చేయలేరనీ దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా నినదించాడు. ఒకటా?! రెండు సంవత్సరాలా?! తను జీవించినంత కాలం ఆ మట్టి మనుషుల శేయసే పరమావధిగా భావించి పని చేసిన నిరంతర ఆశాజీవి, నిరంతర స్వాప్నీకుడు నేనెరిగిన కామ్రేడ్ ఆర్.కే.

శ్రేమజీవులకు మార్గదర్శకమైన మార్పిజాన్ని నమ్మి, ఆచరించి లక్షలాది యువతను తనతో కలుపుకొని పని చేసిన విష్వవక్సరుడు ఆర్.కే. మార్పిజానికి కాలం చెల్లిందని చేసే కుహన మేధావుల ప్రచారాన్ని తన ఆచరణ ద్వార తిప్పికొదుతూ ‘మార్పిజం అజేయమైనదనీ’ ప్రకటించిన అలుపెరగని, అవిత్రాంత విష్వవ కార్యకర్త, నాయకుడు, ఆలోచనాపరుడు మన సాకేత్.

ప్రకృతితో మనిషి పోరాదినట్టు నిజమైన సమాజ మార్పు కోసం మనిషి వర్గపోరాటమే కీలకమైన లింకుగా పోరాధాలని నేర్చినవాడు గోపాలం మాస్టర్. అది గామాలపాడు గానీ, గుత్తికొండబిలం గానీ, మంజీరా గెస్ట్హాస్ గానీ, ఎక్కడైనా సారే! ఏ సమయంలోనైనా సారే! నమ్మిన ఆశయం పట్ల ఉన్న దృఢమైన పట్టుదలలో వ్యవహారించినవాడు అక్కిజాజు. ఆ పట్టుదలతోనే లక్షలాది ప్రజలను పోరు ప్రవహింలో కలిపిన ప్రియతమ నాయకుడు గోపాలం పంతులు గారు. ఆయననిరిగిన వారందరికి ఆయనొక ఆశాకిరణమై నిలిచిన ఉన్నత ఆదర్శమార్తి. ప్రజలకు హోని జరిగితే తట్టుకోలేని సున్నితత్వం ఆయనిది. మార్పిజం నేర్చిన ప్రతిక్షణం ‘ప్రజలు’ ‘ప్రజలు’ అని పరితపించే నిరంతర విష్వవ స్వాప్నీకుడు ఆయన. అశేష పీడిత ప్రజల బాధల్లో బాధై, మాటల్లో మాటై, చర్చల్లో చర్చై, విష్వవ ఆటు-పోటుల్లో ఉద్యమాన్ని నడిపిన ఓటమిలో నిరాశ, గెలుపులో అహం ఎరుగని ప్రతిభామూర్తి మన ఆర్.కే. ఆయన తన జ్ఞాపకాలతో ఎంతగా ముద్రవేశాడు?! ఇప్పటికీ, ఎప్పటికీ మనతో ఉన్నట్టే, మాట్లాడుతున్నట్టే ఆయన మనలో

మహిళా కామ్రేడ్సుకు కేటాయించేవాడు. వారి ఎదుగుదల, ఆరోగ్యం, కుటుంబ విషయాలను చాలా ఓపికగా మాట్లాడేవాడు. తనున్నంతసేపు, మాట్లాడుతున్నంతసేపు ‘మనకంటూ పట్టించుకునేవారు ఒకరున్నారనే ఆత్మవిశ్వాసం, ఓదార్పు, కలిగించేవాడు. అలా ఎపి నుంచి రిలీవ్ అయిన (2005) మీటింగు సందర్భంలో సమయం తక్కువున్నపుటీకీ కా. రమణ డి.సి.యం (శేషాచలం ఎన్కొంటర్లో అమరరాలైంది) కా. దీప (తాయమ్మ కరుణ), కా. శాంతి, నాతో ఆగ్రాబెఫ్సు విషయాలు మాట్లాడి ‘చర్చలు విఫలమై శతు నిర్వంధం పెరిగింది’ కనుక చాలా జాగ్రత్తలు తీసుకొని పని చేయాలని కైర్యం చెప్పి అందరికి వీడ్స్‌లు వలికాడు.

తనకంటూ ఏదీ ఆలోచించని నిస్సైర్జటీవి కామ్రేడ్ యస్.వి. ఏపీ నుంచి రిలీవ్ అయ్య నేను దండకారణ్యం వచ్చిన ఏదు సంవత్సరాలకు ఒక ఉదయాన కలవటమైంది. మనిషి ఎంతలా ఉన్నాడంబే అనలు తనేనా?! కాదా?! అన్నంత ఎముకల గూడులా. మాట్లాడుతానని కబురు పంపిస్తే తన మకాంకు వెళ్ళాను. రాళ్ళు, రపులు, రక్తం పీట్చే దోషులు. చూడగానే ‘అర్థా?’ అనిపించింది. ‘ఏంటి యస్.వి. దోషతెర కట్టుకోలేదా?’ అని అడిగాను. ‘సాయంత్రం కడతారాని చెప్పాడు. మాట్లాడుతునే క్షణం వదలకుండా కుదుతున్న దోషుల దెబ్బకు తన కిట్లులో నుండి ఉపల్ తీసి ‘బాగా కుదుతున్నాయ్ కాళ్ళకు కప్పుకో’ అని నాచేతికిచ్చాడు. ‘ఉపల్ కదా!’ అన్నప్పుడు ‘ఏం కారులే!’ అన్నాడు. ఎంత ఔన్నత్యం..... ఎంత ఉదాత్త ఉన్నాయో? యస్.వి.లో. ఈ సంఘటన ఎప్పటికీ మరపురాని గుర్తుగా మిగిలిపోయింది. తన పేరు స్ఫురణకు వచ్చినప్పుడల్లా ఆనాటి అనేక సంఘటనలు కళ్ళముందు కదలాడుతూ ఉంటాయి.

ఆ సమయంలోనే కుటుంబ విషయాలు చెప్పి నా చేత ఇంటికి లెటర్ రాయించాడు. ఎన్నో మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న నాకు కుటుంబ సమాచారం తెలియటం గానీ నా సమాచారం కుటుంబానికి తెలియటం గానీ అసాధ్యమనుకున్న నాకు యస్.వి. ఇచ్చిన సలహాతో నేను ఇంటికి లెటర్ రాయటం, తక్కువ సమయంలోనే అమ్మ నుంచి రిపై రావటం చాలా సంతోషమేసింది.

మరల ఐదు సంవత్సరాలకు పాటీకి ప్రపోజల్ పెట్టుకుని కలిశాము. కలిసిన రోజు దూరం నుంచే యస్.వి.ని చూసిన నాకు తట్టుకోలేక కళ్ళ వెంబడి నీళ్ళు కారాయి. చేతులు కలుపుతూనే ‘విడ్డు వైర్యంగా ఉండాలి’ అని సముద్రాయించాడు. అప్పుడు పాటీ మాకిచ్చిన రెండు రోజులు కూడా పూర్తి కాకుండానే విడిపోవాలి వచ్చింది. కలిసున్న ఆ కొద్ది పాటి సమయంలోనే చాలా విషయాలు మా ముందుకొచ్చాయి. ఏపీ, ఏంబీల ఉద్యమ పరిస్థితి-శతు ఎత్తుగడలు, సీరియస్ నిర్ఖంధంలో కూడా మనవాళ్ళు చేస్తున్న కృషి చెత్తుంటే... ఒక్కసారిగా ఏపీకి పోయినట్టనిపించింది.

నిస్మార్కమైన తన విష్వవ సేవలను అందించాడు. శత్రు దాడులు, అనారోగ్యం, శరీరం సహకరించకున్న సరే నడకలో వెనుకవడ్డ కామ్మేస్ట్సు అన్ని విధాలా సహాయపడుతూ వారిని ఉత్సాహపరిచేపాడు.

కామ్మేడ్ యస్.వీ. కి ఉన్న పేర్లలన్నిటిలోకి రామకృష్ణ అనే పేరు బాగా ప్రాచుర్యం పొందింది. 1992వ సంవత్సరంలో వెల్లురి ఏరియాలో కృష్ణుని భద్రున ఉన్న చంద్రవంక దగ్గర జరిగిన ఎన్కొంటర్లో అమరుడైన కమాండర్ పేరే రామకృష్ణ. ఆ కామ్మేడ్ స్టూర్టీతో కామ్మేడ్ యస్.వీ. రామకృష్ణ పేరు పెట్టుకున్నాడని చిన్నాను. ఈ ఎన్కొంటర్లో రామకృష్ణతో పాటు జిల్లా కమిటీ సభ్యుడు ఏన్ను, మాధవీలత, నలుగురు జాలర్లు అమరులయ్యారు. ఎన్కొంటర్ జరిగి సంవత్సరాలు గడిచినా గానీ అప్పబీకప్పుడు జరిగిన సంఘటనగా ఇప్పబీకీ ప్రజలు చెప్పుతంటారు. అందుకే చంద్రవంక పేరు వినగానే ఆ సంఘటనలో లేనప్పబీకీ ఘటన తాలూకు భావోద్యగం మనసులో ఏర్పడుతుంది.

1999వ సంవత్సరంలో కొయ్యారు బూటకు ఎన్కొంటర్లో కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు కామ్మేస్ శ్యాం, మహేష్, మురళీలను హత్య చేసిన పోలీసులు పార్టీషై రకరకాల తప్పుడు ప్రచారాన్ని లంఖించుకున్నారు. ఈ ప్రచారాల మధ్యనే శత్రువర్గాల దిమ్మ తిరిగి పోయేంతగా పార్టీ సూతనంగా ఏర్పాటు చేసిన ‘ప్రజా గెరిల్లా సైన్యం’లో ఆయన ముఖ్య భూమిక పోషించాడు. బూటకు కొయ్యారు ఎన్కొంటర్కు కారణమైన అప్పబీ శౌం మంత్రి మాధవరెడ్డిని గెరిల్లలు అంతముందించడంలో ఎస్.వీ. చేసిన మోటిఫేషన్ మరువలేనిది.

ప్రజాకంటకుడు, దుష్టరాజకీయ నాయకుడు కారంచేడు దళితుల నరసంహారానికి కారక్కడైన దగ్గుబాటి చెంచురాపుయ్యను, వేంపేంట దళితుల మారణపోయామానికి కారకుడు భూస్వామి బుడ్డా వెంగళరెడ్డిని, రామాపురం ప్రజావ్యతిరేకులు అచ్చిరెడ్డి, అంకిరెడ్డిలను, ఉమేష్వంద్ర లాంటి క్రూరులైన పోలీసు అధికారుల నిర్మాలన, నరహంతక మాటీ ముఖ్యమంత్రి నారా చంద్రబాబు నాయుడుపై జరిగిన గెరిల్లా దాడులకు రూపకల్పన చేయడంలో నిర్ణయాత్మక పాత్ర మహించి వర్ధపోరాటున్ని ముందుకు నడిపించటంలో కీలకమైన పాత్ర పోషించినవాడు ఆర్కే.

కామ్మేడ్ యస్.వీ. పరాధీన కులంలో పుట్టి పెరిగినప్పబీకీ కూడా ఆ దోషించి వర్ధపు భావజాలం దరిచేరనీయకుండా అందరితో చాలా సౌమ్యంగా, స్నేహంగా, నిర్మలంగా వ్యవహరించేవాడు. ఏ విష్యుమైనా నిశితమైన ఆలోచనతో, అందరికీ నచ్చిన ఆచరణతో నడిచిన, నిలిచిన ఆర్కే మనందరికీ ఆదర్శప్రాయుడు.

మహిళా ఉర్మమమన్నా మహిళా కామ్మేస్ అన్నా ప్రత్యేక శ్రద్ధ పెట్టి ముందుకు నడిపించిన కా. యస్.వీ. తన పనులర్తా ఎంత బిజీగా ఉన్నప్పబీకీ దొరికిన అతి కాద్ది సమయాన్ని

నిలిచిపోయాడు. అందుకే తన అమరత్వ వార్తతో ఎన్ని లక్షల మంది కంటతడి పెట్టారో? ఎంత మంది తల్లుల ఆర్తనాదాలు నింగికిగిశాయో? ఎంత మంది ఆడబిడ్డల ఆశలు అగ్నిజ్ఞాలలయ్యాయో? పరాయివాళ్ల సైతం ఆయన త్యాగాన్ని కీర్తించక తప్పలేదు.

మొట్టమొదట నాకు కామ్మేడ్ ఆర్.క. పరిచయం అంటే నేను డళంలోకి వచ్చిన కొత్తలో అది గుంటూరు జిల్లా పీసునం సందర్భంగా పీసునం తయారి పసుల్లో అందరూ తలమునక్కలై ఉండగా ‘ఎవరో పెద్దాయన వస్తాడం’టని మా సీనియర్ కామ్మేడ్ చెప్పగా తెలిసింది. కొద్దిరోజులకు ఆ పెద్దాయన రావటం, పీసునం మొదలవటం జరిగింది. ఆ సమయంలో ప్రతిరోజు ఒక సంఘటన నన్న పీసునం వేదికకు దూరం నుంచే అమితంగా ఆకర్షించింది. ఆ పెద్దాయన క్షణం తీరిక దొరకగానే తనకు ప్రాపెక్షన్గా వచ్చిన మహిళా కామ్మేడ్కు స్వాలు చెప్పేవాడు. అది కూడా చాలా నిదానంగా, ఒత్తులు, పొల్లులు ఎలా పలకాలని తను ఉచ్చరిస్తూ చెప్పేవాడు. ఇది గమనించిన నాకు ‘అబ్బా’ నాయకులు ఇలా కూడా ఉంటారా? అని నాలో నేను ఎంతో ముచ్చపడ్డాను. ఆ కామ్మేస్, ఈ కామ్మేస్ పిలుస్తుండగా తెలిసింది ఆ పెద్దాయన పేరు శ్రీనివాస్ అని. షార్ట్గా యస్.వీ. అని పిలుస్తారని. తర్వాతర్వాత ఆ పెద్దాయనతో నాకు పరిచయం ఏర్పడింది. నా పేరుతో కాకుండా నన్న అప్పుడప్పుడు ‘అమ్మాయ్’ అని పిలిచేవాడు. ‘అమ్మాయ్’ అనే పిలుపుతో నా ఒళ్ళంతా పులకరించిపోయేది. ఒక్కసారిగా అమ్మా, నాన్న అన్నాయ్ పిలిచినట్లనిపించేది. అందుకే ‘అమ్మాయ్’ అని పిలిచిన ప్రతిసారి రెక్కలు కట్టుకొని యస్.వీ. ముందు వాలేదాన్ని. అలా యస్.వీ. అంటే మనసులో చెదిరిపోని అభిమానం, గౌరవం ఏర్పడింది. (నన్న ‘అమ్మాయ్’ అని అమరులు యమ్.ఆర్.గారు, యస్.వీ.నే పిలిచేది.) తర్వాతర్వాత ఎస్.వీ పేరుతోనే పిలిచేసాగాడు.

కేడర్లను, ప్రజలను అమితంగా ప్రేమించే కామ్మేడ్ యస్.వీ. వారి కష్టసుభాల్లో పాలు పంచుకొనేవాడు. ప్రతి సమస్యను నిశితంగా పరిశీలించి, దానికి సరైన పరిష్కారం చూపేవాడు. అందుకే కామ్మేడ్ యస్.వీ. అంటే అందరికీ ఎనలేని గౌరవం, అభిమానం కూడా. ప్రజలతో ఎంతైతే మచేకుమావ్యాలో అంతగా తాదాత్మయం చెందేవాడు. కాబట్టి ఎన్ని సంవత్సరాలు గడిచినా యస్.వీ. ని ఎవరైనా ఎలా మరచిపోగలరు! ఆయన వారి మనోఫలకం వై సదా జీవించే ఉంటాడు.

గుంటూరు జిల్లాలో దాచేపల్లి ఏరియా చిన్న చిన్న తుప్పలు మాత్రమే ఉన్న మైదాన ప్రాంతం. ఒకవైపు కృష్ణ నది, నది అంచమ్మటి సిమెంటు థ్రోకరీలు, ఊర్ల అంచున ముగ్గు మిల్లులు, పిడుగురాళ్ల సున్నపుబట్టీలు, నాపరాయి క్యారీలు ఉండేవి. అక్కడి చిన్న చిన్న పరిగకం పొదల్లో దళం ముకాం ఉండేది. అవికూడా లేనిచోట పత్తి, మిర్చి, కంది చేలల్లోనే మకాం వేసేది. రోడ్లు, రైల్వేలైను, కమ్మానికేషన్ వ్యవస్థ, పోలీస్టేషన్లు కూతవేటు దూరంలోనే ఉ

నుప్పటికే ప్రజలు దళాన్ని కంటికి రెప్పలా కాపాడుకునేవారు. ఆ ప్రజలకు విషప పార్టీ పట్ల అంకిత భావంతో కూడిన అంతటి బాధ్యత, విశ్వాసం కలిగించింది కామ్యేడ్ యన్.వినే. రామాపురం, గామాలపాడు, పొందుగల, శ్రీనగర్, బట్టుపాలెం, పిన్నెల్లి, మాదినపాడు, తుమ్మలచెరువు గ్రామాలలో 'గోపాలం పంతులు'గా తిరుగుతూ ఆణగారిన బతుకులకు అండగా నిలబడి వర్గపోరాటాన్ని ముందుకు నడిపించాడు ఆర్.కే. పీడిత ప్రజలకు, అందునా దళిత ప్రజలకు అండగా నిలబడి వారిని ఒక తాటిపై నిలబెట్టడు. ఏ ఇంటి గడవ తొక్కినా, ఏ అన్నను, అక్కను కదిలించినా 'గోపాలం పంతులు గారి' ఊను లేకుండా ఉండేదే కాదు.

'మా బతుకులిలా ఉండేవా? ముందు ఎంత పెత్తనం, రెడ్ ఇళ్ళ ముందు నుంచి పోటానికండా? ఇప్పుడు గానీ పోతున్నాం. ఇదంతా గోపాలం మాష్టారు వచ్చినపుటినుంచే' ఒక సందర్భంలో గుర్తు చేశాడు డానియేల్.

'నిజం! పార్టీ చేసిన కృషి కాబట్టి, లేదంటే పెద్ద కులపోళ్ళకు ఎదురు పడటం ఉండా? మంచం మీద కూర్చున్నవాళ్ళు కూడా లేవాల్సిందే! మా వైపు పార్టీ ఉండని గానీ కిమ్మనకుండా ఉంటున్నారు. లేదంటే వాళ్ళు పాడిందే పాట-ఆడిందే ఆట'. అప్పటి పరిస్థితులను కళ్ళకు కట్టినట్టు చెప్పారు ఏసోబన్న, మరియుమ్మలు.

ఒక చల్లని సాయంకాలం. అప్పుడే చీకటి పడుతోంది. చలిగాలికి చీర గట్టిగా కట్టి పడివడిగా అడుగులు వేస్తూ ఊరి అంచుకు వచ్చేశాను. 'హమ్ముయ్' అని ఊఫిరి పీల్చుకొని మిరప చేలోంచి సన్నని కాలిభాట గుండా ఊళ్ళుకి దారి తీశాను. దొడ్డి దారిన ఇంట్లోకి ప్రవేశించాను. నా పని వీలయినంత తొందరగా అన్నం పండించుకొని తిరుగుముఖం పట్టాలి. ఎందుకంటే పక్కనే స్టేషన్, ఇంటిముందు బైపాస్ రోడ్లు. ఆ ఊరు బాగా పేరున్న గామాలపాడు. ఆ కుటుంబం బాగా పరిచయమన్న కుటుంబం. పార్టీని, అందునా యన్.వి.ని అమితంగా అభిమానించే జంట ఆ ఇంటి వాళ్ళది. నేనొచ్చిన పని ఇచ్చే అర్థమైన ఇంటక్క పంట పనిలో నిమగ్గమైంది. అక్కకు సాయం చేస్తూ మాటలు కలిపాను. మాటల మధ్యలో ఇంటక్క 'గోపాలం పంతులుగారున్నారా? ఎట్టా ఉన్నారు? యేన్నాళ్ళయ్యంది చూసి. మా పెళ్ళి చేసింది గోపాలం పంతులుగారే. చిన్నప్పుడు పంతులు గారితో తిరిగేది. ఈయనైతే అస్తులు వదిలేవాడు కాదు. ఎప్పుడొచ్చినా పల్లకే వచ్చేవాడు. ఎన్నిరోజులైనా మా ఇంట్లోనే ఉండేవాడు. అందర్ని పోగేసి బడి చెప్పేవాడు. మాత్రలు కూడా ఇచ్చేవాడు' అని 'పంతులు గారి' గురించి అక్క ఇంకా చెప్పుకుపోతూనే ఉంది. వింటూనే కా. యన్.వి.పై ఆ జంట పెంచుకున్న ప్రేమకు కళ్లు చెమ్మగిల్లి చలించిపోయాను.

బట్టుపాలెం తండాలో కూడా 'మా పంతులు గారెలా ఉన్నారి'ని కలిసిన ప్రతిసారి సోమ్మా నాయక బాగా గుర్తు చేసేవాడు.

ఒక ముఖ్యమైన పని మీద జిల్లాకు వచ్చినప్పుడు జనం మిమ్మల్ని గుర్తు చేస్తున్నారు అని యన్.వి. దృష్టికి తెచ్చినప్పుడు చిరు మందహసినంతో 'అట్టునా?' అని అప్పటి కష్టాలు, కడగండ్లు వాటి పరిష్కారానికి ప్రజల్లో పార్టీ చేసిన పోరాటాలు, అప్పటి గ్రామాలు, పరిచయస్తులు, నాయకులు అప్పటి పట్టటటోర్చు పరిస్థితిని (గుంటూరు, విజయవాడ) అంతా ఘూసగుచ్చినట్టు నాకు చెప్పాడు పంతులు గారు. విజయవాడ టౌన్‌లో సానుభూతిపరుల పేర్లను, ఇళ్ళను కూడా గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ ఇప్పుడు ఎలా ఉన్నారో? అని తపస పడ్డాడు. ప్రజలతో, కేడర్లతో నిరంతరం ఆత్మియసంబంధాన్ని కలిగించటా, దూరంగా ఉన్నప్పుడు వారి యోగ్కేమాలను లఱట్సు ద్వారా తెలుసుకునేవాడు. కా. యన్.వి.లో ఉన్న ఆత్మియత అటువంటిది. అందుకే యన్.వి. అంటే అందరికీ చాలా అభిమానం. తపు సీ.వో.గా పని చేసినప్పటి పరిచయస్తులు, సానుభూతిపరులను జిల్లాకు వచ్చినప్పుడు పిలిపించుకొని మాట్లాడేవాడు. వారిలో కొత్త ఉత్సాహాన్ని నింపేవాడు. అది వారికి ఎంతో బలాన్నిచేసే రాజకీయ టానిక్లా పనిచేసేది.

'పార్టీ లైను పట్ల స్పష్టమైన అవగాహన ఉండాలనేవాడు. ఎన్ని సమస్యలొచ్చినా పార్టీ లైనును, పాలసీలను పదనుపెట్టుకొల్పాలి తప్ప పక్కన పెట్టుకూడదనేవాడు. వాటికి కట్టుబడి ఉండాలి, ప్రజలకు అవి నేర్చాలి. అప్పుడే మన మీద మనకు, ఉద్యమంపై. సిద్ధాంతంపై నమ్మకం బలపడుతుండ' నేవాడు.

పార్టీలో వచ్చిన అంతర్గత సంక్లోభాలను చాలా సంయుమనంతో పరిష్కరించిన వారిలో యన్.వి. ఒకరు. ఆయన అందరి విశ్వాసాన్ని చూరగొన్నాడు. రెండు వేల సంవత్సరంలో గుంటూరు జిల్లా పార్టీ కమిటీలో అంతర్గత ఘర్షణలు వచ్చి పార్టీ రెండు గ్రూపులుగా అయిపోయింది. కాన్వరెన్సీ నిర్వహించినా సమస్య తెగని కారణంగా యన్.వి.నే వచ్చి మల్లీ పీసం నిర్వహించాడు. ఎవరి తప్పులు ఎంతున్నదో సీరియస్గా వారి దృష్టికి తీసుకుపోయాడు. పార్టీ రాజకీయ, నిర్మాణ పంథా పట్ల విశ్వాసం సన్మగ్లిన చిన్న గ్రూపులో అరాచకంగా ఉన్న వారికి పార్టీలో స్థానం లేదని కరాఖండిగా చెప్పాడు. దాని తర్వాత చిన్న గ్రూపులో ఉన్న ముఖ్యమైన వారు తమ ఆచరణను మార్పుకోలేకపోయిన వారు అప్పటి రాష్ట్ర డీజీపీ మందు సరెండర్ అయిరు.

ఎపీలో ఉన్న సీరియస్ నిర్వహింధం వలన నీటి తావుల దగ్గర దళం మకాం వేయలేని పరిస్థితి. ప్రతిరోజు నీళ్ళ మోసుకోవాల్సిందే. అందరం లైన్లో నిలబడగానే యన్.వి. కూడా రంచనుగా వచ్చి లైన్లో నిలబడేవాడు. 'మేం ఉన్నాం గదా!' అన్నప్పుడు 'కొద్ది నేపేగా!' అని రెండు చేతుల్లో రెండు పది-పది లీటర్ల క్యాప్లు మోసేవాడు.

శత్రు దారులు ఊఫిరాడకుండా ఉన్న సమయంలో రక్కిజ తెలంగాణ రీజినర్ సెక్రటరీగా, ఆ తర్వాత ఎపీ రాష్ట్ర కమిటీ సెక్రటరీగా, పిదవ ఎంబి స్పెషల్ జోన్ల కమిటీ సెక్రటరీగా

కల్పం తెలియని కామేష్టీ బంధం
ఎరెలైని అనుబంధం
అరణ పతాకంలో ఆవిష్కరించుకుంటాం
విష్వవ వీరుల ఆశయాలను....
పోరాట పొత్తిళ్లలో వదిలంగా, మరిపెంగా
పొదుపుకొని పోరాడుతాం
ఆశయాల సాధనకై తుది వరకు పోరాడుతార.

గాంచితాలి రణభూమిలసి...పారు పీటిమేకాలు

46

గాంచితాలి రణభూమిలో
పుట్టిన బిడ్డలు వాల్య
దోహింపై గన్నులెక్కుపెట్టిన
వీరాంగనలు వాళ్ల
బతుకు పోరులోనే
ఆయుధాలతో అక్కరాలు దిద్దినవాళ్ల
మార్పిజం లెనినిజం మావోబోధనల్ని
ఆవరణకు జోడిస్తూ
ఉద్యమ నిర్మాతలైన వాల్య
మహిళా విముక్తికి
పిత్యస్వమ్యాన్ని సహాలు చేశారు
మనుధర్మ శాస్త్రాన్ని మట్టు బెట్ట
మాగ్గసన్మేఘిలిన ధరిత్రి బిడ్డలు వాళ్ల.
ఉగ్రలై ఉపైనె చురకత్తులై
ఉక్కు పిడికిళ్లను బిగించి
లేచినవాల్య

సంఘటన అక్కడి ప్రజలను సంఘలీతం చేయడానికి, వారిని పోరాటాలలో కదిలించడానికి తోడ్పడింది. పశ్చిమ చంపారన్లోని ఈ అటవీ ప్రాంతం గెరిల్లాజోన్గా అభివృద్ధి చెందింది. అక్కడ పెంపాందిన విష్వవోద్యమంతో దోహించి భూస్వాముల వద్ద గల అక్రమ భూములు, అయుధాలు ప్రజల స్వాధీనమయ్యాయి. విచక్కణా రహితంగా భూస్వాములు, ప్రభుత్వాలు కొనసాగించే అడవుల నిర్మాలను ప్రజలు అడ్డుకొని వాటిని సంరక్షించారు. ప్రజలకు బిడగడా మారిన బందిపోట్లను తరిమికొట్టారు. ప్రజలపై తరచుగా దాడులకు దిగుతున్న పోలీసులపై, పోలీసు క్యాంపులపై గెరిల్లా దాడులు చేశారు. వారి నుండి ఆయుధాలను స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

ఎంసీసి ఉత్తర బిపోర్ కమిటీ ఏర్పడిన వెంటనే, కామ్చెండ్ చింతన్డా అందులో సభ్యుడయ్యారు. కానీ ఆ తరువాత జరిగిన ఉద్యమ విష్వరణలో భాగంగా ఏర్పడిన తియు (ఉత్తర బిపోర్-ఉత్తరప్రదేశ్-ఉత్తరాఖండ్) సైపల్ ఏరియా కమిటీ లో సభ్యులిగా ఎన్నికయ్యారు. 2004లో ఎంసీసిఱ, సీపీఎ (ఎంఎలీ) (పీపుల్స్ వార్) విలీనమైనప్పుడు ఐక్యపార్టీ కేంద్రకమిటీ సభ్యుడయ్యారు. ఆ క్రమంలోనే కేంద్ర కమిటీ ఏర్పరచిన ఉత్తర రీజిస్టర్ బూర్జీ (ఎన్ఆర్బీ)లో భాగమయ్యారు. కానీ, 2011 తరువాత ఉత్తర రీజిస్టర్ పోర్ట్ ఎదురైన సప్టెలతో ఆ బూర్జీ రద్దవడంతో అంతిమ శాస్త్ర వదిలే వరకు చింతన్డా సీఎంగా కొనసాగారు.

కామ్చెండ్ చింతన్డా సుగ్గుల్ విద్యుతు మాత్రమే కాకుండా, మార్పిజాన్ని కూడా బోధించే ఒక మంచి టీచర్. ఆయన పార్టీ కేడరకు విద్య గరిపే బాధ్యతలు తీసుకున్నారు. ఉద్యమ ప్రాంతాలలో కేడరకు మార్పిస్తు తత్వశాస్త్రం, మార్పిస్తు ఆర్థశాస్త్రం, విష్వవ రాజకీయాలు బోధించారు. ఆయన బోధనా వద్దతి సరళంగా, సహజంగా ఉండేది. జటిల విషయాలను సరళంగా వివరించేవారు. ఆయన మార్పిజాన్ని ఆవరణకు అన్వయిస్తూ వర్తమాన ఉండాహరణల ద్వారా వివరించేవారు. ఆయనకు ఇంగ్రీషు, హిందీ భాషలలో మంచి పట్టు ఉండేది. ఆ రెండు భాషల్లో వ్యాపకంగా బోధించేవారు.

కామ్చెండ్ చింతన్డా ఉత్తర బిపోర్లో మూడు సార్లు అరెస్ట్యుయారు. మొదట 2005లో ఉత్తర బిపోర్లో, చివరగా 2010లో ఉత్తరప్రదేశ్లోని కాస్పార్లో అరెస్ట్యుయారు. జైలు నుంచి విడుదలైన వెంటనే ప్రతిసారీ ఆయన్ని తిరిగి అరెస్ట్ చేశారు. కాస్పార్లో ఆయన అరెస్ట్ మరింత భయానకమైంది. అక్కడ తీడ్రమైన చిత్రపోంసలకు గురుయ్యారు. ఆయనను ఆ పాశవిక చిత్రపోంసలు శారీరకంగా, మానసికంగా ప్రభావితం చేశాయి. పోలీసుల చిత్రపోంసల కారణంగా ఆయన మూడుసార్లు మెంటల్ ప్స్కెక్కు గురుయ్యారు. 2010 నాటికి ఒక చెవి వినికించి శక్తి కోల్పోయారు. జైలులో ఉన్నప్పుడు బోన్ (ఎముకలు) టీబీ వచ్చింది. అంతేకాకుండా ఆయనకు బీపీ, హెర్రియా, పైల్ జబ్బులు కూడా ఉండేవి. 2014లో విడుదల అయిన తరువాత ఇక గురుతరమైన బాధ్యతలేవీ చేపట్టలేకపోయారు. క్రమంగా తన శరీరంపైనా, మెదడుపైనా

ఆదుపు కోల్పోయారు. పోలీసులు, జైలు అధికారుల పీడన ఆయన శరీరాన్ని మరింతగా కీసింపజేసింది. మానసిక సంతులనం కోల్పోయారు. చికిత్స జరిగినప్పటికీ పూర్తిగా కోలుకోలేకపోయారు. తుదకు కాప్రేషన్ చింతన్దా అనారోగ్యం నుండి బయటపడలేకపోయి 2020 జనవరి 6వ తేదీన ఈ ప్రపంచానికి పీడ్సోలు పలికారు. భౌతికంగా ఇక ఆయన మనకు లేరు.

ఇవాళ కాప్రేషన్ చింతన్దా మన మధ్య లేరు. కానీ ఆయన జ్ఞాపకాలు, ఆదర్శాలు, ఆశయాలు మనకు ఉన్నాయి. ఆయన రాజకీయ కృషి, త్యాగం, అంకితప్పం, సాహసం మనకు ఎల్లప్పుడూ ప్రేరణను, మార్గదర్శకత్వాన్ని అందిస్తూ ఉంటాయి. ఆయన స్మృతులు మనకు బలాన్నిస్తాయి. ఆయన అధ్యాత్మమైన, అవిస్మరణాల్యమైన అనుభవాన్ని స్మరించుకుండాం.

కాన్సఫార్ జైలు నుంచి విడుదల అయిన తరువాత కాప్రేషన్ చింతన్దా బిహార్-రూప్థండ్ సరిహద్దు ప్రాంతానికి వెళ్లారు. అక్కడ అర్థసైనిక బలగాలతో ఎదురుకాల్పులు జరిగాయి. షైరింగు, పెల్మింగు జరిగాయి. కానీ ఆయన భయపడలేదు, నిరాశపడలేదు. శారీరకంగా బలహీనంగా ఉన్నారే కానీ ఆయన గొంతు మహా శక్తిమంతంగా ఉన్నది. నిబ్బరంగా, వీరోచితంగా సమరంలో పురోగమించారు. పీఎల్జీఎ యోధులను ఉత్సాహపరుస్తూ శత్రువుపై దాడిలో పొల్చొన్నారు. ‘కాప్రేషన్! అర్థసైనిక బలగాలు సింహాలు కాదు. పీఎల్జీఎ యోధులు బతికి ఉన్న పులులు. చిరకాలం వర్ధిల్లుతారు. స్నేహితులారా, ముందుకు ఉరకండి, వారిని తుడిచిపెట్టివేయండి’. ఈ ప్రేరణను అందుకున్న పీఎల్జీఎ యువ యోధులు శత్రువుపై దుసుమాడారు. అర్థసైనిక బలగాలు వెనకడుగు వేయక తప్పలేదు.

కాప్రేషన్ చింతన్దా సరైన పద్ధతిలో స్వయం విమర్శ చేసుకునేవారు. తన వైపు నుంచి తప్పు జరిగిందని అర్థమయిన తరువాత దాన్ని అంగీకరించడానికి, సరిదిద్దుకోవడానికి ఏ మాత్రం వెనుకాడేవారు కాదు. రోజువారీ జీవితంలో కచ్చితమైన క్రమశిక్షణ పాటించేవారు. తన తోటి కాప్రేషన్తో మంచిగా వ్యవహరించేవారు. జైలులోనూ, చివరికి స్ఫూర్హ లేని పరిస్థితి ఏర్పడే వరకు కూడా ఎంతో క్రమశిక్షణాయుతంగా ఉన్నారు. అవితాంతంగా చదివే, రాసే, మాట్లాడే శక్తిని మానసిక షాక్ వల్ల కోల్పోయారు.

ఆయన జీవితం నుంచి కొన్ని ఉల్లేఖనలు, గుణపాతాలు

1. కాప్రేషన్ చింతన్ దోషించి కులంలో పుట్టి పెరిగి పీడిత ఆదివాసి, దళిత, వెనుకబడిన శ్రామిక కులాల పక్కాన నిలబడ్డారు. విఘ్వం కోసం తన యావత్త జీవితాన్ని అర్పించారు. దోషించి కుల అహంకారాన్ని ఈషణ్యతం కూడా ప్రదర్శించేవారు కాదు. ఉత్తమ లక్షణాలు ఉన్న మంచి కమ్యూనిస్టు.

ఆ చరిత్ర పురోగమనంలో భాగమైనవాడిని చరిత్రను నడిపించే భోదకశక్తిని ఇక ఇప్పుడు నేను ఎవరినంటే, నేను కమ్యూనిస్టును - విఘ్వ కమ్యూనిస్టును.

- కాప్రేషన్ ఆర్.కె అమర్యుదైన తెర్స్ట్ తెన్ ట్రైలింగ్ డార్కిస్ కెషిం

అమరుడు సాక్షీ యాదిల్....

మహాన్

సాయుధ సమరంలో వీరుడు సాక్షీ విఘ్వ చుక్కాని ధీరుడు ఆర్.కె. భౌతికంగా మన మధ్య లేని మన సాక్షీ నేర్చిన విద్యా బుద్ధులు, సిద్ధాంత రాజకీయాలు అజరం, అమరం ఎక్కడో పుట్టి జనంలో పెరిగి దోషించి రహిత సమాజ స్థాపన కై వర్గ పోరులో పీడిత ప్రజల పక్కాన నిల్చి... భూమి భూక్తి విముక్తి కోసం పేగు బంధాన్ని పెనవేసుకొని ప్రజలే ప్రాణమని, జనమే గురువులనీ వర్గ పోరులో..... పోరాదుతూ వీరుడిపైనావు నీ ఆశయం ఉన్నతమైనది హిమశిఖరాలను మించినది.

కూడా బలి తీసుకొంటున్నది. కరోనా రెండవ వేవోలోనే విష్ణవకారులు కొందరు కరోనా వ్యాధికి గురైనారు. ఈ కరోనా రెండవ వేవోలో కాప్రేస్ యాప నారాయణ అమరులైనారు. మానవాళికి వినాశకరంగా తయారైన కరోనాను లేదా అలాంచి మహామారులను ఎదుర్కొలంబే ఈ భూ ప్రపంచంలో సామూజ్యవాదాన్ని నిర్మాలించాలి. మన దేశంలో సామూజ్యవాదానికి ఊడిగం చేసే భారత అర్థవలస-అర్థభూస్వామ్య వ్యవస్థకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న దళారీ నిరంకు శబ్దాలూ, భూస్వామ్య పర్మాలనూ కూలదోయాలి. భారతదేశంలో దీర్ఘకాల ప్రజాయుద్ధం ద్వారా నూతన ప్రజాస్వామీక విష్ణవాన్ని విజయవంతం చేయడం ద్వారా కాప్రేస్ యాప నారాయణకు మనం నిజమైన నివాళినర్పించగలం. ఆ కార్య సాధనకు మనమంతా దృఢంగా ముందుకు సాగాలి.

కథితము

నేను ఎఫరిసంబో!

నేను ఎపరిసంబో
పుట్టుకతో ప్రమేయం లేనివాడిని
మరణంతోనూ ప్రమేయం ఉండి లేనివాడిని
మధ్యకాలంలో నేను,
నేనే!
గత నా మానవసారాన్ని ఆకళింపు చేసుకుంటున్నవాడిని
గతం వర్తమానంలోకి ఎగబాకిన వైనాన్ని అధ్యయనం చేసున్నవాడిని
వర్తమానం భవిష్యతోకి పురోగమించే గతిశీలతను విశ్వసించినవాడిని
అందుకే నేను
చరిత్ర పురోగమిస్తుందని నమ్మినవాడిని

2. దేశంలో ప్రతిష్టాకరమైన విద్యా సంస్థలో ఉన్నత విద్యను అభ్యసించారు. ఏ విష్ణవిద్యలయం లోపైనా ఆచార్యులు కాగలిగేపారు. కానీ సౌకర్యవంతమైన జీవితాన్ని వదిలిపెట్టి విష్ణవ కమ్యూనిస్టుగా మారారు. కార్బూకునిగా కార్బూకునికి సేవ చేసారు. ఆయన త్యాగం, అంకితభావం ఆదర్శవంతమైనవి, అభినందనీయమైనవి.

3. భారతదేశంలో నూతన ప్రజాస్వామీక విష్ణవాన్ని పరిపూర్తి చేయడానికి ఏదీ అడ్డం రాకూడదని ఆయన భావించాడు. చివరి నిముషం పరకు సాయుధ పోరాట మైదానంలో దృఢంగా నిలబడ్డారు.

4. పదవి, డబ్బు ఆశ విష్ణవానికి శత్రువులు. వీటి పట్ల ఆయన జాగరూకత కలిగి ఉండేవారు. తన వారసత్వ ఆస్తిని వదిలివేసి పార్టీలో, ప్రజలలో కార్బూకునిగా జీవించారు. తన జింటిని, కుటుంబాన్ని త్యాగం చేసి సహచర కామ్మెండ్స్ నే తన కుటుంబంగా భావించారు. వారి మధ్యనే ప్రాణాలు వదిలారు. కష్టకాలంలో తన కామ్మెండ్స్ వద్దకు వెళ్లారే తప్ప కుటుంబం వద్దకు వెళ్లారు. తన పరిస్థితులు, లక్ష్మీలకు అనుగుణంగా జీవించారు. పార్టీ బయట ఎవ్వరితో రాజీ వడలేదు.

5. మనం జీవించి ఉండకపోయినా ఈ ప్రపంచం మారుతుంది. మన జీవిత కాలంలోనే విష్ణవం పరిపూర్తి కావాలని లేదు. అయితే దాన్ని పరిపూర్తి చేయవలసిన బాధ్యత మనకు ఉన్నది. మిగిలిన పనిని భవిష్యత్తు తరం సెరవేరుస్తుంది. ఆయన ఈ విషయాన్ని ఆకళింపు చేసుకుని తన యావత్తు జీవితం అమలు చేసారు.

6. నైజేరియా కవి, నాటక రంగ ప్రముఖుడు టోల్ షోయెంకా చెప్పిన మాటను ఆయన నిజం చేసారు. రెండు సంవత్సరాలకు జైలు నుంచి విడుదల అయిన తరువాత షోయెంకా తన జైలు జీవితం గురించి ఇలా అన్నారు - 'జైలుకు వెళ్లే ముందు దేశ్శైతే నమ్ముతామో విడుదల అయిన తరువాత కూడా అదే నమ్ముతాం. అయితే ఈ నమ్మకం ఇంకా బలపడుతుంది'. మూడు సార్లు అరెస్టే, చిత్రహింసలకు గురి అయ్యి కూడా కాప్రేస్ చింతన్దా నిరాశపడిపోలేదు, లొంగిపోలేదు, భయపడలేదు. ప్రాణం కన్న మిన్నగా పార్టీ రహస్యాన్ని కచ్చితంగా కాపాడారు. ఆయన వల్ల పార్టీకి ఏ రకమైన నష్టం కానీ జరిగినట్టుగా ఏ రాష్ట్రం నుంచి కూడా రిపోర్టులు లేవు. విడుదల అయిన ప్రతిసారీ ఆయన మరింత రాటుదేలి నిశ్చయంగా వర్గ పోరాటంలో, ప్రజా యుద్ధంలో భాగం అవుతూ వచ్చారు.

7. ఆయన జీవితంలో ఒక ప్రత్యేక లక్షణం ఉన్నది. అత్యంత కష్టతరమైన పరిస్థితులలో విష్ణవంలో, ప్రజలలో నమ్మకం నిలబెట్టుకున్నారు. పార్టీ అధికారిక పంథాను అంటిపెట్టుకుని ఉన్నారు. వర్గ పంథా-ప్రజా పంథాపై, మార్కిజం-లెనినిజం-మావోయిజంపై బలంగా నిలబడ్డారు.

కామ్రేడ్ చింతనదా గొప్ప ఉపాధ్యాయుడు, జనరంజకమైన ఉపన్యాసకుడు, ఉన్నత విద్యావంతుడు, అలుపెరుగని కార్బూకర్. ఆయనలో ఉన్న కార్బూకవర్గ లక్ష్మణాలు ఆయనను బలమైన కమ్యూనిస్టుగా, నిశ్చయమైన మార్కిస్టు-లెనినిస్టు-మాహీయిస్టుగా నిలబెట్టాయి. మన ప్రియతమ కామ్రేడ్, సహచర యోధుడు, ఉపాధ్యాయునికి కేంద్రకమిటీ కస్టిలీ నివాళి అర్పిస్తున్నాడి. ఆయన ఆశయాన్ని పరిపూర్తి చేస్తామని శపథం చేస్తున్నది. కామ్రేడ్ చింతనదా జీవితం నుంచి అవిమా విప్పవ కృషిని, చౌరవను, పట్టుదలను, నిబద్ధతను విప్పవ శ్రేణిలన్నీ నేర్చుకోవాలి. ఆయన అమరత్వం కలిగించిన ఆవేదనను శక్తిగాను, కస్టిలీని దోషిడీ రాజ్యంపై క్రోధంగాను మార్పుకోవాలి. అమరపీరుల ఆశయాలను పరిపూర్తి చేస్తామని మళ్ళీ మళ్ళీ శపథం చేచ్చాం,

‘కామ్రేడ్, చేతిలో ఎర్జిండాతో, గుండెల్లో మీ జ్ఞానకాలతో ముందడుగు వేప్పుంటాం మీ అమరత్వం కలిగించిన దుఖాన్ని బగమింగుతూ మున్నముందుకే సాగుతాం.

సాంస్కృతిక యోధుడు టెన్ఱుడు కూత్రేడ్ రాజ్ కిషోర్ కు భార్త రాజు!

కామ్రేడ్ రాజ్ కిషోర్ బిపోర్ రాప్లోనికి చెందిన విప్పవ సాహిత్య, సాంస్కృతికోద్యమ ప్రధాన నాయకులలో ఒకరు. ఆయన అక్కడ విప్పవ మేధావుల సంఘాన్ని (క్రాంతికారి బుద్ధిజీవి సంఘు) నిర్మించాడు. 1983లో ఏషఎల్ఆర్సి ప్రథమ జాతీయ మహాసభలు ఫిలీలో జరిగాయి. కామ్రేడ్ రాజ్ కిషోర్ ఏషఎల్ఆర్సి కార్బూకవర్గంలో సభ్యులుగా ఎన్నికయ్యారు.. 2002 జనవరి 13, 14 తేదీలలో హైదరాబాదులో ఏషఎల్ఆర్సి కివ మహాసభలు జరిగాయి. అందులో కామ్రేడ్ రాజ్ కిషోర్ ప్రధాన కార్బూకయ్యాగా ఎన్నికయ్యారు. కామ్రేడ్ రాజ్ కిషోర్ 2001లో బిపోర్ ప్రజా ప్రతిఫుటన పోరాటాల వేదిక(ఎన్వెఫ్సీఆర్)కు నాయకత్వం వహించాడు. ఆయన చివరిసారిగా 2012లో హైదరాబాద్లో జరిగన విప్పవ ప్రజాసామ్విక వేదికలో పాల్గొని దాని ప్రధాన కార్బూకయ్యాగా

కామ్రేడ్ యావ నారాయణ అస్త్రమయం

నీవు చెబుతున్నదంతా కామ్రేడ్ యావ నారాయణ తల కిందికి వంచి వింటాడు. తన మాట్లాడే ఉపుడు నీ కళ్ళలోకి చూసి మాట్లాడతాడు. మాటకు అనుగుణంగా చేతులు ఆడించడం లయగా ఉంటుంది. ఆయన ఎల్లప్పుడు ఎదులైవారికి సహాయం చేయాలనే ఆలోచనతోనే ఉంటాడు. పార్టీ రహస్యాలను అవసరం మేరకు అవసరమైన వారితోనే చర్చిస్తాడు. మాటల హారవడిలో పడి రహస్యాలను ఎక్కడ బహిరంగపర్చడం ఉండదు. ఆచరణకు నంబంధించి తన మాటల్లోనే చెప్పాలంటే “నిరంతరం ఏదో పని చేయాలనే కోరిక ఉంటుందని” అంటాడు. అలా ఆయన ఎప్పుడు ఏదో పనిలో నిమగ్నం అయి ఉండేవాడు. ఈ కార్బూకరణ అంతా విప్పవం కోసమే. విప్పవం తప్ప ఆయనకు మరోధ్యాన లేదు. ఈ క్రమంలో ఆయన ఆరోగ్యం దెబ్బతింటూ వచ్చింది. తన ఆరోగ్యం దృష్టిలో ఉంచుకొని రోజు మందులు వాడడంతో పాటు ఉదయం పూట వ్యాయామం చేసేవాడు. అయినప్పటికీ, ఆయన ఆరోగ్యం క్లీషిస్టూ వచ్చింది. బివరకు కరోనా మహమ్మారి శాకిటో అప్పటికే ఆస్తమా, బ్రాంకెల్టీన్, రక్తపోటుతో బాధపడుతున్న కామ్రేడ్ యావ నారాయణ గుండెపోటుతో తుది శాస్త్ర ఆగిపోయి ప్రాణాలను కోల్పోయాడు. శత్రువు ఎన్కోంటర్సులో కామ్రేడ్ హారిభూషణ్ణను, హత్య చేయాలనే పథకాలు అన్ని విఫలమైనాయి. కానీ కరోనా మహమ్మారి ఆయనకు ఎలాంటి అవకాశం యివ్వకుండా బలి తీసుకొంది. సామ్రాజ్యవాదులు సృష్టించిన కరోనా మహమ్మారి ప్రపంచ వ్యాపితంగా లక్ష్మాది మందిని బలిగొన్నాడి. చివరకు విప్పవకారులను

ఉన్న ఆజానుభావుడు మిలింద్ పక్కన ‘అధూరా ఆశయోంకో పూరా కరూంగీ’ (అనంపూర్వ ఆశయాలను పూర్తి చేస్తూ) అన్న ముద్రలో కామ్మెండ్ ఎంజిలాను చూస్తుంటే విషపోద్యమ త్యాగాలు వ్యధాపోవే భరోసా కలుగుతోంది. ఆయన పార్టీవ శరీరాన్ని మోస్తూ రాజూరా గ్రామ ఏధుల వెంట నదిని శృంఖల వాటిక చేరి ఆయన భౌతికకాయానికి నిప్పంటొచాక చితిమంటలలోనుండి ఎగిసిపడుతున్న అగ్నిశీలం ప్రకాశపంతమైన వెలుతుర్లలో అమరుడు మిలింద్ బొగ్గుగని కార్యకుల వినువీధులలో విన్నించిన విషప నినాదాలే హోరెత్తుతున్నాయి. అక్కడ కనీళ్లతో నిల్చిన ఆయన మిత్ర బృందంలోని ప్రతి ఒక్కరిలో మిలింద్ రూపమే, ఆయన చెప్పిన మాటలే, ఆయన విన్నించిన విషప సందేశాలే పదే పదే పాటుమరిస్తున్నాయి. కామ్మెండ్ మిలింద్ అమర్ రహే!

కామ్మెండ్ దీపక్కను సురక్షితంగా గమ్యం చేరే బాధ్యతలలో నిమగ్నమై అత్యంత అంకితభావంతో ఆయనను కాపాడడానికి తుదివరకూ పోరాడి అసువులు బాసిన వీరగిరిల్లాలంతా చిరస్తరణీయాలే. నాయకత్వ రక్షణ బాధ్యతలు నెరవేరుస్తున్న ఆ కంపెనీకి నాయకత్వం వహిస్తున్న కామ్మెండ్ లోకేషన్లో పాటు ఆ దాడిలో అసువులు బాసిన ఉత్తర గద్దివీరోలీ దివిజనల్ కమాండర్ జెన్ చీఫ్ కామ్మెండ్ మహేస్, కంపెనీ పార్టీ కమిటీ మెంబర్ కామ్మెండ్ దిలీష్, కసంసూర్ ప్రాంత దళ కమాండర్ కామ్మెండ్ సన్నా, ప్లాటూన్ పార్టీ కమిటీ మెంబర్ కామ్మెండ్ ప్రమోద్, కోర్టీ ప్రాంత దళ కమాండర్ కామ్మెండ్ కిషన్, ఆక్షన్ టీం మెంబర్ కామ్మెండ్ ప్రకాశ్, బండులతో పాటు 4 కంపెనీ సభ్యులు కోసా, లచ్చులతో పాటు మరి కొంత మంది కామ్మెండ్ అమరులయ్యారు. వీరంతా మర్థిటోలో తమను అనేక బ్యాచీలుగా చుట్టుముట్టిన సీ 60 కమాండోలతో, సీఆర్పీ బిలగాలతో తెగించి పోరాడి నలుగురు కమాండోలను గంభీరంగా గాయపరిచి తుదివరకు నాయకత్వ రక్షణలో నిలిచి అసువులు బాసిన వీరయోధులే. వారి అంకిత భావానికి, అమరత్వానికి రెడ్డిశల్యాట్స్ తెలియచేదాం. నపయవ్వన ప్రాయంలోని వారి త్యాగాలు వ్యధా పోవనీ, వారి ఆశయాల పరిపూర్క భారత ప్రజలు కృత నిశ్చయంతో పోరాదుతారనీ, ప్రజల ప్రజాస్థామిక విషపాన్ని జయప్రదం చేసి తీరుతారని నినదిదాం.

రాష్ట్రయాపలో విధయం (హన్స్) ఉలంతో సిద్ధిపుండి.
వాగాంయరత (హిస్ట్రీక్స్/పాథండ్) ఉలఫోన్ట ఫిలిటం' - లెఖ్య
సమాజ హృదయమే సాహిత్యం - మాఫిం గోర్కు
తత్త్వజ్ఞానాన్ని తరగతిగదుల సుండి విముఖి చేయండి - మాఫ్

ఆయన విషప ప్రజలకు తన సందేశాన్ని వినిపించాడు. ఆయన ఒక గొప్ప సాంస్కృతిక సైనికుడిగా సాహితీ కళా రంగాలలో అందించిన విషప సేవలు చిరస్తరణీయమైనవి. కామ్మెండ్ రాజకిశోర్ తన 89వ యేట, డిసింబర్ 22న తీవ్ర అనురోగ్యంతో తన స్వగృహం చంపారన్లో మరణించారు. ఆ సాంస్కృతిక యోధుడికి చేతనా నాట్య మంచ విషపుంగా తలవంచి విషప జోహోర్రాప్సున్నది.

ఏషాల్యార్సీలో చేరదానికి పూర్వం ఆయన బిహోర్లో క్రాంతికారీ నవజనవాది సాంస్కృతిక సంఘు బాధ్యతలు నిర్వహించారు. బిహోర్ ప్రజల జనజీవితాలతో అత్యంత సన్మిహితంగా పెనవేసుకుపోయిన వ్యక్తిత్వం ఆయనది. కామ్మెండ్ రాజకిశోర్ ఒక మంచి వక్త. ఆయన ప్రోత్సహకు చెప్పదలచుకున్న విషయం చాలా సరళంగా, సులువుగా ఆర్ధమయ్యే రీతిలో వివరించేవాడు. ఆయన తన 'కంచుకంరంతో ఉత్తరాది శైలీలో నినాదాలు యచ్చే తీరు ప్రజల్ని ఎంతగానో ప్రభావితం చేసేది. వీటన్నించికీ మించి గొప్ప కార్యదక్కత కల కామ్మెండ్ అమరుడు రాజకీయోర. మార్పిజం, లెనినిజం, మావోయిజంతో చివరి కంటా కొనసాగారు. ఆ రాష్ట్రంలోని అగ్రకుల పెత్తందారీ భూస్సామ్య శక్తులకు, వారి ప్రైవేట్ సైన్యాలకు వ్యతిరేకంగా అణగారిన ప్రజలు నిరంతరం చేసిన పోరాటులతో మమేకం అయ్యారు. ఆ క్రమంలో ఆయన కుల, వర్గ పోరాటులు జమిలిగా కొనసాగాల్చిన ఆవశ్యకతను అర్థం చేసుకున్నారు. తన కుల చిహ్నమైన 'సింగ్' పదాన్ని తన పేరు నుండి వదులుకున్నానని, ఇక నుండి రాజ్ కిషోర్గా కొనసాగుతానని ఒక బహిరంగ సభలో ప్రకటించారు.

ఒకవైపు ఏషాల్యార్సీలో కొనసాగుతానే మరో వైపు అభిల భారత ప్రజాప్రతిషుటనా వేదిక, రివల్యాపసరీ డెమోక్రాటిక్ ప్రంట్ సంస్థల తరఫున కూడా దేశమంతటా పర్యాటించి ప్రజల్ని విషప సందేశాలతో ఉత్సేజితుల్ని చేసారు. నిరంతరం ప్రజా ఉద్యమాల ఆవరణలో మునిగితేలినవాడు రాజ్ కిషోర్. ఎన్నడూ ఎలాంచి రాజ్య నిర్ణయానికి వెరవలేదు. పోలీసులు ప్రయోగించిన చిత్రపీంసల ఫలితంగా ఒక కాలు విరిగినా, తప్పుడు కేసులతో వేధించినా ఆయన తన కార్యకలాపాల నుండి వెనుకంజ వేయలేదు. దేశంలో బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ శక్తులు పరమ ఫాసిస్టు విధానాలను అమలు చేస్తూ దేశ ప్రజల సాంస్కృతిక వైరుధ్యాన్ని ధ్వంసం చేస్తూ విషపోద్యమాలను తుదకంటా నిర్మాలించడానికి కంకణం కట్టుకున్న వేళ మన ప్రియమైన ప్రజా సాంస్కృతిక యోధుడు మన మర్యాద లేకపోవడం మనకు పెద్ద లోటు. ఆ లోటును పూరించుకోవడానికి ఆయన అందించిన ఆశయాల వెలుగులో వేసవేల సాంస్కృతిక యోధులను సృష్టించుకుంటూ ఆయన కలలు కన్న నూతన ప్రజాస్థామిక సంస్కృతి నిర్మాణానికి పూసుకుండాం.

**కామ్మెండ్, దీపక్కంగా, మోచ్, లోక్, బాల్ఫ్ సహా ముఖ్యమై అధికారీ శీర్షింహంగా
పోడి అనువ్యాఖానిన్ 27మంచి శీర్యాధులకు విష్ణువుజీవస్తు**

13 నవంబర్ 2021 మహారాష్ట్రలోని గడ్చిరోలీ జిల్లా విష్ణువోద్యమ చరిత్రలో అత్యంత విషాదకరమైన రోజుగా మిగిలిపోతుంది. మహారాష్ట్ర, ఛత్తీస్గఢ రాష్ట్రాల నరివార్య జిల్లా గడ్చిరోలీని ధనోరాతాలూకా గ్యారపత్రి పోలీను స్పేషన్ పరిధిలోకల మర్గిటోల అడవిలో 10 గంటలకు పైగా జరిగిన భారీ ఎన్కొంటర్లో భారత కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ (మాహోయిస్ట్) కేంద్రకమిటీ సభ్యుడు కామ్మెండ్ దీపక్క (మిలింద్ బాబూరావ్ తేల్చుంబ్) సహ 27 మంది కామ్మెండ్ అమరులైనారు. శత్రువుతో పీరోచితంగా పోరాడి అనువులు బాసిన వీరయోధులకు విస్ముంగా తలవంచి విష్ణవ జోహోర్లు చెపుదాం. చెగిపోని అమరుల జ్ఞావకాలలో మునిగిన వారి బంధు మిత్రులంతా ఈ విషాదకర సమయంలో నిబృంగా నిలువాలనీ వారి ఆదర్శాలను నిలుపాలనీ కోరుకుండాం.

కామ్మెండ్ దీపక్కరా 5 ఫిబ్రవరి 1964లో యివత్తమాల్ జిల్లా వటీ తాలుకా రాజూల్ లో పేద కార్మిక కుటుంబంలో శ్రీయుతులు బాబూరావు, అనసూయలకు ఏడవ సంతానంగా జన్మించాడు. ఆయన ప్రాసూర్లు విద్య పూర్తి చేసి పటిిపలో ఫిట్టర్ కోర్సులో శిక్షణ పొందాడు. ఆ తరువాత మొదట బల్లర్ పుర్ పేపర్ మిల్లులో అప్రెంటీస్‌గా ఆ తదుపరి వెడ్స్ట్రూ కోల్ ఫీల్స్‌లో కార్మికుడిగా చేశాడు. ఆ క్రమంలో మొదట గని క్రామిక ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకుడిగా ఆ తదుపరి భారత గని కార్మికుల ఫెడరేషన్ నాయకులలో ఒకరిగా ఎదిగివచ్చి కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారానికి అనేక మిలిటెంట్ పోరాటాల ద్వార కృషి చేశాడు. ఆ క్రమంలో ఆయనకు 1982నాటికి భారత కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ (మార్కిస్ట్ లెనినిస్) (పీపుల్స్ పార్ట్)తో పరిచయాలు ఏర్పడినాయి. కార్మికవర్గంలో పనిచేస్తూ విష్ణవ రాజకీయాలతో రాటుతేలుతున్న కామ్మెండ్ మిలింద్ 1992లో పూర్తికాలం విష్ణవకారుడిగా బాధ్యతలు చేపట్టాడు. కొంత కాలం ఆయన నౌజవాన్ భారత సభకు అధ్యక్షుడిగా బాధ్యతలు నిర్వహించాడు. ఈ క్రమంలోనే ఆయన తను ప్రేమించిన కామ్మెండ్ ఎంజిలాను వివాహమాడాడు.

సినియర్ నాయకత్వ కామ్మెండ్ ని విష్ణువోద్యమం కోల్చేయింది. నేడు దేశంలో సాప్రాజ్యవాదానికి నమిన్చబంటుగా నిల్చిన బ్రాహ్మణుడీయ హిందుత్వ ఫొనిస్ట్ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పెంపాందుతున్న కార్మిక, కర్కడ, విద్యార్థి, డళిత, ఆదివాసీ ప్రజాఉద్యమాల నేపథ్యంలో అన్ని రంగాలలో రాజకీయంగా, నిర్మాణపరంగా, సాంస్కృతికంగా, సైనికంగా మంచి పట్లు ఉన్న కామ్మెండ్ దీపక్క అమరుడు కావడం ఈసాటి పరిస్థితులలో భారత విష్ణువోద్యమానికి తీవ్రమైన లోటు. ఆ కామ్మెండ్ పీడిత వర్గాల, ప్రత్యేకంగా సాంఖ్యిక ప్రజా సముదాయాల - రశితుల, అదివాసీల, మహిళల, మత మైనార్ట్లు - అభివుస నాయకుడు. ఆయన పీడిత ప్రజల, పాపీ కేడర్ల అపార విశ్వాసాన్ని చూరగొన్న నాయకుడు. అలాంటి నాయకుల అవసరం ఈనాడెంతో ఉంది. కానీ, అలాంటి వారినే భారత దోషింది పాలక వర్గాలు లక్ష్యంగా చేసుకొని అంతమొంది స్తున్నాయి. వారు భౌతికంగా మన మధ్య లేనప్పటికీ, వారు అందించిన రాజకీయాలు, నెలకొల్పిన ఆదర్శాలు సదా విష్ణవాభిమానులను ప్రేరేషిస్తుంటాయి. వారు అనుసరించిన మార్గంలో ఆయన విష్ణవ వారసులుగా మనం వారి ఆశయాల సాధనకై పోరాటుతామని శపథం చేధాం.

కామ్మెండ్ దీపక్క గురించి మనం ఒక మాట కచ్చితంగా చెప్పుకోవాలి. ఆయన భారత విష్ణువోద్యమ నాయకులలో ఒకరిగా సీపీఎస్ (మాహోయిస్ట్) కేంద్రకమిటీ సభ్యుడిగా ఎదిగిరావడం వెనుక ఆయన బాబా సాహెబ్ అంబేడక్ర్ బంధువు కావడమే కారణం అంటూ ఆవకులు, చవకులతో మీడియా వార్తలు రాస్తున్నది. ఆయన బాబాసాహెబ్కు దూరం బంధువే కావచ్చు, అంతక్కన్నా అనేక రెట్లు అధికంగా ఆయన్ని అభిమానించేవాడు. ఆయన బోధనలను నరనరాన జీజీంచుకున్నాడు. వాటిలోని కొరవలను మార్కిస్ట్ అవగాహనతో అర్థం చేసుకున్నాడు. తాను నమిన్చ మాహోయిసం మార్గంలో భారత పీడిత ప్రజలకు అంకితం అయ్యాడు. అంతేకానీ అంబేడక్ర్తో ఉన్న చుట్టరికంతో ఆయన విష్ణువోద్యమంలో గొప్ప నాయకుడు కాలేదు. అలా రాయడం ఆయన స్వయం కృషిని, మేధా సంపన్సుతను, అంకితభావాన్ని, పోరాట దృఢ దీక్షను, విష్ణవ సంకల్పాన్ని శంకించడమే. నిజానికి ఇది బ్రాహ్మణుడీయ హిందుత్వ దుష్ట అలోచన తప్ప మరేం కాదు. నిజం చెప్పాలంటే ఈరోజు భారత విష్ణువోద్యమానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న ఆ పాటీలో పునాది వర్గాల నుండి, క్రామిక కులాల నుండి ఎదిగివచ్చిన వారే ఆత్మధిక సంబుల్లో ఉన్నారు. ఇది ఆ ఉద్యమం, ఆ వ్యక్తుల గొప్పతనమే తప్ప ఆ పాటీలో బార్జువా పాటీలలో లాగా పలుకుబడులతో పదవులను అలంకరించడం అనుకుంటే ఆ వర్గాలను, కులాలను బ్రాహ్మణుడీయ అల్ప దృష్టితో కించపర్చడం తప్ప మరేం కాదు.

కామ్మెండ్ మిలింద్ పాటీవ శరీరం స్వగ్రామం రాజురాకు చేరాక అక్షడికి ఆయన బంధు మిత్రులంతా చేరుకున్నారు. నిర్మించంగా, ఆపాదమస్తకం నెత్తుతీ గాయాలతో పాడెపై పడుకొని

హిందుత్వ శక్తులు కామ్రేడ్ దీపక్ దేశ ప్రధానమంత్రి నరేంద్ర మోదీ హత్యకు పథకం రూపొందించి తన సోదరుడు ప్రముఖ మేధావీ ప్రొ. అనంద్ తేల్లుంబ్బె సహ ఆనేక మంది మేధావులను గైగ్ చేశాడంటూ చేసిన కల్పిత ఆరోపణలు జగద్విడితమే. మన దేశంలో బ్రాహ్మణీయ కుటులకు నగ్నమైన నమూనాగా నిలిచిన నయా పేశ్వాయాల భీమా కోరేగాం విధ్వంసానికి ఆయనే నూత్రించారి అంటూ ఆనేక కట్టుకథలతో, తప్పుడు ఆరోపణలతో కొనసాగిస్తున్న దుష్టుచారం, ప్రజాస్నామికవాదులపై, రచయితలపై, కళాకారులపై, వకీళపై, ఆదివాసీ శ్రేయాభిలాఘులపై చేసిన/చేస్తున్న దాడులు, వారి ఇంటపై జరుగుతున్న సోదాలు, వారి అక్రమ అరెస్టులు దేశ ప్రజలకు తెలిసినవే. వారందరినీ అర్థన్ మాహోయిస్టులంటూ తలోజు జైలులో నిర్వంధించడం, వారి వయస్సులు, అనారోగ్యాలనైనా పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా బెయిల్లు నిరాకరిస్తూ వారిని మృత్యువు ఒధిలోకి నెట్టడం చూస్తున్నాము. వారి పట్ల బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ ఛాసిస్టు ప్రభుత్వం ఆనుసరిస్తున్న నిరంకుశ విధానాలకు 84 యేళ్ళ వయోవృద్ధుడు కామ్రేడ్ స్టోన్ స్టోమి మరణంపై సహ్యాద్రి పేరుతో మహోప్పత్తి అధికార ప్రతినిధి స్పుందన కామ్రేడ్ దీపక్లోని మానసీయ సంవేదనకు అద్దంపడుతోంది.

ఒక పక్క అర్థన్ మాహోయిస్టులపై దాడులు కొనసాగిస్తూ మరోపక్క అడవులలో గత మూడేళ్ళకు పైగా రాజ్యం ఆయన్ని ఒక ముఖ్య లక్ష్యంగా చేసుకొని దాడులను ముమ్మరం చేసింది. ఆయన ఆనేక పోలీసు దాడులలో గెరిల్లాలకు నాయకత్వం వహిస్తూ శత్రువును ప్రతిఫలిస్తూ సురక్షితంగా బయటపడగలిగాడు. కానీ తన బాధ్యతల రీత్యా గడ్చిరోలీ నుండి దాదాపు 40 మందికి పైగా సహచరులతో యంయంసి వెళ్లున్న క్రమంలో దారిలో 13 నవంబర్ రోజు ఆయన శత్రువు వలలో చికాడ్చు. పోలీసులు రాకెట్ లాంచర్లు, మోర్టార్లు సహ ఆధునిక ఆయుధాలతో వారిని చుట్టుముట్టి తూటాల వర్షం కురిపిస్తున్న సమయంలో ఎంతో దైర్యంగా నిలిచి దాదాపు 10గంటలు రణరంగంలో నిఖ్లరంగా బలగాలను గైగ్ చేస్తూ చోరాడుతూ కామ్రేడ్ దీపక్ వీరమరణం పొందాడు. భారత కార్బూకవర్గ అగ్రగామి దళ శీర్ష నాయకులలో ఒకరైన కామ్రేడ్ మిలింద్ బాబూరావు తేల్లుంబ్బె తన నమ్మిన ఆశయాల సాధన కోసం దృఢంగా పోరాటుతూ అమరుడుయ్యాడు. గడచిన ఎనిమిచేళ్ళకు పైగా కామ్రేడ్ దీపక్ రక్షణ సిబ్బందిలో ఉంటూ ఆయనను కంటికి రెప్పలా చూసుకుంటూ నిల్చిన కామ్రేడ్ భగత్తో పాటు ఆయనకు వైద్యం, కంప్యూటర్ పనులలో సహయకురాలుగా ఉంటున్న కామ్రేడ్ యోగితా ఆయనతో పాటే ఆ దాడిలో నేలకొరిగారు. వారిద్దరూ ఆ ప్రాంత ఆదివాసీ భూమి బిడ్డలే. ఈ దేశ నూతన చరిత్ర నిర్మాణంలో దశితులు, ఆదివాసులే ముందుంటారనీ వీరి త్యాగాలతో మరోసారి నిరూపిత మపుతోంది.

కామ్రేడ్ దీపక్ అమరత్వంతో నిస్సందేహంగా పార్టీ వివిధ రంగాలలో అనుభవమన్న ఒక

కామ్రేడ్ మిలింద్ కార్బూకరంగంలో పనిచేస్తూన్న క్రమంలో 2000లో జరిగిన మహోప్పత్తి రాష్ట్ర పార్టీ కాస్పర్సన్లో రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యుడిగా ఎన్నికయ్యాడు. విదర్భలోని ఆనేక పట్టణాలలోని కార్బూకులను, విద్యార్థి-యువకులను ఎంతో చాకచక్యంగా ఆనేక సంఘాలలో ఆయన సంఘటితం చేశాడు. ముంబాయిలో విద్యుత్ కార్బూకుల, సమారణ బట్టల మిల్లుల కార్బూకులతో ఆయనకు విప్పుతంగా సంబంధాలు ఉండే. అక్కడ నౌజవాన్ భారత్ సభ కార్బూక్తలతో కలిసి ఆనేక సమ్ములలో పాల్గొని నాయకత్వం వహించాడు. 2005 నాటికి విదర్భలోని కార్బూకు, విద్యార్థి, యువజన సంఘటిత శక్తికి కేంద్రబిందువుగా చంద్రపుర్న నిలపడంలో ఆయన పాత్ర విశిష్టమైనది. ఆ సమయంలో విదర్భ విద్యార్థులలో విష్వవ భిజాలు బలపడకూడదని చంద్రపుర్ పోలీసులు చేపట్టిన కేంపెయిన్ ‘మిషన్ మృత్యుంజయ’ పేరుతో విద్యార్థులపై నిఘూ పెంచారు. అయినప్పటికే విద్యార్థులను సంఘటితం చేయడంలో ఆయన దక్కత అనుపమానమైనది. ఫలితంగా, చంద్రపుర్, బల్లార్పుర్, రాజురా మున్సిపాలిటీ నుండి విద్యార్థులు, యువకులు, కార్బూకులు విష్వవోద్యమంలో సంఘటితమయ్యారు. ఒకవేళా పట్టణరంగ బాధ్యతలు నిర్వహిస్తూనే మరేవైపూ అడవి ఉద్యమాన్ని అర్థం చేసుకుంటూ పార్టీ అప్పగించిన బాధ్యతల రీత్యా 2000లో కామ్రేడ్ మిలింద్ అటవీ ఉద్యమానికి బదిలీ అయ్యాడు. అప్పటినుండి ఆయన దీపక్గా విష్వవప్రజలలో తన విష్వవ కృషిని కొనసాగించాడు. 2008-2021 మధ్య ఆయన భారత కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ (మాహోయస్)లో వివిధ స్థాయిలలో పని చేస్తూ భారత విష్వవోద్యమానికి నాయకత్వం వహించాడు. 2008 తర్వాతి నుండి మహోప్పత్తి విష్వవోద్యమంలో ఒకదాని వెంట ఒకటి భారీ సప్పలు చోటుచేసుకొని అది 2012 నాటికి తీవ్రంగా దెబ్బతింది. ఆయన జీవిత సహచరి కూడ 2011లో పోలీసుల అరెస్టుకు గురై దాదాపు దశాబ్దకాలం ఆనేక తప్పుడు కేసులను ఎదురొంటూ కటకటూ లెనుకే గడపక తప్పలేదు. అప్పటికే ఆయను రాజ్యం లక్ష్మంగా చేసుకొని ఎదతెలిపి లేని దాడులు కొనసాగిస్తున్న ఫలితంగా ఆయన ఆమెను చివరివరకూ ప్రత్యుషంగా కలవలేకపోయాడు. తన మల్లియను కలవడానికి ఆయన తుదివరకూ చేసిన ప్రతి ప్రయత్నం విఫలమైంది.

మహోప్పత్తి విష్వవోద్యమాన్ని పునర్వికసింపచేయడానికి తుదివరకూ ఆయన ఎంతగానో శ్రమించాడు. మహోప్పత్తి విష్వవోద్యమాన్ని తిరిగి పునరాభివృద్ధి చేయడం ఆయన జీవిత లక్ష్మలలో అత్యంత ప్రాముఖ్యత కలగిన విషయంగా ఉండింది. కానీ, అది అసంపూర్ణిగానే మిగిలిపోయింది. ఆ ఆశయాన్ని ఆయన రాజకీయాలతో, ఆదర్శాలతో చైతన్యపూర్వక నెరువేరుసస్తారని ఆశిధాం.

2013లో గడ్చిరోలీ జిల్లాలో జరిగిన ఆనేక నష్టాలతో అక్కడి ఉద్యమాన్ని తీవ్రంగా నిర్మాలిస్తామని పోలీసులు సవాళ్లు విసురుతున్నపుడు ఆ ఉద్యమాన్ని కాపాడు

కోవడానికి ఆయన అనేక నూతన రూపాలలో ప్రజలను సంఘటితం చేయడానికి పాట్టిని సంసిద్ధం చేశాడు. జల్ జంగల్ జమీన్ కోసం పోరాదుతున్న ఆదివాసీ ప్రజలను విష్ణువు రాజకీయాలతో సుసంఘటితపరుస్తూ కోర్టీ తహాళీల్ జెండేపార్, ఆగ్రి, మనేలీలలో ప్రాయోజిత గనుల తప్పకాలకు వృత్తిరేకంగా ప్రజా ఉద్యమాన్ని నిర్మించాడు. యువతను సంఘటితం చేశాడు. వారిని ప్రజా మిలీషియాలో తీర్చిదిద్దాడు. మరోవైపూ, గ్రామపంచాయితీల సర్వంచులను సమీకరించి ప్రజా ప్రతినిధులుగా ప్రజల ఆడవులను రక్షించడానికి ముందుకు రావాలనీ కోరాడు. వారిని సంఘటితపరిచి వారితో నిరహిరదీక్షలు జరిగించాడు. వారి దీక్షా పోరాటాలు ముంబాయిలో విధానసభలో పెద్ద చర్చలకు దారితీశాయి. ప్రభుత్వం వెంటనే జోక్కుం చేసుకాని ప్రాయోజిత గనుల తప్పకాన్ని నిలిపివేసింది. గడ్చిరోలీ జిల్లాలోని 25కు పైగా స్థలాలలో 40వేల ఎకరాలకు పైగా భూభాగాలో గనుల తప్పకాలను చేపట్టడానికి ప్రభుత్వం రూపొందించిన పథకానికి వ్యక్తిరేకంగా ప్రజలను సంఘటితపర్వడంలో ఆయన ఎనలేని కృషి సిలిపాడు. ఆ కృషషి ఫలితంగా గడ్చిరోలీ జిల్లాలోని ఆదివాసీ గ్రామాలన్నిటా పెసా చట్టం ప్రకారం గ్రామసభలు ఏర్పడి చట్ట ప్రకారం ఆడవులపై ఆదివాసులకు హక్కులు దక్కాయి. గడ్చిరోలీ ఆదివాసీ ప్రజల పోరాట ఫలితంగా మహారాష్ట్రలోని నందుర్బార్ సహ అన్ని జిల్లల ఆదివాసులకు అనేక ప్రయోజనాలు చేకూరాయి. మరోవైపూ దేశవ్యాపితంగా ఆదివాసులను పెసా - గ్రామసభల విష్యులు జాగరూకులను చేయడంలో ఆ జిల్లా ఉద్యమం చుక్కాన్ని పనిచేసింది. 2018 సాలికి దేశంలోని ప్రబల ఆదివాసీ ప్రాంతాలలో ముఖ్యంగా చత్తిన్గాం, ఒడిశా, రఘురథండ్, మధ్యపదేశ్లలో పద్మల్గఢి ప్రజా పోరాట రూపొన్ని సంపరించుకుంది.

కామ్చెండ్ దీపక్ 2013లో కేంద్రకమిటీ సభ్యుడయ్యాడు. 2016లో నూతనంగా ఏర్పడిన యంయంసీ జోన్స్కు ఆయన ప్రత్యక్ష నాయకత్వం వహిస్తునే దెబ్బతిన్న మహారాష్ట్ర ఉద్యమాన్ని తిరిగి బలోపేతం చేయడానికి అకుంతి దీక్షతో పూనుకున్నాడు. కామ్చెండ్ దీపక్ మార్పిస్ట్ మాల గ్రంథాలను అభ్యయనం చేయడంతో పాటు అంబేడ్కర్ రచనలను జపిసిన పట్టాడు. భారతదేశానికి ప్రధానంగా కుల నిర్మాలకు బాటాసాపోట్ అంబేడ్కర్ చేసిన కృషిని సోదర కామ్చెండ్కు విశదికరించడంలో ఆయన ఎంతగానో శ్రద్ధ కనపరిచేశాడు. ఆయనకు కార్యకుల సమస్యలపై మంచి పట్ట ఉండింది. భారత దళిత ప్రజల విముక్తి విషయంలో కుల నిర్మాలనకై జరుపాల్నిన అన్ని రకాల ఆర్థిక, రాజకీయ, సామాజిక, సాంస్కృతిక కృషిపై మంచి స్వప్తత ఉండింది. భారతదేశ ఆదివాసులకు ప్రభుత్వాలు చట్టాల రూపంలో ఇస్తున్న అమలుకాని హమీల అమలుకు వారిని కదలించడంలో మంచి అనుభవాన్ని సంపాదించాడు. వ్యవసాయ ప్రధాన దేశమైన మన భారతదేశంలో, వ్యవసాయ విష్ణువే జరుసుగా సాగే భారత నూతన ప్రజాతంత విష్ణువంలో రైతులు కొనసాగిస్తున్న వినాశకర సాగు చట్టాల వ్యతిరేక పోరాటంపై రాసిన అనేక వ్యాసాలే అందుకు ప్రభల నిదర్శనం. ఆయన మన దేశంలో, ప్రపంచంలో జరుగుతున్న పర్యావరణ వినాశనం గురించి ఎంతగానో అందోళన చెందేవాడు. పర్యావరణంపై ప్రత్యేక అధ్యయనాన్ని చేపట్టాడు. కానీ, ఆయన ప్రాజెక్ట్ వూరి కాకముందే ఆయన్ని రాజ్యం పొట్టనపెట్టుకుంది.

ఆయన దిల్లీలో రైతులు కొనసాగిస్తున్న వినాశకర సాగు చట్టాల వ్యతిరేక పోరాటంపై రాసిన అనేక వ్యాసాలే అందుకు ప్రభల నిదర్శనం. ఆయన మన దేశంలో, ప్రపంచంలో జరుగుతున్న పర్యావరణ వినాశనం గురించి ఎంతగానో అందోళన చెందేవాడు. పర్యావరణంపై ప్రత్యేక అధ్యయనాన్ని చేపట్టాడు. కానీ, ఆయన ప్రాజెక్ట్ వూరి కాకముందే ఆయన్ని రాజ్యం పొట్టనపెట్టుకుంది.

కామ్చెండ్ దీపక్ అత్యంత విష్ణువ క్రమశిక్షణ కలిగిన కామ్చెండ్. ఆయనకు పెద్దగా అనారోగ్య సమస్యలు లేవు. హెల్ప్‌కేర్ విషయంలో కడు జాగ్రత్తూ ఉండేవాడు. ఆయన 57 ఏండ్ర వయసులో రోజూ ఉదయాన్నే తప్పనిసరిగా వ్యాయామం చేసేవాడు. దానికి ముందే ఆయన విమాత్రం అవకాశం ఉన్నపుటీకి రోజూ ఉదయాన్నే రెండు గంటలు తప్పనిసరి మార్పిస్తూ మూల గ్రంథాలను (క్లాసిక్) అభ్యయనం చేసేవాడు. ఆ టైం అతను చాలా ప్రైం టైంగా భావించేవాడు. ఆ సమయంలో సౌధారణంగా ఆయన ఎవరితోనూ వెచ్చించడానికి సిద్ధపడకపోయివాడు. చదవడం, నోట్టులు తయారుచేసుకోవడం, ఆ తడుపరి సహచరులతో సదరు విషయాలపై చర్చించడం ఆయన దినచర్చలో ఎంతో ఆసక్తితో చేసే వసులు. ఆయన మాంసాహాన్ని అమితంగా ఇష్టపడేవాడు. బ్రాహ్మణీయ హిందుత్వ ప్రభుత్వాలు గోమాంసంపై నిషేధాలను కట్టించింగా అమలు చేయాలని ప్రకటించనపుడు కొంతలో కొంతైనా పేద దళితులకు, ఆదివాసులకు, ముస్లిం సహోదరులకు దూరికే పొష్టికాహాన్ని బ్రాహ్మణీయ శక్తులు అందకుండా చేస్తున్నాయనీ మండిపడేవాడు.

కామ్చెండ్ మిలిండ్ సాహితీ రచనలో మంచి ఆసక్తి కల్గినవాడు. విష్ణోద్యమంలో చేరిన తరువాతే ఆయన అనేక ప్రజా సమస్యలపై, ఉద్యమంలో అసువులు బాసిన సహచర కామ్చెండ్ పై జలపాతంలా రచనలు చేసేవాడు. భావస్టోరక్వైన కవిత్వాలతో పాటు పాటలు రాసేవాడు. రాయదమే కాదు పాదేవాడు కూడా. ఆయన జ్ఞానాముఖి పేరుతో రచనలు చేసేవాడు. ఇటీవలి సంవత్సరాలలో తన తల్లి మరణించిన వార్త విన్న తరువాత ఆయన అమితంగా ప్రేమించే ఆ మాతృమూర్తి స్ఫూర్తిలో తన కలం పేరు అనసూయగా మార్పుకున్నాడు. ఆయన తన కుటుంబంలో తనకన్నా ముందరి సోదరిని, ఆనంద్ ఎంతో ప్రేమించేవాడు. ఆయన తన విష్ణువ సహచరులతో వాళ్ళను తరచుగా గుర్తుచేసుకునేవాడు. తనకన్నా చిన్నవాడు ఆదివాసులపై పరిశేధనా పత్రం (పీహాచ్చీ)తయారు చేసే క్రమంలో గడ్చిరోలీ చేరి మలేరియా వాతపడగా తక్కణమే బయలీకి చేర్చినపుటీకి దక్కుకుండా పోయిన ఆయన జ్ఞాపకాలను తన గుండెల్లో భుద్గంగా దాచుకున్నాడు. వాల్లందరి గురించి ఆయన అంతరంగంలో చెదిరిపోని అమరజ్ఞాపకాలనో.....! అన్ని ఆయనతోనే, ఆయనలోనే ఉండిపోయాయి.

భారత దోషించి పాలకవర్గాలు ముఖ్యంగా భారతీయ జనతా పాట్టి ప్రభుత్వం, వర్తమాన

చాయలే అగుపడదం లేదు. అది ఆమె దైర్యాన్ని సాహసాన్ని తెలుపుతోంది. సదా చిరునవ్వుతో మా మధ్య తచ్చాడదం ఆమెకు మామూలైంది. పోలీసుల దాడులు తీట్రమపుతున్నాయి. ఇక ఆ చిన్న ప్రాంతంలో ఉండడం చాలా కష్టమపుతోంది. దానితో, మేమిక ఆ ప్రాంతాన్ని వదలి వెళ్లాలనుకున్నాం. కానీ, ఎటు చూసినా పోలీసులు క్యాంపులు వేసి ఉన్నారు. దానితో, రాత్రికి రాత్రే ఆ ప్రాంతాన్ని వదలి దూరం వెళ్లాలనే నిర్ణయానికి రాక తప్పలేదు. మేమంతా మా మా కిట్టతో బయలుదేరాం. మాతో మా మున్నీ నదుస్తోంది. ఆమె కూడ సోనీదీతో ఒక చిన్న కిట్టు మంజూరు చేయించుకుంది. అందులో తన బట్టలు, ఇతర రోజువారి సామానులు సర్దుకుంది. గెరిల్లాల మధ్య మున్నీ బులి...బులి అడుగులతో మున్నీ. కష్టజీవి మున్నీకి నడక సమస్య కావడం లేదు. ఆమెకు ఆకలి ఇబ్బంది కాలేదు. కాల్పులు భయాన్ని కలిగించలేదు.

నడకలో గెరిల్లాలు కాస్తా నడుం వాల్చి రెస్ట్ తీసుకుంటే, చిన్నారి మున్నీ మాత్రం అడవిలో ఎరుచీమల కోసం ఇటు అటు వెతుకుతూ విరామం లేకుండా జీవిక సముప్పార్జునలో గడిపేది. అది ఆమెకు జీవితం నేర్చింది. ఎవరైనా అడవిలో ఏదైనా ఆకో, అలమో సేకరించుకు రావడానికి వెళ్తే, మున్నీ వారి వెంట వెళ్లేది. మకాం వేశామంటే ఇక పొయ్యి రాళ్లు పెట్టడం, కర్రలు ఏరుక రావడం, నీళకు వెళ్లడం మున్నీ కార్యక్రమాలలో భాగమయ్యాయి. ఆమెకు అవేచీ ఇబ్బంది కలిగించడం లేదు. పైగా, తను ఇష్టంగా, నవ్వుతూ అందరితో పాటు శ్రమలో పాలు పంచుకునేది. గతంలో ఎన్నడూ ఎరుగుని ప్రేమ, ఆప్యాయత, ఒక మనిషిగా గుర్తింపు ఆమెలో వ్యక్తిత్వాన్ని పెంచుతున్నాయి. బాధ్యతలను గుర్తింపవేస్తున్నాయి. ఆమె ఎన్నడూ కంట నీరు పెట్టింది లేదు. కనువారిని తలచుకున్నది లేదు. తన ఊరు వదలి, ఆ ప్రాంతం వదలి అనేక శైల్ప దూరం నడిచి వచ్చినపుటీకి ఆమెలో ఏ కొత్తదనం లేదు. పైగా, అవన్నీ తను...సోంతం చేసుకుంటున్నది.

గెరిల్లా జీవితం ఆ చిన్నారికి రోజూ ఒక పరీక్ష అవుపుండని మేమనుకుంటున్నాం. కానీ.... మున్నీలో మాత్రం అలాంటి భావనేది మచ్చుకైనా అగుపడదం లేదు. ఒక వైపు ఆకలి, గెరిల్లా కదలికల రహస్య కదలికలు.....మరోవైపు పోలీసుల దాడులు. ఇవన్నీ మున్నీలో ఒక కొత్త జీవితాన్ని అనుభవింపవేస్తున్నావి. పాత జీవిత చేదు జ్ఞాపకాలు ఆమెకు కలలో కూడ రాకుండా ఉండడానికి ఆమెను కొత్త జీవితం తీర్చి దిద్దుతుంది. ఆ జీవిత ఫాయలు కూడ ఇక ఏ ఆడపిల్లకు సోకకూడదంటే, మున్నీ ఎంచుకున్న మార్గం.....ఆ మార్గంలో మున్నీ.....ఎన్ని కష్టాలైనా.....తాను అనుభవించిన మానసిక క్షోభ ముందు దిగతుపుపే. మున్నీ ఎంచుకున్న ముక్కి మార్గంలో అవన్నీ భరించక తప్పదు. మున్నీ మాతో, మా మున్నీగా వర్ధిల్లాలనీ కోరుకుండాం. ఏ ప్రహోర్లైనా ఆ వసిదాన్ని ఏమీ చేయలేవనీ ఆశిద్దాం. తన జీవితమే ఆమెకొక పెద్ద ప్రహోర్. ఈ పోలీసుల ప్రహోర్లను ఎదురోక్కుండా క్షణ క్షణం అనుభవించే వర్గ సమాజ

వంటింలీ కుండేళ్లం కాము

పిల్లల్ని కనే యంత్రాలం అంతకన్నా కాం

మను బోధనల మట్టుకు కట్టుబడి పడి ఉండే

భర్తకు బానిసలం అసలే కాదు

అన్నిట్లో చిన్న చూపే, అంతటా వివక్షే!

అబలలం కాదు మేమనలలం

అంటూ బితుకు పోరులో నడుం బిగించినవాళ్లం

సమానత్వ సాధనకై

పీడిత ప్రజల విముక్కికి

ఉద్యమమే ఊపిరిగా

పోరు శంఖమూది

యుద్ధ భేరిని యోగించిన వీరయోధాలు వాల్లు.

నీతి నియమాలు లేని

మానవత విలువలు కానరాని

సిగ్గు శరము ఏకోశాన లేని

సరహంతక పశు పాలకులు

దేహస్ని సరుకుగా మార్చి

అర్థ నగ్గాలతో కూడిన అందాల పోటీలూ

కేబరే డ్యాస్పులూ

నైట్ క్లబ్బులలో రత్నిక్రిడలు

నీలి చిత్రాల డ్వారా

పాంగు వ్యాధులను వ్యాపింపవేస్తూ

వాపి వరసలు లేని

శృంగార సంబంధాలు

కుళ్ల సంస్కృతిని

ధ్వంసం చేసి

ప్రజా సంస్కృతిని పాదుకొల్ప
 జనం మధ్య రణం కోసం నిల్విన
 వీర వనితలు వాల్య.
 శ్రావిక సౌందర్యానికి
 ప్రతి రూపం వాల్య
 సామాజిక క్రమశిక్షణకు
 అనుపమాన వీరవనితలు వాళ్ల
 రేపబి మంచికి
 మార్గదర్శకులు వాళ్ల
 వాళ్ల మార్గం సాయిధం
 వాళ్ల లక్ష్మి దోషిదీ విముక్తం
 వాళ్లకు ఆదర్శం
 అసువులు ధారపోసిన
 రజితలు, రజితలు, విజ్ఞేలు,
 జైసీలు, సోసీలు, సాగెన్లు
 వాళ్లను అనారోగ్యం అడ్డుకోలేదు.
 అలుపు, అలసట ఆన్ని
 జనం మధ్య మటుమాయం
 శత్యవు విసిరే లొంగుబాటు
 ఎంగిలి మెతుకులకు
 కక్కుర్తి వదే రకాలు కాదు
 వారి దారి సుగమం కాదు
 పెను తుఫానులతో అల్లుక పోయినది
 అయితేనే! ఆశయ సాధనలో
 జన సంద్రంలో అలలు అలలుగా
 ఆటు పోట్లను అధిగమిస్తూ

మకాం మార్పుడం శ్రేయస్తరం అని కమాండర్ భావించి ఇక ఇక్కడి నుండి వెళ్లాం అనే కాష్టం ఇచ్చాడు. కొణ్ణి దూరం వెళ్లాక అక్కడి ప్రియున్ పరిశీలించిన కమాండర్ ఇచ్చిన ఆజ్ఞపై పైరింగ్ ఆర్ట్సులు చూసుకొని అందరం అక్కడే కూచుండిపోయాం. ఉదయాన్నే 4 గంటలకు వెళ్లిన అంబువ్ బ్యాచ్ కోసం కవరలో కూచుండి ఎదురు చూస్తూన్నాం. అప్పటికి మధ్యహస్తం రెండవతోంది. కానీ, పోలీసులు అడ్వైన్ కావడానికి సాహసించడం లేదు. ఆకాశంలో పోలీకాప్టర్ చక్కర్లు కొట్టడం మొదలైంది. గాయపడిన కోట్రా కమాండోలను కిలింగ్జోన్ నుండి ఆస్పుత్రికి తరలించారు. ముస్తీ చూపులన్నీ ఆకాశంలో చక్కర్లు కొడుతున్న పోలీకాప్టర్ పైనే నిలిచాయి. ఇక ఆ రోజంతా ఎవరికీ తిండి లేదు. చిన్నారి ముస్తీకి కూడ గెరిల్లాలతో పాటుగా ఆరోజు ఉపహానం తప్పలేదు. ముస్తీని ప్రేమించే గెరిల్లా స్నేహితులలో ఒకరు తమ కిట్లో నుండి బిస్ట్రో పాకెట్ తీసి ముస్తీ చేతిలో పెట్టారు. కానీ, తాను ఆ బిస్ట్రో పాకెట్ తీసుకోవడానికి నిర్వంద్యంగా నిరాకరిస్తూ - ‘మీరంతా భాళీ కడుపులతో ఉంటే నేనెలా తింటాను’ అంటూ తనకు గెరిల్లాల పట్లగల మక్కుపును చాటుకుంది. భాళీ కడుపుతో ఉస్సుపుటికీ ఆ చిన్నారి పాలకంలో తేడా పెద్దగా లేదు. ముస్తీ జీవితంలో అలాంటి ఆకలిగొన్న రోజులు ఎన్ని గడిచిపోయాయా! పైగా దెబ్బలతో, తిట్లతో! ఈ ఒక్క రోజు అదీ తనతోనున్న అందరితో పాటుగా అన్నం లేకుండా ఉండడం ఏ లెక్కలోది అన్న చందంగానే ఆ అమ్మాయి ముఖం మాకు జవాబు చెపుతోంది.

పోలీసులు పక్కా సమాచారంతో రావడంతో వారు నింపాదిగా కాల్పులు జరుపుతునే ఉన్నారు. అలాంటి పరిస్థితులలో మేమింకా కాల్పులు జరుపుతూ ఉండడం గెరిల్లా యుద్ధ నియమం ప్రకారం అపాయికరమైనది అంటూ కమాండర్ అలోచించి మా కాప్రైషన్సు వెనక్కి పిలువాలని నిర్ణయం తీసుకున్నాడు. మా గెరిల్లాలు వెనక్కి రావడంతో వెలుతురుండగానే మేం మరో మకాంకు దారి తీశాం.

మేం వెళ్లాలనుకున్న మరో మకాం పెద్దగా దూరం లేదు కానీ, చీకటి పడిపోవడంతో కొండ దారులలో అక్కడికి చేరేసరికి మాకు కొంత ఎక్కువ టైమ్ పట్టింది. మకాం చేరాక గెరిల్లాలంతా విశ్రాంతి తీసుకోసాగారు. ఉదయాన్నే మళ్లీ మేం మరో మకాంకు బయలుదేరాం. నడక, అలసటలతో పాటు ఆకలితో ఉండడంతో గెరిల్లాల ముఖాలపై సీరసం స్వప్తంగా అగుపడుతోంది. కానీ, ఆ చిన్నారి ముఖంపై అలాంటివేవీ ఛాయలకే రావడం లేదు.

కొత్త మకాం చేరి రెండు రోజులవుతోంది. మళ్లీ ఇక్కడ మా మకాం పై పోలీసుల దాడి జరగనే జరిగింది. దాడి జరగడం అంటే ఇక ఆ రోజు ఎవరికీ తినడానికి తిండి దొరుకదని గుర్తు పెట్టుకోవలసిందే! వరుసగా మాపై కొద్ది రోజులతోనే నాలుగు దాడులు జరిగాయి. పోలీసులు విపరీతంగా ఆర్టిలరీతో పెల్లింగ్ చేస్తున్నాడు. కానీ, ముస్తీ ముఖంలో భయం

తెలియని తల్లి ప్రేమను తల్లిని మరిపించేలా వంచుతోంది. సోనీదీ రోజూ నియమిత పద్ధతిలో మన్మికి చదువు చెపుతోంది. మన్మి కూడ ఎక్కడున్నా చదువు టైంకు రంచన్‌గా సోనీదీ పద్ధకు వచ్చి చేరిపోతోంది. మన్మికి అష్టరాభ్యాసం క్రమం తప్పుకుండా జరుగుతోంది. అంతా సవ్యంగా జరిగిపోతున్న టైంలో పోలీసులు మా మకాం వైపు వస్తున్న సమాచారం మాకు చేరింది.

పోలీసుల సమాచారం చేరిన వెంటనే గెరిల్లాలంతా ప్రతిఫుటనకు సిద్ధం కాసాగారు. హరాత్తుగా గెరిల్లాలంతా మరోలా తయారవుతుంటే మన్మికి ఏమీ పాలుపోవడం లేదు. మన్మి వాలకం చూసిన సోనీ ‘మన మకాం వైపు పోలీసులు వస్తున్నారు. వారు మనల్ని శత్రువులుగా భావిస్తారు. వారికి మన గురించి తెలిసిందంటేనే మనపై వారు కాల్పులు జరుపుతారు. కాబట్టి నీవు అల్లరి చేయకూడదు’. అనడంతోనే మన్మి మౌనం దాల్చింది. రెండు, మూడు గంటలు గడిచిపోయాయి. వాతావరణం అంతా ఏ చప్పుడు లేకుండా నిశ్చలంగానే ఉంది.

పోలీసుల గురించి ఆరా తీయగా వారు మా మకాం పక్క నుండి వెళ్లి ఊక్కల్లో ఆగారనీ, విక్రాంతి తీసుకుంటున్నారనీ తేలింది. మొత్తం కంపెనీ బలగాలన్ని అలట్ట అయ్యాయి. ఎందుకంటే పోలీసులు దగ్గరి గ్రామంలోనే రాత్రి మకాం చేశారు. మా సమాచారంతో వచ్చారా, లేదంటే వారి గాలింపు చర్యలలో భాగంగా వచ్చారా, ఇదమిద్దంగా చెప్పులేని పరిస్థితి. నమ్మించి ఉదయాన్నే దాడి చేస్తారా, కూడ చెప్పులేం. దానితో, ఉదయాన్నే 4 గంటలకు శత్రువు రావడానికి అవకాశం ఉన్న దారులలో కాపలా ఉండడానికి కమాండర్ గెరిల్లాలతో కొన్ని బ్యాచులను తయారుచేసి తరలించాడు. ఎందుకంటే నేరుగా మా మకాంపై పోలీసులు దాడిని నివారించడానికి అలాంచి అదనపు జాగ్రత్తలు, రక్షణ చర్యలు చేపట్టడం సాధారణమైనదే.

మా అంచనా సరైందిగానే తేలింది. ఉదయాన్నే పోలీసులు మా మకాం వైపు రాసాగారు. కానీ, మేం ముందస్తుగా వారిని ఎదుర్కొవడానికి పంపిన మా గెరిల్ల బ్యాచు హరాత్తుగా వారిపై కాల్పులు ప్రారంభించింది. ఇరువైపులా కాల్పులు జరుగుతున్నాయి. పోలీసులు మోర్టార్ పెల్లను కురిపిస్తున్నారు. కాల్పులలో ఇద్దరు కోట్రా కమాండోలు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. దానితో వారు మరింత దూకుడుగా ముందుకు రావడానికి సాహసించడం లేదు. దారిలో జరుగుతున్న కాల్పుల శబ్దాలు మకాంలో ఉన్నపారికి స్పష్టంగా వినపడుతున్నాయి. పోలీసులు మోర్టార్ పెల్లను వినియోగిస్తుండడంతో చెవులు గడలు వడేలా భారీ శబ్దాలు విన వస్తున్నావి. అయినప్పటికీ మన్మి ముఖంలో ఎలాంటి ఆందోళన కానీ, భయం కానీ ఎంత మాత్రం అగుపడడం లేదు. ఆమె సోనీదీతో మామూలుగానే ఎప్పుడున్నట్టే ఉండింది.

ఉదయాన్నే కాల్పులు ప్రారంభం కావడంతో మకాంలో ఉన్న వారికి వంట చేసుకోవడానికి అవకాశం చిక్కులేదు. మకాంలో గంట సేపు ఉన్న తర్వాత ఇక అక్కడ ఉండడం కన్నా మరోచోటికి

లక్ష్మీన్ని సాధించి తీరే
పోరాట ప్రతిరూపాలు వాళ్లు
వారికి నా రెడ్డిశల్యాటీ!

గద్దచిరోలీ జిల్లా పీటపల్లి, భాష్మగఢ్ తాలూకాలలోని గ్రామాలైన పోట్టావీ జేవెలీ, కోయందుడ్, గోపనార్లలో పుట్టి పెరిగి ఉద్యమంలో అడిగిడిన నలుగురు విషప వీరవనితలు కాప్రేస్సు రణిత (పొచ్చామి) ఏసీఎస్, కాప్రేడ్ రజిత (ఉసెండి) డీపీసీఎమ్, కాప్రేడ్ రాంకో (సోరోలీ) డీపీసీఎమ్, కాప్రేడ్ స్వజనక్క (ఆర్చ్రె) ఆర్సీఎమ్ల జ్ఞాపకాల స్కృతిలో మన పీఎల్జీవీ 20వ వార్షికోత్సవాల సందర్భంగా.....

సాహస యోధులు

—లవ్ర్

మైనింగ్ మాఫియా గ్యాంగుల
దళారీ పాలకుల కిరాయి మూకల
కుట్రలు, కుహనాలు, నక్కజిత్తులతో
మిమ్ములను హత్య చేసి
తూటాల తూట్లతో
చిద్రమైన మీ శరీరాలను చూసి
సంబరపడి వేసే కేరింతలు
వారి పిరికిపందల చేప్పలు
ఎన్నో రోజులు సాగవు!
జాంబుర్బుడా, జీరగూడెం
గుర్తుంచుకోండి!
కోట్రమెండ కొండ అడవంతా
అనేక వలయాలుగా చుట్టుముట్టీ
కిరాయి కాకి మూకల గుళ్ల వర్షం మధ్య
అసమాన దైర్య సాహసాలతో

గాయాలతో నెత్తరు మయమైనా
 మీరు శత్యవును గేలి చేస్తూ, దునుమాడుతూ
 ప్రజల కోసం ప్రాణ త్యాగంతో
 యద్దుభూమిలో చూచిన నిరుపమాన సాహసం
 విషపం వర్ధిల్లాలి-విషపం వర్ధిల్లాలి అంటూ మీరిచ్చిన నినాదాలు
 నేల నాలుగు చెరుగుల ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి!
 భవిష్యత్ తరాలకు ప్రేరణయై
 ఎర యోధుల కవాతుకు కాపైనై
 పసికందుల కళ్ళుల్లో చెరగని చిత్రాలై
 నిత్యం పోరుకు పురికొల్పుతాయి!
 మీ త్యాగాల నెత్తరు పులుముకుని
 వేలాది వీరులు ఉదయస్తారు!
 సూర్యాగ్ం నుండి ఘరూద్రి పర్వత
 శిఖరాలను తడుముతూ
 అరేబియా సముద్ర తరంగాల వలె
 ప్రజాయుధంలో ప్రజలు పోరు కెరటాలవుతారు!
 దోషించి పాలకుల శోధాలను ధ్వంసం చేసి
 మీ కళల శోధాలను నిర్మిస్తారు
 మీ త్యాగాల ఫలాలను సాధిస్తారు
రచన : 26 ఏప్రిల్ 2021.
(29/3/2021న ఉత్తర గఘ్నిచోలీని కోబ్రమెండ అడవిలో శత్య బలగాలతో
పేరారాపోరీగా పోరాడుతూ అసువులు బాసిన యోధుల స్కృతిలో...)

వశిష్ఠ హోడ్రోజం వధ్యంకర్మనదో జైహి నర్మణాత్మక సుభాసం కులగంగ కొర్కు.
 త్రష్ణిష్ముందే జాధి నమూఢిసుం చెప్పుకు. ఐ విశ్వాతథు ఇంద్రులు. లభ్యిష్మి, ఔత్సమీక్షుంచి.
 ఐ వర్షాలను గుర్తుంచు పీడిత వర్షాల విశ్వాతథు భంగర్థం. ఐ ఇణం జోవోయిని
 ఇజం పెరుతే మూర్యుకు విష్టం.

రువ్వుడానికి మేధో మధనం చేసేవారికి కొదువ ఉండదు. ఒక్క విషయం వారంతా ఆలోచిస్తే బాగుంటుంది. అసలు ఈ దేశంలో ఈ చిన్నార్థులకు ఇంతటి దుర్దశ ఎందుకు దాపురించిందనేది ఎవరికీ పట్టదు. వారిని విషపం నెడుతుందేంటో ఆ విజ్ఞలు వివేచిస్తే చిట్టికెలో వారికి ఈ పిల్లలే సమాధానం చెప్పగలరు. ఏ మోదీ, అమిత్షాలకు ఏ 'సమాధాన్'ల అవసరం ఉండదు. అప్పుడు మనం గమాసాన్ గురించి ఎందుకాలోచిస్తాం? అంటూ కమాండర్ తన భావాలను మాతో పంచుకున్నాడు.

పార్టీలో ఎంతో ఆనుభవం ఉన్న సోసీది చిన్నారి ముస్తీని తన ఒడిలోకి తీసుకొని ప్రేమగా తలనిమురుతూ మాతృ వాత్సల్యంతో - 'సీవు చాలా చిన్నదానివిరా తల్లి. నువు మరి కొంత కాలం ఇంట్లోనే ఉండాలమ్మా. నువు పెద్దయాక మేం తీసుకెల్లడానికి వస్తాం. ఇప్పుడే అంబే అడవిలో గెరిల్లా జీవితం చాలా కష్టంరా బుజ్జే. మేం మీ అమ్మా నాన్నలకు నచ్చ చెపుతాం. సరేనా' చిన్ని మెదడు అర్థం చేసుకునేలా ముద్దు ముద్దుగా చెప్పింది.

ముస్తీ మాత్రం సోసీది మాటలు వింటున్నంత సేపూ తల అడ్డంగా తిప్పుతునే ఉంది. అమెకు ఆ ఇల్లు ఒక నరకకూపం. అదొక చిత్ర హింసల కొలిమి. అమె తిరిగి అక్కడికి వెళ్లడానికి ససేమిరా అంటోంది. 'కిం కర్వ్యం' ఇక మా వంత్తెంది. సోసీదికి ఎటూ దిక్కు హోచడం లేదు.

ముస్తీ మాలో కలిసిపోయింది. చిన్నారిని బలవంతంగా వెనక్కి పంపలేకపోయాం. అదే జరిగితే ఈ పాడు రోజుల్లో ఆ చిన్నారి ఇంకే అఘాయిత్యానికి పూనుకుంటుందోనన్న భయం మాలో లేకపోలేదు. మనం కూడా కాదంబే ఈ భూమీద అన్నార్థులకు, శరణార్థులకు, దీనులకు, హీనులకు, బిడుగు, బలహీన వర్ధాలకు, వంచితులకు, పతితులకు, భ్రష్టులకు, కష్ట జీవులకు, కర్మయోగులకు, నమ్ముకున్నవారికి, నిరుపేదలకు, దళితులకు, అదివాసులకు దిక్కెవరు? దేశభక్తులకు, జాతీయవాదులకు, పోరాటకారులకు, లౌకికవాదులకు, మత మైనార్టీలకు, మేధావులకు, రచయితలకు, కళాకారులకు తేడెవరు? మనకు అండ ఎవరు?? మనం చేసే పోరాటం ఎవరి కొరకు? మన త్యాగాలు ఎందుకోసం? అనే సపాలక్ష ప్రశ్నలు నా మనసును తొలుస్తున్నాయి.

ముస్తీ గెరిల్లాలందరితో చాలా కలుపుగోలుగా ఉంటుంది. అందరితో అట్టే స్నేహం చేసేస్తోంది. అందరికి తన చిన్ని చిన్ని చేతులతో ఊరుకులు, పరుగులతో, సవ్యలు వెదజల్లుతూ చిన్న చిన్న వసులతో సహాయపడుతోంది. గెరిల్లాలకు ఒక బుజ్జె స్నేహితురాలు దొరికింది. ప్రతివాళ్లు ముస్తీతో రోజులో కాసేపైనా గడువుకుండా ఉండడం లేదు. ముస్తీ అందరితో ఎంత గడువుతున్న సోసీదితోనే తన జీవితం పెనవేసుకుపోతోంది. తాను కూడ ముస్తీకి

వంచుకుంటున్నాం. ‘తల్లి లేని ముస్తీ ఎన్ని కష్టాల మధ్య తన బాల్యాన్ని గదుపుతోంది. అదే తల్లి ఉంటే ఆ పాప పెంపకం ఇలా ఉండేదా! తల్లి ఎంత మురిపొగా బిడ్డను పెంచుకునేదో కదా!’ అంటూ మీనాతో నేనడంతో మా ఇద్దరిలో ఒకే రకమైన భావాలు చోటుచేసుకున్నాయి.

అనలు ఇందులో పాప తప్పేముంది? ఎందుకు ఆ చిన్నారితో ఇంత నిర్దయగా వ్యవహరిస్తున్నారు? దీనికి బాధ్యతలెరు? అంటూ మీనా ఎంతో ఉద్యోగానికి లోషైంది.

‘అక్కా, ఈ ప్రపంచంలో ఆడపిల్లలకు దిక్కే ఉండరక్కా నా అనేవాళ్ళే కరువక్కా ఆడదానికి ఈ భూమ్యుద చోటే లేదరక్కా వాళ్ళను చేరడిని గౌరవ మర్యాదలతో (మాన్-సమూహం) వ్యవహరించే నాథుడే కరువక్కా ఇంట్లయినా, బయలైనా ఆడదంటే అందరికీ లోకువే అక్కా ఆట పాటల వయసులో ఈ పిల్ల ఇంతబి దుర్మార్గాన్ని భరిస్తోందరక్కా ఈ పిల్ల జాగాలో మగాడే ఉంటే వాడికి ఎంత ప్రేమ, ఎంత సానుభూతి దొరికేదో మరి! వాడికి ఏ లోటూ రాకుండా చూడకపోదురంటావా! ఎన్ని చదువులో వేసేవాళ్ళు కారా!’ అంటూ తన గుండెను చీల్చుకుంటూ వస్తున్న బాధను ఆక్రోశంగా వెల్లడించిన మీనా ముందు నేను నా మనసును పరిచాను.

నిజం మీనా. నువ్వుంటున్నది ఆక్కరాల నిజం. కానీ ఈ దుస్థితికి కేవలం పాప తల్లి తండ్రులనే బాధ్యలను చేయలేం కదా! నిజం చెప్పాలంటే మనం ఉంటున్న ఈ పాదు సమాజమే అందుకు కారణం మీనా. వేల ఏండ్రుగా ఈ సమాజాన్ని పితృస్నేష్యం పట్టి పీడిస్తుందమ్మా. మన ఆదివాసుల్లోనూ దీని విష బీజాలు నాటుకున్నాయి తల్లి. ఆ పాపానికి కూతుర్లు, కోడక్కే ఏం కర్కు! మహిళలంతా ఏ మినహాయింపూ లేకుండా బలపుతున్నారు. కాకపోతే, ఈ లోతులు అర్థంకాని అమాయక మహిళలు పితృస్నేష్య ఆవరణనే కొనసాగిస్తుంటారు. దాని ఘలితమే మన ఈ ముస్తీ కష్టాలు. ఈ ముస్తీ లాంటి తల్లి లేని ముస్తీలు, అమ్మ ప్రేమ కోసం అఱువఱువునా తన్నాడే ఆడపిల్లలు సమాజంలో కోక్కల్లలు. కనీసం ఒంటినిండా గుడ్డకు నోచుకోని, పిడికెడన్నానికి ముఖం వాచి కొంపలో అర్యచాకిరి చేసే వాళ్ళకు మన దేశంలో లెక్కలేదు మీనా. తమ స్వార్థం కోసం మనములు ఎంత నైచ్చానికి దిగుతారో మనం ఊహించలేం కాప్రేస్. వాస్తవంగా పిల్లల్ని సరిగా చూసుకోలేని తండ్రులు వాళ్ళకు జన్మనివ్వడం ఎందుకనిపిస్తోంది నాకు’.

చిన్నారి ముస్తీకి ఆరేళ్లు డాటలేదు. ఆమెను మనం మన వెంట పెట్టుకోవడానికి పాట్టి అనుమతించదు. పీఎల్జీఎ నిబంధనావశి ప్రకారం 16 సంవత్సరాలు ఫూర్చులునవారే సాయంత్రం కావడానికి అర్థాలు. పిల్లలను మన జనతన సర్కార్ స్కూల్లో చేర్చుకుపుంటే పోలీసులు వాటిని నదువనివ్వడమే లేదు. మనతో ఈ చిన్నారి అగుపడిందంటే, మనమేదో సంఖ్య పెంచుకోవడానికి చిన్న పిల్లలతో ఆయుధాలు పట్టిస్తున్నామనీ దేశ విదేశీ మీడియా గ్గోలు పెడుతుంది. ఐక్యరాజ్య సమితి వరకు సమస్య వెళుతుంది. ఇక అనాధల తరఫున వకాల్చా పుచ్చుకొని మనషై రాళ్లు

‘ప్రజాయుద్ధమే’ జయస్తుంది!

- లంపార్డు

ప్రజాయుద్ధపు జ్యోలు
దేశవ్యాప్తంగా దావానలంలా వ్యాపిస్తున్న వేళ
ప్రజా విముక్తి గెరిల్లా నేన
20 ఏళ్ల ఉత్సవాలను
ఆనందోత్సవాలతో జరుపుతున్న వేళ
దోషింది పాలక వర్గాలు
మా ప్రజాయుద్ధం గెలువలేదంటూ
నిత్యం మానసిక యుద్ధం చేస్తూ
ఇంటికి రండి, లొంగిపొండంటున్నారు
మరోవైపు ఫోర్స్ సరిపోదు
ఆయుధాలు సరిపోవంటారు
అదనపు బలగాలు కావాలంటారు!
ఆధునిక ఆయుధాలతో
రాకెట్, మోర్టార్ ఆటో తుపాకులతో
గ్రామాలపై, గూడాలపై దండయాత్ర సాగిస్తారు
ఓ పటుక పేలిస్తే
తోకముడిచి పరుగుదిస్తారు
కోయ కమాండోలు, బూబిట్రాస్ భయంతో
క్యాంపుల నుండి బయటకు వెళ్లరు
ప్రజాయుద్ధపు ధాటికి అదిరిపోతారు
కాని మీరు గెలువలేదంటూ
నిత్యం ప్రగల్భాలు పలుకుతారు!
దోషింది వర్గాలు ఆపరేషన్ సమాధాన్లో

‘ప్రహర్’ దాడులుచేసి

మిమ్మిన్ని పూర్తిగా నిర్మాలిస్తామంటారు

అడవంతా జల్లెడవట్టి

ఎర్రతిపాచీ పరిచినట్లుగా

పోలీసు క్యాంపులు వేసి

ప్రజాయుద్ధాన్ని అణచివేస్తాం

జనతన సర్కార్ ను రూపుమాపుతామంటారు!

కాని మీరు సల్వాజుడుం నాయకులు

ప్రజాశత్రువులైన మహేంద్రకర్మకు

రీభురంఘాటిలో ప్రగతి పటంలో గుర్తించుకోండి!

ఆపరేషన్ గ్రీవ్సాంట్స్కు

గట్టి దెబ్బ ఇచ్చిన

మా ముకురం ఎదురు దాడిని చూడమంటాం!

సాహసిచేతంగా మా పీఎల్జీఎ

బలిమెల రిజర్వ్యాయర్లో

దాడిచేసి గ్రేహంద్స్ను హతమార్చిన

మా పోరాట సామ్రాజ్యాన్ని

బుర్జాల్లో చూయించిన మా యుద్ధ నైపుణ్యాన్ని

సమాధాన్కు మినప వద్ద ఇచ్చిన గట్టి జవాబును

మా పీఎల్జీఎ పోరాట పటిమను వినమంటున్నాం!

ప్రజాయుద్ధపు గతిశీలతను

దోషించి వద్ద కిరాయి పోలీసు మూకులు

అధికారం చేపట్టిన నాయకులు, అధికారులు

అర్థం చేసుకోలేరు!

నేడు ప్రపంచవ్యాప్తంగా

కొర్కెనా మహమ్మారి తదుపరి

పెట్టడం లేదు. ఆయనా మానవ మాత్రుడే కదా! సాచీవారి పట్ల నవనీతం లాంటి మనసుండబట్టే మావోయిస్టులమయ్యాం. ప్రపంచ బాధీ మా బాధగా మలచుకున్నందుకే మాకు ఈ ‘పనవాసం’ తప్పడం లేదిపుడు. ఇలాంటి సున్నిత మనస్యులు ఈ కుళ్లిన సమాజంలో ఉండకూడదనేమో కానీ మాపై యేడాది గడువుతో ‘ప్రహర్’ దాడి మొదలైంది. నాలో నేను, నన్ను నేను విశ్లేషించుకుంటుంటే, మాలో ఆ ప్రాంత భాష తెలిసిన నాకన్నా వయసులో పెద్దదైన మా సోనీదిదీ రెండుగులు ముందుకు వేసి ఆ పాప వద్దకు చేరుకొని ‘బుజ్జీ, ఒంటరిగా ఎటెళ్లున్నవమ్మా’ అంటూ తల్లి మనసుతో మమకారంగా కనుక్కొంది.

చిన్నారి మా అందరి ఆలోచనలను పటాపంచలు చేస్తూ ముసినప్పుతో ‘మీ దగ్గరికే వచ్చానక్కా’ అంటూ బంతి మా కోర్కులోకే విసిరే సరికి ‘అబ్బా’, అని పైకి అనేవాళ్ల అనేసినా అనసుండా మనసులో అనుకోని వారు మాత్రం లేరు. ఇక మరో ప్రశ్న సోనీదిదీ అడగక తప్పలేదు.

‘మున్నీ, మా దగ్గరికి ఎందుకమ్మా’ అంటూ మరింత మురిపెంగా పాపను అక్కున చేర్చుకొని మా సోనీది అడిగింది. .(దండకారణ్యానికి తెలుగు సంస్కృతి దిగుమతి అవుతున్నట్టే, అన్నిల్ని ‘ధా’ గా, అక్కల్ని ‘దీ’ గా వ్యవహారించడం రూఫ్రండ్కు దిగుమతైన బంగాళీ సంస్కృతి)

ఆ పాప ఇక తన వృత్తాంతాన్ని నింపాగింది. ‘నేను మీతోనే ఉంటాను. నన్ను ఉంచుకోండి’ ఆ మాట విన్న నా కళ్ల నుండి జలజలా కల్గీరు కారసాగింది. పాప చెపుతూనే పోతుంది. ‘నాకు మా అమ్మ లేదు. మా అమ్మ నా చిన్నప్పుడే చనిపోయిందట! మా నాన్న మరో అమ్మను తెచ్చిందు. కానీ ఆ చిన్నమ్మ నన్ను అమ్ములా చూడడం లేదు. ఇంట్లో చాకిరంతా చేస్తాను. అయినా, చిన్నమ్మ నన్ను రోజూ బాధుతనే ఉంటుంది. తిండి కూడ నాకు కరువే’ అని ఆ చిన్నారి చెపుతుంటే దాని అవతారమే అవన్నీ చెప్పకనే చెపుతున్నాయనీ నా మనసులో నేనుకున్నాను.

‘మా నాన్న ఆ అమ్మను ఏమనడు. నా ఈ బాధ చూసి మా మామ నన్ను తనతో వాళ్లింటికి తీసుకెళ్లాడు. అక్కడా మా అత్త మా అమ్మకన్నా మెరుగ్గా చూసేదేమీ కాదు. మామా ఇంట్లోనూ దెబ్బలు తప్పేవి కాపు. కడుపు నిండా అన్నమైనా దారికేది కాదు’ శరీరం దెబ్బలు భరిస్తుంది కానీ కడుపు ఆకలి భరించదుగా అన్నించింది నాకు. ఆ పాప చెప్పున్న మాటలు నాలో అనేక ఆలోచనల దుమారాన్ని లేపుతూ నా మనసును కకావికలం చేస్తున్నావి.

‘ఇక నేనెక్కడికి వెళ్లాలి? ఎవరితో ఉండాలి!! నాకు ఏమీ అర్థమవడం లేదు’ అంటూ ఆగిన ఆ చిన్నారి కళ్ల నుండి ఆగకుండా కన్నీళ్లు కారుతునే ఉన్నవి. మనసున్న వారెవరైనా చలించిపోవల్సిందే, ఆ బుల్లి బుల్లి మాటల వెనుక దాగిన బడబాగ్గుల్ని అర్థం చేసుకోగలిగిపే!

పాప మాటలకు చలించిపోయిన నేనూ, మీనా మా భావాలను ఒకరితో మరొకరం

ముక్కున వేలేసుకొని చూస్తున్నవారూ లేకపోలేదు. ఆ చిన్నారి దగ్గరవుతుంబే ఆమె ముఖం మా అందరికి మరింత స్పష్టంగా అగుపడుతేంది. పాప ముఖంపై గాయాలున్నవి. పాత గాయాల మచ్చలూ పాప ముఖాన్ని కమ్మేసినవి. ఒంటి మీది గుడ్లలు చిరిగిపోయి ఉన్నవి. ఇక జుట్టు చూస్తుంబే దాన్ని సంస్కరించేవాళ్లు పాపకు కరువయ్యారన్న ఫీలింగ్ చూస్తున్నవారికి అట్టే కలుగుతుంది. అమ్మాయి ఆకారం చూస్తుంబే ఎంతో దైన్యంగా ఉంది. ఆ పిల్ల ఎదుగుదలకు కావలసిన హౌస్‌కాపోరం కరువయ్యాయనీ ఎవరూ చెప్పాలిన అవసరమే లేదు. ఆ పిల్ల ఒంటి మీద చలిని కాపాడడానికి చిరిగిన ప్రోక్ లాంటీదే ఓ శాలువా ఉంది. ఆ పాపను చూస్తుంబే ఈ ప్రపంచం మీద పేరదికమంతా తానే మోస్తున్నట్టుంది. 24 జనవరి జాతీయ బాలికా దినం సందర్భంగా ఈ పాపను ప్రదర్శనకు పెడితే లేర సెల్ఫీ క్రీజీ పెంచుతున్న మోదీజీ ఈ అమ్మాయితో దిగిన ఓ సెల్ఫీ టీఎట్ చేస్తే ఆయన ప్రతిష్ట గత ఏ ప్రధాన మంత్రి నోచుకోని విధంగా విశ్వాంతరాలలో, సృధిపై దశ దిశల వ్యాపిస్తుందనిపించింది నాకు.

మా మధ్యకు చేరిన చిన్నారిని సోదర కామ్రేడ్సంతా చాలా సానుభూతితో చూస్తున్నారు. మాలో కూడ బాల్యంలో ఆ దీనావస్తను అనుభవించినవారు ఉన్నారు. వాళ కళ్లు చెమ్మగిల్లడం నాకు స్పష్టంగా అర్థమైంది. ఆ అమ్మాయిని చూస్తున్న మాలో ఎన్నోన్నో ప్రత్యులు పొటమిరిస్తున్నాయి. వాళందరిలాగే నేనూ విస్తుపోక తప్పడం లేదు. నా ఆలోచనలు ఎక్కడికో వెళ్లిపోయాయి. నా పల్లె, నా బాల్యం, నాకు తెలిసిన నా అన్నవాళ్లు ఎవరూ లేని అనాధలు నా ఆలోచనలలో నిండిపోయారు. మేం అదివాసులం, అర్థనగ్న జీవితాలంటూ కలాలు సాగించే కవుల కలం ఆకలి తీర్చే జీవితాలు..... అపార ప్రోక్చుతిక వనరులకు అడవులు నిలయమంటూ పొగిడే జగం మిథ్యావాడులకు కొదువ లేదు. మమ్మిల్ని మూలవాసుల స్థానం నుండి వనవాసుల స్థాయికి దించిన దుష్ట బ్రాహ్మణవాడం మా అడవులను, మమ్మిల్ని క్షణ క్షణం బలితీసుకుంటు న్నాయి. ఆయనెవరో బ్రిటీష్ పెద్దమనిషి మాత్రం భారతదేశం నునంపన్నమైనదే, కానీ భారతీయులు పేదవారని కారణాల్లోకి వెళ్లండని కవి మనసుతో చెప్పింది స్వాత్మో చదువుకున్నది ఎందుకే ఆ అమ్మాయిని చూడగానే గుర్తొచ్చింది. నా పక్కనే ఉన్న మా మీనా రెండడుగులు నా వైపు వేసి ముందుకు వంగి.....

‘అక్క ఆ చిన్న పిల్లా.... ఇంత పెద్ద అడవిలో..... ఒంటరిగా వచ్చింది కదూ’.... అంటూ తన అశ్వర్యాన్ని నాతో పేర్ చేసుకుంది.

మీనా నాకన్నా వయసులో చిన్నది. పదే పదే అక్క అంటూ ఆ చిన్నారి గురించి తన ఆలోచనలు నాతో పంచకుంటున్నది. నేనూ ఊఁ.... ఊఁ.... అంటూ వింటూనే రెప్పార్పకుండా ఆ బాలీనే చూస్తున్న:

మా ప్రయాణం నిలిచిపోయింది. ఎండ వేడెక్కుతుంది. కమాండర్ సైతం వెళ్లామని తొందర

సామ్రాజ్యవాదపు ఆర్థిక సంస్కోధం మరింత తీవ్రమై పీడిత, తూడిత ప్రజలు

రైతులు, కార్బికులు, మహిళలు, దళితులు

ఆదివాసీలు, విద్యార్థి, యువకులు

తమ బాధలకు, ఇక్కట్లకు విముక్తి మార్గమైన

విష్ణవోద్యమపు ఉదయ భూమని

ఎర్రటి గోళాన్నే చూయిస్తున్నారు.

ప్రజాయుద్ధభేరి నాదాలను

వింటున్నారు పల్లవి పాడటానికి!

తేడురావటానికి సిద్ధమౌతున్నారు!

బైలిడిల్లా పర్వత శ్రేణిలు మొదలుకొని

మాడ్ కొండల మీదుగా

సరండా అడవుల వరకు

తూర్పు కనుమలు మొదలుకొని

హిమాలయ పర్వతాల నుండి

పశ్చిమ కనుమల వరకు

పీఎల్జీఎ మార్పింగ్ పాట పలుకుదాం!

ప్రజలే తప్పక గెలుస్తారని

ప్రజాయుద్ధమే జయిస్తుందని

భూమబోంతరాలు మారుమోగేలా నినదిస్తూ

ముందుకే మునుముందుకే సాగుదాం!

(నోట్: పీఎల్జీఎ 20వ వార్డ్కోస్ప్యాల సందర్భంగా రాసిన కవిత)

ఒక చెప్పాలి

ఫంసీ మాలం: భారీ తెమ్ముజున్: సాహు

(ఈ యథార్థ రాధా దేశంలోని ఒక గెలల్లూ జీవీలో వైష్ణవంగా జాగించి. అ వైష్ణవ ఖటనకు ఒక మహిళా గెలల్లూ భజ్ఞర రూపాలిచ్చించి).

వసంత బుటువు ప్రవేశించింది. వాతావరణం ఎంతో ఆహ్లాదకరంగా ఉంది. మధ్య రాత్రి నుండి తెల్లారి ఉపోదయం వరకూ చలిగా ఉంటూ చద్దర్ కప్పుకుంటే బాగుండుననే ఫీలింగ్ కలుగుతుంటే తెల తెలవారుతుండగా సూర్యోదయంతో ఉదయభాసుడి లేలేత కిరణాలు క్రమంగా వేడెక్కుతూ పోతుంటే పెరుగుతున్న ఉపోగ్రథతో శరీరానికి ఉబ్బారింత మొదలవుతోంది. చలికి అడవులలోని సెలయేళ్లలో ఊటలు తగ్గుతుండగా, చెట్ల ఆకులు పసుపు రంగులోకి మారిపోతూ అప్పడే అక్కడక్కడ ఒక్కాక్క ఆకు కొమ్ముల నుండి రాలడం మొదలైంది. తొలకరి వర్షాలతో మొలచి పెరుగుతున్న గడ్డి మురురు ముఖం దాలుస్తోంది. తొలకరితో పచురంగు సంతరించుకొని ముస్తాబైన అడవి తన అందాన్ని గ్రీష్మానికి చూపాలనుకోకపోవడంతో దాని వన్నె తగ్గుతోంది. ఆకురాలు కాలం శత్రువుకు తన మనుషుల వేటను కొనసాగించడానికి ఎంతో అనుమతిని కాలంగా ఉంటుంది. అందుకే సైనిక విశ్లేషకులు, అపార అనుభావాన్ని గడించిన పోలీసు ఉన్నతాధికారులు ఈ కాలంలోనే కమ్మావిస్సు గెరిల్లాలను రూపుమాపడానికి ఎంతో అనుకూలంగా ఉంటుందనీ తమ ప్రహోర దాడుల రూపక్కలునకు పూనుకున్నారు. వేలాది సైనిక బిలగాలతో సమరథీరీ మోగించారు. సైనిక కేంపెయిన్ ప్రారంభమైంది.

పోలీసులు ప్రారంభించిన ప్రహోర దాడి మధ్యనే మా గెరిల్లా దళానికి పాట్రీ ఒక అత్యంత ముఖ్యమైన వనిని అప్పగించింది. దీనికోసం కొంత నిలకడగా ఉండి పసులు పూర్తి చేసుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. కానీ, చుట్టిముట్టి అణివీసే దాడుల మధ్య ఒకే దగ్గర ఎక్కువ రోజులు ఉండడం కూడ ఆత్మహత్యా సర్వశ్యంగానే ఉంటుంది. రెండు, మూడు రోజులకు ఒకసారి మకాంలు మార్పుకుంటూ పసులు పూర్తిచేసుకోవలని వస్తోంది. అందులో భాగంగానే ఆ రోజు కూడ మా మకాం మార్పుకునే కార్బూక్రమంలో భాగంగా మా ప్రయాణం సాగుతోంది. మేం మారాలనుకున్న కొత్త మకాం కాస్తా ఎక్కువ దూరంలో ఉండడంతో సాయంత్రం ఐదు గంటలకే కామ్మేడ్సుందరూ తిని బయలుదేరారు. రాత్రి రెండు గంటలవరకూ మా ప్రయాణం సాగింది.

ఏకధాలీగా అంత దూరం, అందులోనూ రాత్రివేళ, వెలుతురు సహాయం లేకుండా నడిచేసరికి అందరూ అలసిపోయారు. చేరాల్చిన మకాం మాత్రం ఇంకా చేరలేదు. అక్కడికి చేరాలంటే మరో రెండు గంటలు నడవాల్చిందే! కానీ, మేం వెళ్లాల్చిన మకాంకు దగ్గరి ఊరికి మాత్రం చేరుకున్నాం. ఆ స్థితిలో ఇంకా నడవడం అంటే అందరికి ఒక పరీక్షలగే ఉంది. ఈ విషయాన్ని గమనించిన మా కమాండర్ అక్కడే కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకొని ఉదయాన్నే తిరిగి నడక సాగిద్దామని నిర్ణయించాడు. దానితో కామ్మేడ్సుంతా తమ బిరువులు దించుకొని సేద దీరసాగారు. ఆ ఊరి పరిసరాలలోనే తాత్కాలిక మకాం చూసుకొని, గెరిల్లా నియమం ప్రకారం వెంటనే తమ తమ ప్రైరింగ్ ఆర్బులు చూసుకొని పాత్రీన్ పీటల్లు పరుచుకొని నిద్రకుపక్కమించాం. ఎంత అలస్తైనా, ఎంత రాత్రి అయినా, ఎంత లోతట్టు అడవైనా యుద్ధ నియమం ప్రకారం సెంటీ ఉండాల్చిందే! ఇంకే? ఎవరి సెక్షన్ వాళ్ల వాళ్ల సెంటీలను నియమించుకున్నారు.

ఆ రోజు పున్నమి. ఆకాశంలో నక్కలూలు మిఱుకు మిఱుకుమంటుంటే, ఆ ప్రాంతమంతా పున్నమి చంప్రుడి వెలుతుర్లలో పిండి అరబోసినట్టుగా ఉంది. రెండు గంటలు గడిచే సరికి ఊరి కోళ్లు కూయడం మొదలైంది. ఇంకేం, అపి మునిమాపు వేళ ఎప్పుడు పడుకున్నాయో కానీ, వాటి విధిగా అపి అందరికి తెల్లారుతుందగా, చెట్ల ఆకులు పసుపు రంగులోకి మారిపోతూ అప్పడే అక్కడక్కడ ఒక్కాక్క ఆకు కొమ్ముల నుండి రాలడం మొదలైంది. తొలకరి వర్షాలతో మొలచి పెరుగుతున్న గడ్డి మురురు ముఖం దాలుస్తోంది. తొలకరితో పచురంగు సంతరించుకొని ముస్తాబైన అడవి తన అందాన్ని గ్రీష్మానికి చూపాలనుకోకపోవడంతో దాని వన్నె తగ్గుతోంది. ఆకురాలు కాలం శత్రువుకు తన మనుషుల వేటను కొనసాగించడానికి ఎంతో అనుమతిని కాలంగా ఉంటుందనీ తమ ప్రహోర దాడుల రూపక్కలునకు పూనుకున్నారు. వేలాది సైనిక బిలగాలతో సమరథీరీ మోగించారు. సైనిక కేంపెయిన్ ప్రారంభమైంది.

ఉదయాన్నే లేచిన కామ్మేడ్సుంతా తమ తమ సామానులు సర్దుకొని యుధావిధిగా నడకకు సిద్ధమపుతుంటారు. మేమూ మా ముందరి గమ్మానికి వెళ్లడానికి వీపుకు కిట్లు తగిలించుకొని బయలుదేరాం. నడుస్తూ పోతున్న మా దళానికి కొద్ది దూరంలోనే ఒక చిన్న పాటి కొండ తగిలింది. ఆ కొండ చిన్నదే కానీ, నిటారుగా ఉండడంతో ఎక్కేసరికి అలసుతో మొనపోయికి తప్పలేదు. కమాండర్ కూడ అలసిపోయాడు. దానితో, కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకొని వెళ్లామని కమాండర్ కాపన్ ఇవ్వడంతో అంతా ఎక్కుడివారక్కడే కూచుండిపోయారు.

దూరంగా ఒక బదారేళ్ల చిన్నారి మా వైపు వస్తున్నట్లుగా గమనించాం. ఆ పాప వెంట వేరే ఎవరూ లేరు. మాకు తెలిసిన ఆ గ్రామస్తులు కూడ పాప వెంట ఎవరూ రావడం లేదు. అంత దట్టమైన అడవిలో ఆ పాప వెంట ఎవరూ తోడు లేకుండా ఒంటరిగా మా వైపు రావడం చూస్తున్న మేమంతా విస్తుపోక తప్పడం లేదు. అందరి కనుబొమ్ములు ముడుచుకుంటున్నాయి.

ప్రహోదల నుండి ఎవరికి ఎలాంటి విముక్తి లభించదు.

నోటు: రూర్థండ్లో పీఎల్జీవి గెరిల్లాలకు ఎదురైన ఒక వాస్తవ ఘటనకు అక్షర రూపం ఇది. మున్నీలను మనమే చేరదీయాలి. మున్నీలను మనమే కాపాడుకోవాలి. చిదిమివేస్తున్న వారి బాల్యాన్ని మనమే తీర్చిదిద్దాలి. మున్నీల భవిష్యత్తు విష్ణువోద్యమంతోనే ముడిపడి ఉంది. ఏ జాతీయ భాలికా దినాలు మున్నీలను పరిరక్షించలేవనీ, ఆజాదీకా అమృత్ మహోత్సవ్లు తేటతెల్లం చేస్తోన్నావి. వెట్టి చాకిరీ విముక్తి కోసం నోబుల్ బహుమతి గ్రహీతల వద్ద మున్నీల జీవితాలకు శాశ్వత పరిష్కారాల మార్గాలు ఏపీ లేవు. విముక్తి పేరుతో ఈ దుర్బీళి వ్యవస్థకు వారిని శాశ్వతంగా కట్టిపడేయడం తప్ప. దోషించి ఉన్నంత వరకు, పిత్యస్ఫోమ్యం ఉన్నంత వరకు మన చుట్టూ మున్నీలు ఉంటునే ఉంటారు. వారి విముక్తి కోసం చేసే ప్రతి ప్రయత్నాన్ని ప్రహోదలు అస్తుకుంటునే ఉంటాయి. వాటిని శాశ్వతంగా ఓడించేవరకూ మనకు మున్నీలు ఎదురవుతూనే ఉంటారు. శత్రువు చేసే దుష్టుచారాన్ని లెక్కచేయకుండా సోనీ దీదీలు వారిని చేరదీస్తునే ఉంటారు.

విష్ణువంలో విష్ణువునం, నిర్మిణం రెండూ ఉన్నట్టే
విష్ణువ సాహాత్యంలో ఊడా ఉంటాయి.
విష్ణువ సాహాత్యిష్టుమం సాంక్రాణ్యవేద, ప్రాణంశికరణ,
హందుత్వ ఉన్నల భావణాలాస్తా ధ్యంధుం వెఱువాలి.
అంగోరుమంలో నూతన త్రణాన్వమిక ఉన్నల
అవేదుంశా, అంలంశా ఉడ్డరుయాపం క్లింబెలి.
ఈ నెఱి తడ్డం అవుట్టుకుండా.
